469
(XII-12)

✠

ഠരാ. മ. യ.

അമലോത്ഭവയായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട

കന്മെല കന്യക മറിയത്തിന്റെ

മലയാളത്തിലെ

നിഷ്പാദുക മൂന്നാം സഭക്കാരായ

സഹോദരന്മാരുടെ സഭയുടെ

ചട്ടവും നിയമങ്ങളും.

K 36
R 86

Mannanam.

St. Joseph's Press.

1908.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
Ac. No .....
Cl. No .....

ൎർം. മ. യ.

ക. ദി. മ്ലേ. സ. പ്രിയോർ ജനറാൽ,

ആ. യൌസേപ്പ് അലക്സാന്ത്രിയാസ്,

ഫൎന്നാ ഇടവം ഫ—ാംനാ-, ശ്ലീ. സിംഹാസനത്താൽ ശാശ്വതമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട, നമ്മുടെ സഭയുടെ ചട്ടവും നിയമങ്ങളും, ലത്തീൻ മൂല പ്രതിയിൽ നിന്ന് മലയാള ഭാഷയിൽ തൎജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിന്ന്, ഫൎന്നാ മിഥുനത്തിൽ ഉണ്ടായ പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ന. മുത്തോലി ശ്ലീ. യോഹന്നാൻ ക്രൂസ ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോർ പെ. ബ. ആ. അപ്രേം സ്ക്കറിയാച്ചനേയും ബ. ആ. ശ്ലീ. ത്രേസ്യായുടെ മ ർസ്സലീനോസച്ചനേയും ഏല്പിക്കയും, അവര് ചെയ്ത മലയാള തൎജ്ജമയെ, ന. ദൈവ. ജന. പെ. ബ. ആ. ശ്ലീ. യൌസേപ്പിന്റെ ഗ്രിഗോരിയോസച്ചനേയും, ബ. ആ. ശ്ലീ. യൌസേപ്പിന്റെ ബൎണ്ണൎദ്ദാച്ചനേയും കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിക്കയും, ഫൎന്നാവ മിഥുനത്തിൽ ഉണ്ടായ പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം അതിനെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രതി എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുന്നതിന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

എന്ന്

മാന്നാനത്തു് മാർ യൌസേപ്പ് പിതാവിന്റെ
ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്, ഫൎന്നാവ ധന്നവ.

കിഴക്കൻ റീത്തുകളുടെ

കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന

വിശ്വാസപ്രചാരക തിരുസംഘത്തിന്റെ

കല്പന.

എല്ലാ കത്തോലിക്കാജാതിന്റെ രക്ഷക്കും വർദ്ധനക്കും വേണ്ടിയുള്ള റോമാമേല്പട്ടക്കാരുടെ അതിരേകമായുള്ള ജാഗ്രത, മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി സഭയുടെ ക്ഷേമത്തിനു് ഉപകരിക്കുന്നവകളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിലും, വിശേഷവിധമായി ശോഭിച്ചു. ഇതിനാൽ മിഷ്യൻ അധികാരികൾ മൂലമായും, ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കന്മാർ മൂലമായും പ്രസ്തുത സഭ നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിപ്പാൻ ഉപയുക്തങ്ങളായ അനേക പോംവഴികൾ അപ്പപ്പോൾ നോക്കിവന്നു. എന്നാൽ എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക ആയ വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായുടെ ബർണ്ണർദീനോസ് എന്ന ദേഹം, അമലോത്ഭവയായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യക മറിയത്തിന്റെ മലയാളത്തിലെ നിഷ്പാദുക മൂന്നാം സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലിടുകയും, ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ഇതിനെ പരിപാലിക്കയും ചെയ്തു, ഇവകളുടെ ഇടയിൽ പ്രഥമഗണനീയം അകുന്നു. ഈ സഭയുടെ ഉപകാരത്തിന്നായി കിഴക്കൻ റീത്തുകാര്യം

വിചാരിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രചാരക തിരുസംഘം, ഫ്രാൻസ്--ലെ കല്പന മൂലമായി, ഇതിന്റെ ചട്ടവും നിയമങ്ങളും പരീക്ഷാർത്ഥം, ആറു വർഷത്തേക്ക് അംഗീകരിച്ചു. വിശേഷിച്ചു നാം സഭക്കാർ ഇതിനിടയ്ക്കു ഈ നിയമങ്ങളുടെ അനുസരണം സംബന്ധമായി പരീക്ഷിച്ചു ആവശ്യമുള്ളതെന്നോ, ഉപകാരമുള്ളതെന്നോ തങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന ഭേദഗതികളെ നിശ്ചയിച്ചു ന്ന സംവത്സരങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ അവിടെ അറിയിക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു. മൂന്നാം സഭക്കാർ ഈ കല്പനയെ വിശ്വസ്തതയോടെ അനുസരിച്ചു, ചട്ടവും നിയമങ്ങളും സംബന്ധമായി, ഉത്സാഹപൂർവ്വം വേണ്ട പരീക്ഷകളെ കഴിച്ചു, ആ പരീക്ഷാഫലം, തങ്ങൾ ഏകാഭിപ്രായമായി ചെയ്ത ഭേദഗതികളോടുകൂടെ, തിരുസംഘത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു സമർപ്പിച്ചു.

ഇവകളെല്ലാം വേണ്ടപോലെ പരിശോധിച്ച ശേഷം, പ്രസ്തുത തിരുസംഘം, ചട്ടത്തിന്റെയും നിയമങ്ങളുടേയും പഴയ പ്രതി, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഭേദഗതികൾക്കൊത്തണ്ണം പിഴതിരുത്തി, പുതിയ പ്രതി ഉണ്ടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ഇതിനെ തങ്ങളുടെ അധികാരപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചു, ഫ്രാൻസു മിഥുനം ഒന്നു മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന, ആറു സംവത്സരത്തേക്കു പരീക്ഷാർത്ഥം വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിച്ചു. പിന്നെയും, ഫ്രാൻസ് മുതൽ, വീണ്ടും ആറു സംവത്സരത്തേക്കു ഈ നിയമങ്ങൾ തന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

കടശിയായി ഈ വർത്തമാന സംവത്സരം മീനം

ഫ്രാൻസ്, ഈ തിരുസംഘം തന്നെ താഴെ ചേർക്കുന്ന ചട്ടത്തിന്റെയും നിയമങ്ങളുടെയും പ്രതിയെ നവമായ ചില ഭേദഗതികളെ ചേർത്ത്", നിത്യമായി അംഗീകരിച്ചു. ഇവയെല്ലാം എത്രയും പരിശുദ്ധ പിതാവായ ഫ്രാൻസീസ് പീയോസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ദയാപൂർവ്വം സ്ഥിരീകരിപ്പാൻ അനുഗ്രഹമുണ്ടാകയും, ഈ കല്പന അയപ്പാൻ ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു.

ഏന്നു് റോമ്മായിൽ തിരുസംഘത്തിന്റെ പള്ളിമേടയിൽ നിന്നും ഫെർമ്മ ഇടവം ഫ്രാൻസ്.

പ്രേ. എം. ഈറാനിമ്മോസ് ശ്ലീഹാ, കർദ്ദിനാൾ,
അധ്യക്ഷൻ.

ഈറാനിമ്മോസ് റൊല്ലേരി,
കാര്യദർശി.

ഓർഡ്ഡർ ഓഫ് കാർമ്മലൈറ്റ്സ്

യ മാർ അൽബത്തോസ് പുണ്യവാനാൽ

നൽകപ്പെട്ടതും ര-ാം ഇന്നോച്ചെൻസ്യോസ് മാർപ്പാപ്പായാൽ

സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും ആയ ഏറ്റവും ഭാഗ്യപ്പെട്ട

കർമ്മല കന്യക മറിയത്തിന്റെ സഭയുടെ

പൂർവ്വചട്ടം.

ദൈവ കൃപയാൽ ഓർഡ്ഡർ പള്ളിയുടെ പാത്രിയർക്കീസെന്ന പേരുവിളിക്കപ്പെട്ട അൽബത്തോസ്. സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളായ ബ്രൊക്കാർദിനും, അയാളുടെ അനുസരണയിൽ, കർമ്മല മലയിൽ ഏലിയാ നിവ്യായുടെ ഓലിയിങ്കൽ വസിക്കുന്ന, വനവാസികളായ ശേഷം സഹോദരന്മാർക്കും, കർത്താവിങ്കൽ സ്വസ്ഥതയും, ദൈവാത്മദാശയുടെ അഭിവൃദ്ധിയും.

ഓരോരുത്തൻ ഏതേതു് സഭയിൽ ക്രൂടിയിരുന്നാലും, സന്യാസ ജീവിതത്തിന്നടുത്ത ഏതൊരു ക്രമം തെരിഞ്ഞെടുത്തിരുന്നാലും, ഈശോമ്ശിഹായെ അനുകരിച്ചു് ജീവിപ്പാനും, ശുദ്ധ ഹൃദയത്തോടും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടെ അവിടത്തെയ്ക്കു് വിശ്വാസമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാനും, അവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അതിന്നായിട്ടു് വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരു് പലവിധത്തിലും പലപ്രകാരത്തിലും ഉള്ള ക്രമങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിയോഗത്തിന്നു് തക്കവണ്ണം, മേലാ

ൽ ആചരിക്കേണ്ടും ജീവിതമുറയെ കല്പിച്ചു തരുവാൻ നമ്മോട്ട് അപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാൽ, നാം നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ:—

ഒരു ശ്രേഷ്ഠൻ ഉണ്ടാകണമെന്നതിനേയും, അദ്ദേഹത്തോട്ട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന മൂന്നു വാശ്രമങ്ങളേയും കുറിച്ച്.

ആദ്യമെ തന്നെ, നിങ്ങൾക്കു് നിങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരുവൻ ശ്രേഷ്ഠനായി ഉണ്ടാകണം; അദ്ദേഹം ഈ ഉദ്യോഗത്തിന്നായി നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ വലിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ പങ്കിനെറ, പൊതുസമ്മതത്തോടുകൂടെ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം: അദ്ദേഹത്തോട്ട് ശേഷമെല്ലാവരും ആജ്ഞാനുസരണം പറഞ്ഞൊക്കയും, പറഞ്ഞൊക്കപ്പെട്ട ആജ്ഞാനുസരണത്തെ ബ്രഹ്മചര്യത്തോടും, ദ്രവ്യപരിത്യാഗത്തോടും, ക്രമത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവൃത്തിയാൽ നിറവേറുവാൻ ശ്രമിക്കയും വേണം.

വാസസ്ഥലങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച്.

വിശേഷിച്ചു് നിങ്ങളുടെ സഭാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു, തക്കതും ചേരുന്നതുമായ വാസസ്ഥലങ്ങൾ, ശ്രേഷ്ഠനും സഹോദരന്മാർക്കും കൊള്ളാമെന്നു് തോന്നുന്നതുപോലെ, അരണ്യങ്ങളിലെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു ദാനമായി തരപ്പെടുന്ന മാറു എവിടെയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാം.

സഹോദരന്മാരുടെ മുറികൾ.

നിങ്ങൾ പാർപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തിന്റെ

അവസ്ഥക്ക് തക്കവണ്ണം, ഓരോരുത്തക്ക് വെവ്വേറെ ഓരോ മുറി ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ മുറികൾ ശ്രേഷ്ഠന്റെ നിശ്ചയം പോലെയും, ശേഷം സഹോദരന്മാരുടെ, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ മുഖ്യ പങ്കിന്റെ, സമ്മതപ്രകാരവും ഓരോരുത്തക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെടണം.

പൊതു ഭക്ഷണം.

എന്നുവരികിലും, നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെട്ടന്നവ, പൊതുവായ ഊട്ടുമുറിയിൽ, ക്രൂത്തമായിട്ട ഇരുന്നു, സൌകര്യമായി ആചരിപ്പാൻ പാടുള്ളപ്പോൾ, വേദപുസ്തകത്തിന്റെ വല്ലഭാഗവും വായിക്കുന്നതുകേട്ടുകൊണ്ട് ഭക്ഷിക്കെണം. തല്ക്കാലമുള്ള ശ്രേഷ്ഠനാൽ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടന്ന സ്ഥലം, ആ ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദംക്രൂടാതെ വിട്ടുമാറുവാനൊ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ മാറ്റം ചെയ്യാനൊ സഹോദരന്മാരിൽ ആക്കും പാടുള്ളതല്ല.

ശ്രേഷ്ഠന്റെ മുറി ആശ്രമത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനു സമീപമായിരിക്കണം; എന്തെന്നാൽ ആശ്രമത്തിൽ വരുന്നവരു ആദ്യംതന്നെ ശ്രേഷ്ഠനെ കാണുകയും അതിന്റെ ശേഷം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നാൽ അയതൊക്കയും ശ്രേഷ്ഠന്റെ മനസ്സിനും നിശ്ചയത്തിനും തക്കവണ്ണം ചെയ്യുയും വേണം. ന്യായമായുള്ള മറു ജോലികൾ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, ഓരോരുത്തൻ അവനവന്റെ മുറിയിലൊ, മുറിക്ക് സമീപമൊ, ഇരുന്നു രാപകൽ കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനിക്കയും നമസ്കരിക്കയും വേണം.

കാനോനാ നമസ്കാരം.

വൈദികരോട്ടുകൂടെ കാനോനാ നമസ്കാരം എത്തിപ്പാൻ അറിയാവുന്നവരു, പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ നിയമംപോലെയും, തിരുസഭയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചട്ടപ്രകാരവും, അയതു എത്തിക്കണം. വായിപ്പാൻ അറിയാത്തവർ, രാത്രിജാഗരണങ്ങൾ (ലെലിയ) ക്കായി, ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഒഴികെ, ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ജപം ൨൫ പ്രാവശ്യം ചൊല്ലേണം; എന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഈ സംഖ്യ ഇരട്ടിക്കേണം; അതായതു ൫൦ പ്രാവശ്യം ആകാശങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന നമസ്കാരം ചൊല്ലണം എന്നു നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ ജപം തന്നെ പ്രാവശ്യം ഉഷ്കാലസ്തോത്രങ്ങൾ (സപ്ര) ക്കായി ചൊല്ലണം. മറ്റുയാമങ്ങളിലും ഈ ജപം പ്രാവശ്യം വീതം ചൊല്ലണം. എന്നാൽ സന്ധ്യാ ജപ (റംശ)ത്തിന്നായി ൧൫ പ്രാവശ്യം ഈ ജപം ചൊല്ലുകയും വേണം.

സ്വന്തവക ഉണ്ടാകരുതു എന്നതിനെക്കുറിച്ചു്.

സഹോദരന്മാരിൽ ആരും തനിക്കു, എന്തെങ്കിലും സ്വന്തമായിട്ടുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞുകൂടാ; പിന്നയൊ നിങ്ങൾക്കുള്ളതൊക്കയും പൊതുവായിരിക്കണം; ശ്രേഷ്ഠനൊ ശ്രേഷ്ഠനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടന്ന സഹോദരനൊ, ഓരോരുത്തന്റെ പ്രായവും ആവശ്യവും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു, അവനവനു് ആവശ്യമുള്ളതു എടുത്തുകൊടുക്കണം.

പൊതുവായിട്ടുണ്ടാകാവുന്നതു്.

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം പോലെ, കുഴതകളോ, കോവർ കുഴതകളോ, പോഷണത്തിന്നായിഎതാനും നാല്ക്കാലികളോ, പാവകളോ, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാം.

പ്രാർത്ഥനസ്ഥലവും ദൈവാരാധനയും.

പ്രാർത്ഥനസ്ഥലം, ഏറ്റവും സൌകര്യമായി കഴിയുന്നിടത്തോളം, നിങ്ങളുടെ മുറികളുടെ മദ്ധ്യേ, പണിയിക്കണം; അവിടെ നിങ്ങൾ, പാട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദിവസംതോറും കാലത്തു ദിവ്യപൂജകാണുകയും വേണം.

സഭക്കൂട്ടവും സഹോദരന്മാരുടെ കുറ്റങ്ങളെ തീർക്കേണ്ടും പ്രകാരവും.

ഞായറാഴ്ചകളിലോ, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മറു ദിവസങ്ങളിലോ, നിങ്ങൾക്കുടി, ക്രമങ്ങളുടെ ആചരണത്തേയും ആത്മാവുകളുടെ നിത്യരക്ഷയേയും കുറിച്ചു് ആലോചിക്കയും, സഹോദരന്മാരിൽ യാതൊരുത്തന്റെ എങ്കിലും പേരിൽ, വല്ലകുറ്റമോ കുറച്ചിലോ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മദ്ധ്യ ഉപവിയോടുകൂടെ അയതിനെ തീർക്കയും വേണം.

സഹോദരന്മാരുടെ നോമ്പു്.

വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ തിരുനാൾ മുതൽ, കർത്താവിന്റെ ഉയുപ്പിന്റെ തിരുനാൾവരെ, ഞായറാഴ്ച ഒഴികെ, മറ്റെല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും നിങ്ങൾ നോ

ന്യൂനോല്പന്നം. എന്നാൽ ദീനമൊ, ശരീര ബലക്ഷയ മൊ, മറ്റുവല്ല ന്യായമായ കാരണമൊ, ഉണ്ടെങ്കിൽ നോമ്പിൽനിന്ന് ഒഴികയുമാം; എന്തെന്നാൽ ആവശ്യ ത്തിൽ പ്രമാണമില്ല.

മാംസവർജ്ജനം.

രോഗത്തിന്നൊ ബലക്ഷയത്തിന്നൊ ഔഷധിയായി ട്ടല്ലാതെ, മാംസം തിന്നുകൂടാ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ യാ ത്രചെയ്യുമ്പോൾ ക്രൂടെക്രൂടെ ഭിക്ഷയിരന്ന് ഭക്ഷണം കഴി ക്കുന്നതിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകയാൽ, അതിഥിസൽക്കാരക്കാ ർക്ക് ഭാരമാകാതെ ഇരിപ്പാൻവേണ്ടി, ആശ്രമത്തിന്നു പു റത്തായിരിരിക്കുമ്പോൾ, മാംസം കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുമാം. എന്നാൽ കാടൽയാത്ര കഴിക്കുമ്പോൾ, മാംസം ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടുണ്ട്.

ജ്ഞാനോപദേശങ്ങൾ.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം പരീക്ഷയാകുന്നു; ഇതിനാൽ ഈശോമ്ശിഹായിൽ പുണ്യമായി ജീവി പ്പാൻ മനസ്സുകുന്നവർ, ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിയി രിക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവായ പി ശാചു് സിംഹംപോലെ അലറി, ആരെവിഴുങ്ങണമെ ന്നു് വെച്ചു ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ശത്രുവി ന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു് എതുപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു് കഴിയുന്ന തിന്നുവേണ്ടി, അത്യന്ത ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ദൈവായു ധങ്ങളെ ധരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. ബ്രഹ്മചര്യമെ ന്ന പുണ്യംകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ അരകളെ മുറുക്കി,

ശുദ്ധമുള്ള വിചാരങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശുദ്ധമുള്ള വിചാരം നിങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുമെന്നു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ, നിങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണമായ ആത്മാവോടും, മുഴുവനായ ശക്തിയോടും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ നിങ്ങളെപ്പോലെയും, സ്നേഹിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു് നീതിയെന്ന പോർചട്ടയെ നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കണം. ദുഷ്ടശത്രുവിന്റെ തീയെരിയുന്ന അസ്ത്രങ്ങളെ കെടുത്തുന്നതിന്നുവേണ്ടി, സകലത്തിലും വിശ്വാസമെന്ന പരിച കയ്യിൽ എടുത്തിരിക്കണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. രക്ഷാകിരീടത്തെ പടത്തൊപ്പിയും തലയിൽവച്ചു്, തന്റെ ജനത്തെ പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന രക്ഷിതാവിൽനിന്നു മാത്രം രക്ഷയെ പ്രതീക്ഷിക്കണം.

അത്യുപയുക്തമായ ദൈവവചനം, സംപൂർണ്ണമായി നിങ്ങളുടെ വായിലും ഹൃദയത്തിലും വസിക്കയും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കയും ദൈവവചനത്തിന്നൊത്തവണ്ണം, ആയിരിക്കയും വേണം. മടിവഴിയായി, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പിശാചിന്നു് യാതൊരു പഴുതും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും ജോലിയുള്ളവരായി കാണപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം, വല്ലവേലയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇതിന്നു് ദൈവത്താൽ അജ്ഞാനികൾക്കു് വിശ്വാസത്തിലും സത്യത്തിലും അറിയിപ്പുകാരനും, ഗുരുവുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മാർ പൌലോസ് ശ്ലീഹായു

ടെ, പഠനവും ദൃഷ്ടാന്തവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ വായാൽ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതു് ഈശോമശിഹാ തന്നെ ആകുന്നു. അയാളെ നിങ്ങൾ അനുകരിക്കുമെങ്കിൽ, വഴിതെറ്റിപോകയില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്കലായിരുന്നപ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ അരേയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, രാപകൽ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു് വേല ചെയ്തിരുന്നു. അയതു് ഞങ്ങൾക്കു് അധികാരമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല; പിന്നയൊ, ഞങ്ങളെ കണ്ടുപഠിക്കുന്നതിന്നു് നിങ്ങൾക്കു് ഞങ്ങളെ തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, യാതൊരുത്തനും വേല ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലയൊ അവൻ തിന്നുകയുമരുതു്; എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും വേലചെയ്യാതെ, ചരിക്കാരായി നടക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ളവരു മിണ്ടാതെ വേലചെയ്തുകൊണ്ടു്, അവരുടെ അപ്പത്തെ ഭക്ഷിക്കുണമെന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവീശോമ്ശിഹായിൽ അവരോടു് ഞങ്ങൾ അറിയിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വഴി നല്ലതും പുണ്യമുള്ളതുമാകുന്നു; ഇതിൽകൂടെ നിങ്ങൾ നടന്നുകൊൾവിൻ.

മിണ്ടടക്കം.

മിണ്ടാതെ വേലചെയ്യണമെന്നു് ശ്ലീഹാ കല്പിക്കയാൽ, മിണ്ടടക്കം കാക്കണമെന്നു് നമ്മോടു ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, "മിണ്ടടക്കം നീതിയുടെ അലങ്കാരമാകുന്നു." പിന്നെയും, മിണ്ടടക്കത്തിലും പ്രതീക്ഷ

(ശരണം) യിലും നിങ്ങൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടാകും" എന്നു് ദീർഘദർശി സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ, നാം നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: രാത്രിജാഗരണങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ തുടങ്ങി, പിറ്റേ ദിവസം ഉഷ്കാലസ്തോത്രങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ, നിങ്ങൾ മിണ്ടാടക്കം കാക്കേണം. എന്നാൽ, മറ്റുനേരങ്ങളിൽ ഇത്ര നിർബ്ബന്ധമായ മിണ്ടാടക്കം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, അധിക സംസാരത്തിൽ നിന്നു ഏറ്റവും ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെയും, അനുഭവസിദ്ധിയാൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെയും, അധിക സംസാരത്തിൽ പാപമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. കരുതൽ കൂടാതെ സംസാരിക്കുന്നവൻ തിന്മയിൽ ഉൾപ്പെട്ടും. അപ്രകാരം തന്നെ അധികം സംസാരിക്കുന്നവൻ, തന്റെ ആത്മാവിനു് നാശം വരുത്തും. ഇതുകൂടാതെയും, "മനുഷ്യർ പറയുന്ന വ്യർത്ഥമായ ഓരോ വചനത്തിനുകൂടെയും, വിധിദിവസത്തിൽ കണക്കുകൊടുപ്പിക്കേണ്ടിവരും" എന്നു് കർത്താവു് സുവിശേഷത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ, ഓരോരുത്തൻ തന്റെ നാവുമുഖാന്തരം തെറ്റിപ്പീണു്, ആ വീഴ്ച ഒരുവേള സുഖപ്പെടാതെ, മരണകരമാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, അവനവന്റെ വചനങ്ങളെ ത്രാസിൽവെച്ചു്, തൂക്കിനോക്കുകയും, അവനവന്റെ വായിൽ ശരിയായ കടിഞ്ഞാണു് ഉടുകയും വേണം. ഇപ്രകാരം നാവുകൊണ്ടു് പിഴക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, ദീർഘദർശിയോടുകൂടെ തന്റെ വഴികളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, നീതിയുടെ അലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന മിണ്ടാടക്കം, ഉത്സാഹത്തോടും, താല്പര്യത്തോടും കൂടെ കാക്കേണം.

എളിമയെ സംബന്ധിച്ചു് ശ്രേഷ്ഠനോടു് ഉപദേശം.

ബ്രോക്കാർദ് സഹോദരാ! താനും തന്നെറ പിന്നാലെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവാനിരിക്കുന്നവരൊക്കയും, നമ്മുടെ കർത്താവു് "നിങ്ങളിൽ വലിയവനാകുവാൻ മനസ്സാകുന്നവൻ, നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷി ആകണം; നിങ്ങളിൽ പ്രധാനി ആകുവാൻ മനസ്സാകുന്നവൻ, നിങ്ങളുടെ ദാസനായിരിക്കണം." എന്നു് സുവിശേഷത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്, നിങ്ങളുടെ ഓമ്മയിൽ എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കയും, പ്രവൃത്തിയാൽ നിറവേറുകയും വേണം.

ശ്രേഷ്ഠനെ ബഹുമാനിപ്പാൻ സഹോദരന്മാരോടുള്ള ഉപദേശം.

ശേഷം സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠനെ എളിമയോടുകൂടെ ബഹുമാനിപ്പിൻ, അയാൾ ഒരു മാനുഷനാകുന്നു എന്നല്ലാ, പിന്നെയൊ, അയാളെ നിങ്ങളുടെ തലവനാക്കിയ ഈശോമ്ശിഹാ തന്നെ ആകുന്നു, എന്നു് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, "നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നവൻ എന്നെകേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു." എന്നു് കർത്താവു് തിരുസ്സഭയുടെശ്രേഷ്ഠന്മാരോടു്, അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പഴൊ, നിങ്ങൾ നിന്ദമുഖാന്തരം വിധിക്കപ്പെടാതെ, കീഴ്വഴക്കം വഴിയായി നിത്യസമ്മാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠനെ ബഹുമാനിച്ചുകൊൾവിൻ.

നിങ്ങൾ ആചരിക്കേണ്ടും ജീവിതക്രമമായി, ചുരുക്കത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കു് ഇവയെ എഴുതി തന്നിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഇതിലധികം ചെയ്യാൽ, കുറ്റം വിധിപ്പാൻ വരുമ്പോൾ, അവന്നു് പ്രതിസമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും പുണ്യങ്ങളെ എല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന, വിവേകത്തോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കയും വേണം.

അമലോത്ഭവയായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്മ്മേല
കന്യക മറിയത്തിന്റെ മലയാളത്തിലെ നിഷ്പാദുക
മൂന്നാം സഭക്കാരായ സഹോദരന്മാരുടെ സഭയുടെ

നിയമങ്ങൾ.

ഒന്നാം അധ്യായം.

സഭയുടെ സ്വഭാവവും ഉദ്ദേശവും.

൧. നിത്യഭാഗ്യം പ്രാപിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും, ഉപവി എന്ന സൽപുണ്യത്തിൽ അഭ്യസിപ്പാൻ നിരന്തരം ശ്രദ്ധയായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഉപവിയുടെ പ്രവൃത്തി ദൈവസ്നേഹം പരസ്നേഹം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകയാൽ പരിശുദ്ധ മാതാവായ തിരുസ്സഭ, തന്റെ മക്കളുടെ പുണ്യാഭ്യാസങ്ങളെ രണ്ടു തരമായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു്: ദൈവത്തിനുമാത്രം ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതു് ഒന്നു; ദൈവത്തെപ്രതി അയൽക്കാരനു് ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതു് മറ്റൊന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഭ്യൻ, ഈ രണ്ടു ഗ്ര

ണങ്ങളും, അതായത് ഒന്നാമത്, ദൈവസ്നേഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് പൂർണ്ണമാക്കുന്ന ജപധ്യാനവും, ദിവ്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനവും; രണ്ടാമത്, മിസ്സന്തിന്റെ ഗുണത്തിനും, അയൽക്കാരുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള, ദൈനികവൃത്തിക്കുള്ളതായ പ്രവൃത്തികളായ പുറമെയുള്ള വേലയും, തക്കക്രമത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

൨. ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവും കൂടിയുള്ള ഈ ജീവിതമുറയെ കമ്മെൽമീത്താ സഭയുടെ സ്ഥാപകന്മാരായ പുണ്യാത്മാക്കൾ എഴുത്തുകളാൽ പഠിപ്പിക്കയും, പ്രവൃത്തികളാൽ അനുഷ്ഠിക്കയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ ഉറപ്പിക്കയും, പിൻഗാമികളുടെ അനുകരണത്തിന് ഏൽപിക്കയും ചെയ്തു.

൩. അമ്മത്രേസ്യാ പുണ്യവതി, എത്രയും വലിയ ജ്ഞാനസമ്പത്തുകൾ ഇരിക്കുന്ന ഒരു അവകാശംപോലെ, തന്റെ സാക്ഷാലുള്ള മക്കളാൽ എത്രയും വിശ്വസ്തതയോടെ കാത്തു അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട മരണശാസനമായി, കമ്മെൽമീത്താ നിഷ്പാദുക സഭക്കാരോട് പറഞ്ഞേൽപിച്ചിരിക്കുന്നവാക്കു ഉപദേശങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിൽ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു, പ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ:

ഒന്നാമത്; സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തമ്മിൽ നല്ല ഐകമത്യവും യോജിപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

രണ്ടാമത്. പല ആശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, ഓരോന്നിൽ സന്യാസികൾ ചുരുക്കമായിരിക്കണം.

മൂന്നാമത്. ലൌകികരോട് നന്നാ ചുരുക്കമെ

സംസാരിക്കുവു; ഇതും അവരുടെ ആത്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി യിരിക്കണം.

നാലാമതു്. വചനങ്ങളാൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, പ്രവൃത്തികളാൽ പഠിപ്പിക്കണം.

൪. മേൽപറയപ്പെട്ട ജീവിതമുറയെ പൂർണ്ണമായി ആചരിക്കുന്നതിനു് നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണമെന്നു്, നിങ്ങളുടെ ചട്ടം (റെഗുള) ഉചിതമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്; എങ്കിലും അതു നന്നാ സംക്ഷേപമാകയാൽ, ഓരോ പ്രത്യേക സംഗതികളും പ്രായങ്ങളും നടപടികളും സംബന്ധിച്ചു്, വേണ്ടതൊക്കയും വ്യക്തമായി വിവരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതുകയാൽ നിങ്ങളുടെ ചട്ടത്തിനും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതമുറക്കും യോജിക്കുന്നവകളായ, ചില നിയമ (ന്യായപ്രമാണ)ങ്ങളേയും ചേർത്തു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസമുള്ള ആചരണത്തിനു് ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുന്നു. ഇവകൾ താഴെവരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ആജ്ഞാനുസരണം.

൧. സന്ന്യാസജീവിതം മുഴുവന്റെയും അടിസ്ഥാനം ആജ്ഞാനുസരണ (കീഴ്വഴക്കം)മത്രെ. ഈ പുണ്യം വഴിയായി ഒരുവൻ സാക്ഷാൽ സന്ന്യാസി ആകയും, ക്രിസ്തീയ പുണ്യപൂർണ്ണരാകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകയാൽ മൂന്നാം സഭകൾക്കായ സഹോദരന്മാർ,

ആജ്ഞാനുസരണമെന്ന വ്രതത്തെ പൂർണ്ണമായി നിറവേറുന്നതിന്ന്, ആജ്ഞാനുസരണത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണതയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന, സന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ വെവ്വേറെ ഭാഗങ്ങളെ, സൂക്ഷിച്ചു ഗ്രഹിക്കയും കാത്തു നിറവാറുകയും വേണം.

൨. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, ചട്ടവും നിയമങ്ങളും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ കല്പനകളും ആകുന്നു; അതുകയാൽ, ഇവയുടെ തരഭേദങ്ങളും കടമവ്യത്യാസങ്ങളും, സന്യാസികൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കേണം.

൩. ചട്ടവും നിയമങ്ങളും കാക്കുന്നതിന്ന്, ദോഷത്തിന്നടുത്ത കടമയില്ല; എന്നു വരികിലും, നിന്ദ്യമുഖാന്തരം അവയെ ലംഘിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ, ദോഷമാകാതിരിക്കയില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ, അവയുടെ ലംഘനം സ്വഭാവത്താലൊ സാഹചര്യത്താലൊ കുറവുള്ളതായിരുന്നാൽ, അതും ദോഷമാകും എന്നതിന്ന് സന്ദേഹമില്ല.

൪. സന്യാസവ്രതങ്ങൾ മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ഘനമായ ലംഘനം ചാവുദോഷമാകുന്നു. എന്നാൽ ആജ്ഞാനുസരണമെന്ന വ്രതത്തെ ഒരു സഹോദരൻ ഘനമായി ലംഘിക്കുന്നതു, "വിശുദ്ധമായ ആജ്ഞാനുസരണത്തിന്റെ ശക്തിയാലെയും, കല്പനയാലേയും" എന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ, മുപ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന രേഖാമൂലമായ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കല്പനകൾ, വലിയ കാര്യങ്ങളിലും വേണ്ടുംവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ടും മാത്രമെ കൊ

ല്ലിക്കാവു. ഇപ്രകാരം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്മാർ തന്റെ കീഴുള്ളവരോടു് മാത്രവും, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്മാർ സഭയിലുള്ള ഓരോരുത്തനോടും, എന്നുമാത്രമല്ല, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, ഒരു കൂട്ടം മുഴുവനോടും, അല്ലെങ്കിൽ സഭ മുഴുവനോടും കല്പിക്കാം.

൭. ഇപ്രകാരമുള്ള കടമവ്യത്യാസങ്ങൾ, എല്ലാവരും തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്; എങ്കിലും നല്ല സന്യാസികൾ, ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ഈശോമ്ശിഹായുടെ സ്ഥാനികാരായി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു്, അവരു് എഴുത്താലൊ വചനത്താൽ മാത്രമൊ, എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ, അതു് ജാഗ്രതയോടുകൂടെ നിറവേറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൮. ഇപ്രകാരമുള്ള കുറവറ ആജ്ഞാനുസരണം സമ്പാദിപ്പാൻ വേണ്ടി, കൂട്ടത്തിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികൾക്കു് അടയാളം കേൾക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും ജാഗ്രതയോടെ വന്നുകൂടണമെന്നും, പൊതുവട്ടികയിൽ ഓരോരുത്തക്കു് കുറിക്കപ്പെട്ടന്ന തൊഴിലുകളെ സൂക്ഷമായി നിറവേറ്റണമെന്നും, നാം കല്പിക്കുന്നു.

൯. എഴുത്തുകൾ അവയെവായിപ്പാൻ അർഹതയുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ, സഹോദരന്മാർ എഴുതുകയൊ, കൊടുത്തയക്കുകയൊ, കൈപ്പറ്റുകയൊ, ചെയ്യുകൂടാ എന്നു് വരിയ പ്രായശ്ചിത്തത്തിൻകീഴു്, വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. എഴുതുന്ന എഴുത്തുകൾ തുറന്നതായി, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനെ ഏൽപ്പിക്കേണം, അദ്ദേഹം കൊത്താവിങ്കൽ കൊള്ളാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ,

സഹോദരന്മാരുടെ അന്തസമാധാനത്തിനും പുണ്യവർദ്ധനയ്ക്കും വിരോധമായതും, വ്യർത്ഥമായ വർത്തമാനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതും ആയ എഴുത്തുകളെ കൈപ്പറ്റുന്നതിനും, കൊടുത്തയക്കുന്നതിനും സമ്മതിക്കരുത്. ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, ശേഷമുള്ളവർക്ക് നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുന്നതിനായി, തങ്ങളുടെ എഴുത്തുകളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളെ, എഴുതാതിരുപ്പാൻ, സൂക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠനും, പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കും, സ്വന്ത ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും, എഴുതുന്നതിനും, അവരുടെ എഴുത്തുകളെ കൈപ്പറ്റുന്നതിനും, സഹോദരന്മാർക്കില്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്; ആയതിനു യാതൊരു അനുവാദവും ആവശ്യമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള എഴുത്തുകളെ, യാതൊരുത്തനെ കാണിപ്പാനും കടമയില്ല. ആകയാൽ മേൽപറയപ്പെട്ട ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ, എല്ലാവർക്കും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടി, അവരുടെ എഴുത്തുകളിന്മേൽ പതിക്കുന്നതിന്നായിട്ട്, സ്വന്തമായുള്ള വല്ല മുദ്രയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ശ്ലീഹായിയ്യുടെ സ്ഥാനപതിക്ക് എഴുത്തുകളെ എഴുതുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകളെ കൈപ്പറ്റുന്നതിനും, സഹോദരന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. മേൽപറയപ്പെട്ട ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ നിന്നു വരുന്ന എഴുത്തുകളും, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സഹോദരന്മാർ അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും തടകയോ, പൊട്ടിക്കയോ, താമസിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിനു, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനു പാടുള്ളതല്ല; കീഴുള്ളവർക്കോ എന്നാൽ ഒട്ടും പാടുള്ളതല്ല. ഇതിനു വിരോധം ചെയ്യുന്നവർക്ക്, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തക്ക ശിക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൬. സഹോദരന്മാർ ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ പൊതു ഭക്ഷണശാലയിൽ പോകുകയും തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്; ഇതുകൂടാതെയും 'പിന്നീടു് ചെയ്യാവുള്ളതൊക്കയും ശ്രേഷ്ഠന്റെ മനസ്സിനൊത്തപോലെ ചെയ്യണമെന്നു്' ചട്ടം കല്പിക്കുന്നതിനെ പൂർണ്ണമായി നിറവേറുവാൻവേണ്ടി, ഉടുപ്പു, പുസ്തകം ആദിയായി സന്ന്യാസജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതായ മറ്റു സകലത്തിലും, മേൽപറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ ചെയ്യേണം.

൭. ശ്രേഷ്ഠന്മാർ കീഴുള്ളവർക്കു് യാതൊരു സാരമായ കാര്യത്തിനു്, അതായതു്: ലൌകികരോടു് സംസാരിക്കുന്നതിനോ, ധനം വിലവഴിക്കുന്നതിനോ, ദാനം കൊടുക്കുന്നതിനോ, കൈപ്പറ്റുന്നതിനോ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നേരങ്ങളിൽ അല്ലാതെ തിന്നുന്നതിനോ, മറ്റും ഇതുപോലെയുള്ളതേതെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനോ നിത്യമായ അനുവാദം കൊടുക്കരുതു്. പിന്നെയോ, ഓരോരോ സംഗതികളിൽ അവശ്യമുള്ള കാരണങ്ങളെ വിചാരിച്ചുനോക്കി, കാര്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥക്കു് തക്കവണ്ണം, തങ്ങളുടെ വിവേകം പോലെ അനുവാദം കൊടുക്കുകയെങ്കിലും, നിഷേധിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണം.

മൂന്നാം അധ്യായം.

ബ്രഹ്മചര്യം.

൧. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മക്കൾ വിശേഷ വിരക്തിയാൽ ശോഭിക്കേണ്ടതു് ന്യായമാകുന്നു; എന്നാൽ ഒരു പുണ്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടം ഹൃദയമാകുന്നെങ്കിലും, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പുറമെയുള്ള സൂക്ഷ്മവും ഇതിന്നാവശ്യമാകുന്നു. ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം (വിരക്തനേച്ച) അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ, വിരക്തരായിരിപ്പാൻ മാത്രമല്ല; വ്രതം എന്നുള്ള വിശേഷന്യായത്താൽ, ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്നു് വിരോധമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളേയും വർജ്ജിപ്പാൻ കൂടെയും കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

൨. അതുകയാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, തങ്ങളുടെ ഉള്ളിന്നടുത്ത വികാരങ്ങളേയും, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളേയും, പ്രത്യേകം കണ്ണുകളേയും, യഥോചിതം ക്രമപ്പെടുത്തി, ശുദ്ധതയ്ക്കു് ചേരാത്തതായി യാതൊന്നും തങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാതേയും, കാണപ്പെടാതേയുമിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം സൂക്ഷമുള്ളവരായിരിക്കണം.

൩. സ്ത്രീജനങ്ങൾ പുണ്യമുള്ളവരായിരുന്നാലും, അവരോടുള്ള അധികമായ അടുപ്പത്തിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം. അവരോടു് സംസാരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, പള്ളിയിൽ വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പെരുമാറുന്നതു പോലെയുള്ള വിന

യത്തോട്ടക്കുടെ പെരുമാറണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവത്തുക്കണ്ണുകൾക്കു മറയപ്പെട്ടതും ഒളിക്കപ്പെട്ടതുമായി യാതൊന്നുമില്ല.

൪. ഒരു തിന്മയുടെ നിഴലിൽ നിന്നുകൂടെയും ഒഴിഞ്ഞിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, യാത്ര കഴിക്കുന്നതിനോ, രോഗികളെ സഹായിക്കുന്നതിനോ, മറ്റു ന്യായമുള്ള കാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, പുറത്തു പോകേണ്ടി വരുമ്പോൾ, തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവു കൊണ്ടു യാതൊരു അപകടം നേരിടാതിരിക്കുന്നതിന്നായി, പാട്ടു പോലെ, ഒരുരണ്ടു പേരായും, തമ്മിൽ വേർപിരിയാതേയും, പോകണമെന്നു നാം കല്പിക്കുന്നു.

൫. പുറത്തു വച്ചു സ്ത്രീജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കയോ, അവരെ കമ്പസാരിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, കൂട്ടുകാരനോ, മറുള്ളവരോ എല്ലാപ്പോഴും തങ്ങളെ കാണുമാൻതക്ക വിധത്തിൽ, ആ സ്ഥലത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നിരിക്കണം.

യാതൊരുത്തൻ ശുദ്ധതയ്ക്കു ചേരാത്തതായി വല്ലതും ചെയ്യുമെന്നു വന്നാൽ, (ഇതു വരാതിരിപ്പാൻ ദൈവം ഇട കൂട്ടട്ടെ.) കായ്യം രഹസ്യമായിരിക്കയും, അയാൾ നല്ല വഴിക്കു തിരിയുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, അതറിയുന്ന കൂട്ടുകാരൻ ഉടനെ അയാളെ രഹസ്യമായി കുറപ്പെടുത്തണം. എന്നാൽ കുറപ്പെടുത്തീട്ടു ഗുണമുണ്ടായില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കുറപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കായ്യാവസ്ഥ വിവേകത്തോട്ടക്കുടെ വിചാരിച്ചു നോക്കീട്ടു, താൻ കു

൦൦പ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടാകയില്ലെന്നോ കാണുന്നെങ്കിൽ, ഗുണം വരുത്തുവാൻ തക്ക വിവേകമുള്ള വല്ല സന്ന്യാസിയുണ്ടെങ്കിൽ അയാളോട് കൂറും ചെലുപ്പെടുത്തുകയും, ഇല്ലെങ്കിൽ, ഭക്തിയും വിവേകവുമുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഏറും ഫലസിദ്ധിയുള്ളവയാകുമെന്നതിനെക്കൊണ്ട്, അ ദേഹത്തോട് കൂറും അറിയിക്കയും വേണം. ഒരു കൂറത്തിൽ വല്ല ഒരുത്തനും പലപ്പോഴും വീഴുന്നുവെന്നോ, ഒരിക്കൽ മാത്രമെ വീണുള്ളുവെങ്കിലും അ ഒരു വീഴ്ച കൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് ദുഷ്കീർത്തി വരുത്തി എന്നോ കണ്ടാൽ, ശ്രേഷ്ഠനോട് പിതാവിനോടെന്ന പോലെയോ, കൂറത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് തക്കവണ്ണം വിധിയാളനോടെന്ന പോലെയോ കൂറും അറിയിക്കയും, ശ്രേഷ്ഠനും കൂറക്കാരന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും, സഭയ്ക്ക് വന്ന ദുഷ്കീർത്തി തീർക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കയും വേണം.

൩. ശ്രേഷ്ഠന്മാരിലാരുടെ പേരിലെങ്കിലും ബ്രഹ്മചര്യവ്രതത്തിനു വിരോധമായ കൂറും ന്യായപ്രകാരം വിസ്തരിച്ചു തെളിയുമെങ്കിൽ, അയാൾ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് നീക്കപ്പെടണം.

നാലാം അധ്യായം.

ദ്രവ്യ പരിത്യാഗം.

൧. സഭ്യത്തിനും കർത്താവായിരിക്കയിൽ, നമ്മെ പ്രതി ദരിദ്രനായി ചമഞ്ഞ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവിനെ പൂർണ്ണമായിഅനുകരിപ്പാൻ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ താല്പര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു്, അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യപരിത്യാഗ (ദാരിദ്ര്യ)ത്തെ ഹൃദയംകൊണ്ടു് സ്നേഹിക്കയും, പ്രവൃത്തിയാൽ അനുകരിക്കയും വേണം. വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു് തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളുടെമേല കർത്തവ്യം ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും, അവയെ വിചാരിച്ചു് നടത്തുന്നതിനും, വരവു് എടുക്കുന്നതിനും, ചിലവു് ചെയ്യുന്നതിനും, പരിഛേദം പാടുള്ളതല്ല. അതുകയാൽ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനുമുമ്പു് ആ വസ്തുക്കളുടെ നടത്തലും, മുതലെടുപ്പും, ഉപയോഗവും, അവർക്കു് മനസ്സുള്ള ആളുകൾക്കോ, ഇഷ്ടമെങ്കിൽ സഭയ്ക്കു് തന്നെയോ, ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ പിതൃധനത്തിന്റെ (പത്രിമോനിയുടെ) നടത്തൽ, പുറമെയുള്ളവരിൽ യാതൊരുത്തർക്കും, കാരണവന്മാർക്കു് ക്രമേണയും ഏല്പിക്കാതെ, സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു തന്നെ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കയും വേണം.

൨. സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും ഒന്നാമതായി, അനിത്യമായുള്ള വ്രതങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുംമുമ്പു്, തങ്ങൾക്കു് തൽക്കാലം ഉള്ളവയും, ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നവയുമാ

യ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു്, മരണപത്രികമൂലം പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമായി നിശ്ചയം ചെയ്യുന്നതു് യുക്തമാണു്. വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച സഹോദരന്മാരു്, മരണശാസനം എഴുതുന്നതിനും, അതിനെ മാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും ശ്രീഹായ്ക്കുടത്തെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അത്യാവശ്യമായ സംഗതികളിൽ, മെത്രാന്റെയോ, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെയോ, മറ്റു വിധത്തിൽ നടത്താൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ സ്ഥലശ്രേഷ്ഠന്റെയോ അനുവാദം മതിയായിരിക്കുന്നു. നിത്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച സഹോദരന്മാരു, ജീവിക്കുന്നവർ തമ്മിലുള്ള കരണങ്ങളാൽ തങ്ങളുടെ എപ്പോ വസ്തുക്കളുടേയും മൂലകർത്തവ്യം ന്യായമായി കൈവിടുന്നതിനു് ശ്രീഹായ്ക്കുടത്തെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമാകുന്നു.

൫. ഓരോരുത്തൻ സഭയിൽ ക്രൂടുമ്പോൾ, അവന്റെ വക്കൽ വസ്തുക്കളായിട്ടും, പണമായിട്ടും ഉള്ള തൊക്കയും നവസന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനു് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കണം. ശ്രേഷ്ഠനോ എന്നാൽ, സഭയിൽ പരീക്ഷയന്തസ്സിൽ ക്രൂടപ്പെടുന്നവരാരെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുന്ന ജംഗമവസ്തുക്കളും, പണങ്ങളും, അതിനായിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായിട്ടു് കുറിക്കണം. നവസന്യാസി വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു് മുൻപു്, സഭയെ വിട്ടുപോകുന്നതായിരുന്നാൽ, അവൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ജംഗമ വസ്തുക്കളും പണവും തിരികെ ചോദിപ്പാൻപാടുണ്ടു്. എന്നാൽ ജംഗമവസ്തുക്കൾ, അവൻ പോകുമ്പോൾ ഏതു് സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ അവണ്ണവും, പണം അവൻ പരീക്ഷയന്തസ്സിൽ ആയിരിക്കയിൽ നവസന്യാസാശ്രമത്തിൽ നിന്നു്, അവസ്സു് വേണ്ടി ചെ

യ്യ ചിലവ് നീക്കി ശേഷിപ്പുള്ളതും കൊടുത്താൽ മതി. അഞ്ചാം പട്ടം ഏറാതിന്റെശേഷം, സഭയിൽ ക്രൂട്ടുന്നവരും, ആ പട്ടമേറുമ്പോൾ, അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പിതൃധനം കൊണ്ടുവരണം. എന്നാൽ അഞ്ചാം പട്ടം ഏൽക്കുന്നതിനു് മുൻപു് ക്രൂട്ടുന്നവർ, സഭയുടെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിനു് മുൻപിൽ (൪൦൦) നാന്നൂറു രൂപായുടെ പിതൃധനം വെയ്ക്കണം. അതുമുഴുവൻ പണമായിട്ടുതന്നെ വേണം. ഇങ്ങനെ വെച്ചാൽ, പിന്നീടു് ചിലവിനു് വേറെ വെപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. പതിമോനികൾ സ്ഥാപരവസ്തുക്കളിന്മേൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകയാൽ, ഈ സംഗതിക്കായി, കൊണ്ടുവരുന്ന പണംകൊണ്ടു്, ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം, ഓരോരോ ആശ്രമത്തിനു് സമീപെ, വല്ല സ്ഥാപരവസ്തുതാമസമെന്നിയെ വാങ്ങിക്കണം. പിതൃധനംകൂടാതെ വല്ലൊരുത്തനെ പട്ടമേല്പിപ്പാൻ തക്കതായ ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി നേരിട്ടുമെങ്കിൽ, മിസ്സ്യൊന്റെ നാമത്തിൽ സൌജന്യമായി പട്ടമേല്പിക്കുന്നതിനു്, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, ശ്ലീഹായിക്കുട്ടത്ത സ്ഥാനപതിവഴിയായി, വിശ്വാസപ്രചാരകതിരുസംഘത്തോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ മൂന്നാം സഭക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്.

൪. പിതൃധനവസ്തുക്കളുടെ കാര്യവിചാരണയ്ക്കായി, നവസന്ന്യാസാശ്രമത്തിലുള്ളവരിൽ ഏറാം തക്കവരും കാര്യപരിജ്ഞാനമുള്ളവരുമായ മൂന്നു പേരെ മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം തിരിഞ്ഞെടുക്കേണം. ഇപ്രകാരം തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മൂവരോടുകൂടി നവസന്ന്യാസാശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ, പിതൃധനങ്ങളുടെ ഒക്കെയും കാര്യം, ബുദ്ധിയോടും വിവേകത്തോ

ടുംക്രൂടെ വിചാരിച്ചു് നടത്തെണം. പിതൃധനവസ്തുക്കൾ, നവസന്ന്യാസാശ്രമത്തിനു് സ്വന്തമായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളോടുക്രൂടെ ചേർക്കാതെ, വേർതിരിച്ചു് സ്ഥാപിക്കയും നടത്തുകയും വേണം. പിതൃധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനു് വേണ്ടി തന്നെ രണ്ടു് പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായിരിക്കെണം. അവയിൽ ഒന്നിൽ, തൽക്കാലമുള്ളതും മേലാൽ ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നതുമായ പിതൃധനങ്ങളൊക്കയുടേയും ഉത്ഭവം, അർത്ഥം, അണ്ടിനാല്വുള്ള വരവു്, ആ വസ്തുക്കളുടെ, അല്ലെങ്കിൽ അധാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, തരം എന്നിവ സൂക്ഷ്മമായി കുറിക്കണം. രണ്ടാമത്തേതിൽ, പിതൃധനങ്ങളിൽനിന്നു് ആണ്ടടക്കം ഉണ്ടാകുന്ന മുതലെട്ടപ്പു, എന്തിനായിട്ടുപയോഗിക്കുന്നുവെന്നു് തിരിച്ചറിവാൻ തക്കവണ്ണം, വരവിന്റെയും ചെലവിന്റെയും വിവരം, സൂക്ഷ്മമായി കുറിക്കണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ താൻ തന്നെയൊ, തന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന പ്രതിനിധിയൊ, മുറപ്രകാരമുള്ള സന്ദർശനാവസരത്തിൽ, മേൽപറയപ്പെട്ട ഇരു പുസ്തകങ്ങളും പരിശോധിച്ചു്, തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ തീർക്കയും ശരിയായി കണ്ടാൽ ഉറപ്പിക്കയും വേണം.

൭. എന്നാൽ വരവു് ചിലവുകളുടെ രണ്ടാം പുസ്തകം, ആറാറു് മാസം കഴിയുമ്പോൾ, പൊതുശ്രേഷ്ഠനും നവസന്ന്യാസാശ്രമശ്രേഷ്ഠനും, മേൽ പറഞ്ഞ പിതൃധനവിചാരണക്കാരായ മൂവരും കൂടി പരിശോധിച്ചു്, ശരിയായി കണ്ടാൽ ഉറപ്പിക്കയും വേണം. ഓരോരുത്തരുടെ പിതൃധനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാപരവസ്തുക്കൾ ഏതു് ആശ്രമത്തിനു് ഏറ്റം അടുത്തിരിക്കുന്നുവൊ, ആയാശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനു്

അവയുടെ നടത്തൽ ഏൽപിക്കയും ചെയ്യാം. ഓരോരോ സഹോദരന്മാർ, ഏതാശ്രമക്കാരൻ ആയിരിക്കുന്നുവൊ, ആ ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനു് അവനവന്റെ പിതൃധനത്തിന്റെ ഉടയം കൊടുക്കേണം. എങ്കിലും അതാതു പ്രാവശ്യം വാദിച്ചു് മേടിക്കേണ്ടതായ പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, യാതൊരു പിതൃധനത്തിന്റെ ഉടയമൊ, അതിൽ ഒരു പങ്കൊ, ഏറ്റം ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട ആശ്രമത്തിനു് കൊടുപ്പാൻ, ഒരം കായ്വു വിചാരണ സംഘത്തിനു് പാടുണ്ടു്. നവസന്ന്യാസാശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ, പിതൃധനങ്ങളുടെ ആധാരങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും എല്ലാം, ഈ കായ്വുത്തിന്നായിട്ടുള്ള പെട്ടിയിൽവച്ചു് സൂക്ഷിച്ചു കാക്കണം.

൩. യാതൊരു സഹോദരന്റെ കാരണവന്മാർ, ദരിദ്രപ്പെട്ടവരായിരുന്നാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ അയാളുടെ പിതൃധനം കാരണവന്മാർക്കു് തിരികെ കൊടുക്കാം. എന്നാൽ അയാൾക്കുവേണ്ടി സഭയിൽനിന്നു് ചെയ്യുന്ന ചിലവുകളെ, അതിൽ നിന്നെടുപ്പാൻ ചിതമായിരുന്നാൽ എടുക്കയുമാം. യാതൊരു സഹോദരൻ, സഭയിൽ നിന്നു് മനസ്സാലെ പോകയൊ, തള്ളപ്പെടുകയൊ, ചെയ്താൽ, അയാളുടെ പിതൃധനമൊ, അതിന്റെ ആണ്ടനുഭവം മതിയെന്നു് സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ അയതൊ, കൊടുക്കേണ്ടിവരും.

൪. ദ്രവ്യപരിത്യാഗത്തിന്റെ അത്രപി കുറഞ്ഞുപോയാൽ, സന്ന്യാസ അത്രപിയും വേഗത്തിൽ കെട്ടുപോകും. എന്നാൽ ദ്രവ്യപരിത്യാഗത്തിനു് വിരോധമായിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനു്, ധനപ്രഭുത്വം കാ

രണമായിരുന്നു. ആകയാൽ, ഓരോരോ ആശ്രമത്തിനു് ഇതു മുതലെടുപ്പേ ഉണ്ടാകാവൂ, എന്നു് നാം തീരുമാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ദ്രവ്യപരിത്യാഗത്തിന്റെ അരുചി കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, അയ്യു് കവിച്ചിലായി പോകരുതെന്നു്, നാം ഉപദേശിക്കുന്നു.

൫. സഹോദരന്മാരിൽ യാതൊരുത്തനു്, വല്ല അവകാശമോ, മരണപത്ര ഓഹരിയോ, മറു വല്ല വസ്തുവോ, കിട്ടേണ്ടതായിരിക്കയും, അന്യായപ്പെടാതെ ആയതു പ്രാപിപ്പാൻ പാടില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, അന്യായപ്പെടാം. എന്നാൽ തക്ക അവശ്യം നേരിട്ടിരിക്കയും, താമസിച്ചാൽ നാശമായി പരിണമിക്കയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ആശ്രമസംഘക്കാരുടെ എല്ലാ കൂടികളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, അന്യായപ്പെടുവാൻ പാടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഉടനെ കാര്യം പൊതുശ്രേഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിക്കയും, ആ ദേഹത്തിന്റെ കല്പനക്കു് തക്കവണ്ണം അന്യായം മുന്നോട്ടു് നടത്തുകയോ, അതിൽ നിന്നു് പിൻവാങ്ങുകയോ ചെയ്യണം. അപ്രകാരം തന്നെ, സഭയുടെ വസ്തുക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു്, ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, അന്യായപ്പെടുന്നതിനോ, പ്രതിഭാഗം വാദിക്കുന്നതിനോ, പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. യാതൊരു് ആശ്രമത്തിനു്, മരണപത്രാഹരിയായിട്ടോ, ദാനമായിട്ടോ, വല്ല സ്ഥാപരവസ്തുക്കൾ, മുതലെടുപ്പു്, അനുഭവം, എന്നിവ സിദ്ധിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റെ അലോചനക്കും, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ സമ്മതവും, തിരുസംഘത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ഏ. ഉ. ശ്രീ

ഹാസ്യകൃത്ത സ്ഥാനപതിയുടെ അനുവാദവും കൂടാതെ, അവയെ അന്യാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

൫. ആശ്രമവസ്തുക്കളെല്ലാം നമ്മുടെ ചട്ടത്തിൽ പറയും വണ്ണം, പൊതു മുറിയിൽവച്ചു സൂക്ഷിക്കയും ശ്രേഷ്ഠനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആശ്രമവിചാരിപ്പുകാരൻ, ഓരോരുത്തരുടെ പ്രായവും, ആവശ്യവും നോക്കികൊണ്ട്, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, ഓരോരുത്തക്ക് ആവശ്യമുള്ളതു്, അവിടെ നിന്ന് എടുത്തുകൊടുക്കയും വേണം. ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, യാതൊരുത്തനും, പൊതുമുറികളിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും എടുക്കയൊ, സംഗ്രഹിക്കയൊ, സമ്മാനിക്കയൊ, ലൌകികരോടുകൂടെയെങ്കിലും, സന്യാസികളോടുകൂടെയെങ്കിലും മാറാം ചെയ്കയൊ, ചെയ്യുകൂടാ.

൬. മേൽപറഞ്ഞ പൊതുമുറികളിൽ നിന്നെടുത്തു് ഓരോരുത്തരുടെ പെരുമാറ്റത്തിനു്, കൊടുക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ മനസ്സുപോലെ അവരിൽനിന്നെടുപ്പാനും, മറ്റു സഹോദരന്മാരുടെ പെരുമാറ്റത്തിനു് നിശ്ചയിച്ചു കൊടുപ്പാനും, പാടുണ്ടു്. അനാവശ്യമായതും, വിശേഷപണിയായിട്ടുള്ളതും, പൊൻ, വെള്ളി കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കൾ, അതിൽ ഉണ്ടാകരുതു്.

൭. സഹോദരന്മാരുടെ മുറികളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട വസ്തുൾ ഏവയെന്നാൽ: ഒരു മരക്കുരിശു, ചില്ലിടാത്ത നാലു കടലാസുരൂപം, വിശേഷപണിയില്ലാത്തതും പൂട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു മേശ, ഒരു ബങ്കു്,

ഒരു കസേര, പുസ്തകങ്ങൾ വെയ്ക്കുന്നതിനു് മേശമതിയാകയില്ലെങ്കിൽ, വിശേഷപണിയില്ലാത്തതും ചെറിയതുമായ മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകക്കൂട്ടു്, എന്നിവയത്രെ. ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, പൊതുപുസ്തകക്കൂട്ടിൽ നിന്നു് എടുക്കയും, ആവശ്യം കഴിയുമ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ വെക്കയും വേണം. മുറികൾ തൂക്കോൽകൊണ്ടു് പൂട്ടരുതു്. എന്നാൽ പുറമെയുള്ളവരിൽ ആരും, അവയിൽ കയറാതിരിക്കുന്നതിന്നായി, സഹോദരന്മാർ മനസ്സാകുമ്പോൾ അടെപ്പാനും തുറപ്പാനും തക്ക പൊതുവായ വല്ല സൂത്രപ്പണിയും, ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. സഹോദരന്മാരിൽ ഓരോരുത്തനു്, ഉടുപ്പു് മുതലായതു് വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു് പൂട്ടുള്ള ഒരു പെട്ടി ഉണ്ടാകാം. ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു് താമസിപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ, ഈ പെട്ടി പൂട്ടിക്കൊണ്ടു് പോകാമെങ്കിലും, ആശ്രമത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ പൂട്ടരുതു്. എന്നാൽ പെട്ടി തുറന്നു് അതിലുള്ള വസ്തുക്കളെ കാണിക്കണമെന്നു് ശ്രേഷ്ഠൻ കല്പിച്ചിട്ടു്, കീഴ്വഴങ്ങാതിരിക്കുന്നവനെക്കൊണ്ടു് മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തം എടുപ്പിക്കേണം.

൫൮. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ, പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാർ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ എന്നിവർക്കു് തങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗത്തിന്നടുത്ത എഴുത്തുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നും, ആശ്രമവിചാരിപ്പുകാരനു് ക്രുത്തിന്റെ നിത്യച്ചിലവിന്നുള്ള പണം വച്ചുസൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നും വേണ്ടി, പൂട്ടുള്ള ഓരോ പെട്ടി ഉണ്ടാകാം. ആശ്രമം വക വസ്തുക്കൾ, പൊതുമുറികളിലും, പണം മുന്നു പൂട്ടുള്ള പൊതു പെട്ടിയിലും വച്ചുസൂക്ഷിക്കേണം. ആ പെട്ടിയുടെ ഒരു താ

ക്കോൽ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റെ വക്കലും മറ്റു രണ്ടു ഒന്നാമത്തെയും, രണ്ടാമത്തെയും ആലോചനക്കാരുടെ വക്കലും ആയിരിക്കണം. എന്തുകാര്യത്തിന്നെങ്കിലും, ചിലവിടേണ്ടുന്ന പണം ശ്രേഷ്ഠൻ ആലോചനക്കാരിൽ ഒരുവനോടുകൂടെ, ആ പെട്ടിയിൽനിന്നെടുത്തു്, വിചാരിപ്പുകാരനു് എണ്ണിക്കൊടുക്കേണം. വിചാരിപ്പുകാരനോ, എന്നാൽ കൈപ്പറ്റിയ പണം, എങ്ങനെ ചിലവഴിച്ചുവെന്നു്, ശ്രേഷ്ഠനേയും, ആലോചനക്കാരേയും, മാസംതോറും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണം. എല്ലാത്തിന്റെയും കണക്കു് അതിന്നായുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വിവരമായി എഴുതി, മേൽപറയപ്പെട്ടവരുടെ കയ്യൊപ്പോടുകൂടെ മേൽപറഞ്ഞ പൊതുപെട്ടിയിൽ തന്നെ വെച്ചുസൂക്ഷിക്കേണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാത്തവർ, ഘനമായ പ്രായശ്ചിത്തം ഏല്ക്കേണം. ആശ്രമത്തിലുള്ള പൊതുവായ എഴുത്തുകുത്തുകളും, വസ്തുക്കളുടെ പട്ടികയും, മേൽപറഞ്ഞ പെട്ടിയിൽ തന്നെ വച്ചുസൂക്ഷിക്കേണം. നവശ്രേഷ്ഠൻ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ, തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ സാക്ഷിപത്രം കാണിച്ചയുടനെ, വസ്തുക്കളുടെ പട്ടിക നോക്കികാണുകയും അതിൽ കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുംവണ്ണം, വസ്തുക്കളെ ഭരമേൽക്കയും വേണം. എന്നാൽ ആ പട്ടിക കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആലോചനക്കാരോടുകൂടെ, ഒരു പുതിയ പട്ടിക ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു് താല്പര്യപ്പെടണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാത്തവർ ഘനമായ പ്രായശ്ചിത്തം ഏല്ക്കേണം. ശ്രേഷ്ഠൻ പൊതുസംഘത്തിന്നായിട്ടു് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു് പോകുമ്പോൾ, തന്റെ വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു് വസ്തുക്കളുടെ കണക്കു് അവിടെയുള്ള തലസ്ഥാനിക്കും, ആലോചനക്കാർക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണം. മറ്റു സ

ഹോദരന്മാർ ധർമ്മം കൊടുപ്പാനുള്ളതു്, ഉത്തരിപ്പാനുള്ളതു്, എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, ഏതുവിധമെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, ധനം തങ്ങളുടെ പക്കൽ വച്ചു് സൂക്ഷിക്കുകയോ, ഏതുവക ധനമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, അതുടനെ ശ്രേഷ്ഠനെ ഏല്പിക്കയും, അതിനെ പൊതുപെട്ടിയിൽ വെച്ചു് സൂക്ഷിക്കയും വേണം.

൨൨. സഹോദരന്മാരിലാരെങ്കിലും, ഏതു കാരണത്തെക്കുറിച്ചായാലും, കുറെയധികം ധനം തന്റെ പക്കൽ വച്ചു് സൂക്ഷിക്കയോ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, ധർമ്മത്തിനായി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കായി, ചിലവഴിക്കയോ ചെയ്താൽ, ഒന്നാംപ്രാവശ്യം വെറിയ ഉത്തരീയം ധരിച്ചു്, പൊതു ഊട്ടുമുറിയിൽ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു് ഭക്ഷിക്കണം. രണ്ടാംപ്രാവശ്യം എട്ടു ദിവസത്തേക്കു്, വലിയ ഉത്തരീയം കൂടാതെ നടക്കണം. ഇതുമെന്നിയെ ശ്രമണശ്രേഷ്ഠനോ, പട്ടക്കാരനോ ആയിരുന്നാൽ, ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടങ്ങളുടെ അംശം എട്ടു ദിവസത്തേക്കു് മുടക്കപ്പെടുകയും വേണം. മൂന്നാംപ്രാവശ്യം ആയിരുന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അഭിപ്രായം പോലെ, ഏറ്റവും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം.

൨൩. യാതൊരുത്തനും ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ നിശ്ചയമുള്ള, അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു് ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മുമതല ഏറുകയാ. ഇതിനു് വിരോധം ചെയ്യുന്നവർ, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തം ഏറ്റുകൊണ്ടം. എന്നാൽ കുമ്പസാരിക്കുന്നവരു്, നിശ്ചയമില്ലാത്തവർക്കു് ഉത്തരിക്കേണ്ടിയ പ

ണമോ, മറ്റു വസ്തുക്കളോ കുടുംബസാരകാരായ സഹോദരന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നതിനു മനസ്സായാൽ, അയാളെ ഭിക്ഷക്കാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനായി, തങ്ങൾ തന്നെ ഏൽക്കരുതു; പിന്നെയോ കുടുംബസാരിക്കുന്നവരുതന്നെ കൊടുപ്പാൻ കല്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൨൪. ആശ്രമവിചാരിപ്പുകാരൻ തനിക്കു വേണ്ടിയോ, ശേഷംപേരുടെ പ്രത്യേകാവശ്യത്തിനായിട്ടോ യാതൊന്നും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ ചിലവഴിച്ചുകൂടാ.

൨൫. ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ തനതാശ്രമത്തിന്റെയും, അതിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെയും വസ്തുക്കളുടെ കാര്യം വിചാരിച്ചു നടത്തണം.

൨൬. ശ്രേഷ്ഠനും, ആലോചനക്കാരും മാസംതോറും വരവു ചിലവുകളുടെ കണക്കു നോക്കുകയും, ആശ്രമത്തിന്റെയും, പള്ളിയുടെയും, അച്ചടിപ്പുര ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെയും വരവു ചിലവുകളുടെ പുസ്തകങ്ങളും, അപ്രകാരം തന്നെ കുടുംബകടങ്ങളുടെയും, പൊല്പിതിത്തിന്റെയും കണക്കു പുസ്തകങ്ങളും പരിശോധിക്കയും, കയ്യൊപ്പിടുകയും വേണം.

൨൭. ശ്രേഷ്ഠൻ പൊതു ആലോചനക്കു പോകുമ്പോൾ, വരവു ചിലവുകളുടേയും, കുടുംബകടങ്ങളുടേയും കണക്കു പുസ്തകങ്ങൾ കൂടെ കൊണ്ടുപോകയും, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം അവയെ പരിശോധിച്ചു ശരിയായിരുന്നാൽ ഉറപ്പിക്കയും വേണം.

൫൬. സ്ഥാപരവസ്തുക്കളാകട്ടെ, വിലയേറിയ ജംഗമവസ്തുക്കളാകട്ടെ, വാങ്ങിക്കുന്നതിനും, വില്ക്കുന്നതിനും, പണയം വെയ്ക്കുന്നതിനും, പണയം എഴുതുന്നതിനും, ഏതുപ്രകാരമുള്ള മുമ്പാധാരമെങ്കിലും അവയിന്മേൽ വരുത്തുന്നതിനും, താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾക്കുടിയേ മതിയാവൂ. (൧) ആശ്രമസംഘം കൂടി ആലോചിച്ചു് കുറിയിട്ടു്, വലിയ പങ്കു് സമ്മതിച്ചിരിക്കണം. (൨) പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം ഒരും സമ്മതത്തെ അംഗീകരിക്കയും വേണം. വിശേഷിച്ചു് സ്ഥാപരവസ്തുക്കളെയാവട്ടെ, വിലയേറിയ ജംഗമവസ്തുക്കളെയാവട്ടെ, അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പണയംവെയ്ക്കുന്നതിനും, പണയംഎഴുതുന്നതിനും, മാറു മുമ്പാധാരം അവയിന്മേൽ വരുത്തുന്നതിനും ശ്രീഹസ്തഗതന്മാരായ സ്ഥാനപതിയുടെ അനുവാദം അവശ്യമാണു്.

൫൭. പണം എത്ര അല്പതുകയായിരുന്നാലും, വായ്പ കൊടുപ്പാനും, (൩൦) അൻപതു് രൂപായിൽ അധികം വായ്പ മേടിപ്പാനും ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്മാരും, ഓരോ സംഗതിക്കായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ എഴുത്താലെയുള്ള അനുവാദം വാങ്ങിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിൽ തെറ്റു ചെയ്യുന്നവർ, ചെയ്യുന്ന തെറ്റിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം, പൊതുശ്രേഷ്ഠനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണം.

൫൮. ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ പ്രിയോരായിരുന്നാൽ, തനതാശ്രമത്തിനു വേണ്ടി സാമാന്യ ചിലവു് കൂടാതെ, (൩൦) അൻപതു് രൂപായും, ആലോചനക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടെ (൧൦൦) നൂറു രൂപായും, ആശ്രമ

സംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, (൨൦൦) ഇരുനൂറു രൂപായും, ആണ്ടിനാൽ ചിലവു് ചെയ്യാം. വികാരി ആയിരുന്നാൽ, (൩൦) മുപ്പതു രൂപായും, ആലോചനക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടെ, (൫൦) അമ്പതു രൂപായും, ആശ്രമ സംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി (൧൫൦) നൂറിരുപതു രൂപായും, ചിലവു് ചെയ്യാം. അച്ചടിപ്പുരയുള്ളടത്തു്, അതിന്നായി സാമാന്യ ചിലവു് കൂടാതെ, (൧൦൦) നൂറു രൂപാ ചിലവഴിപ്പാൻ ശ്രേഷ്ഠന്നു് പാടുണ്ടു്. മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയിൽ, അധികമുള്ള ചിലവുകൾക്കു് പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെയും, പൊതു ശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെയും അനുവാദം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൨൬. ഈ സഭയിലുള്ള സന്ന്യാസികൾക്കു്, അതാതിടത്തിന്റെ മേൽപട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, പണം, നെല്ലു, കായ്കനികൾ, മുതലായതു് ഭിക്ഷ ഇരപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല.

൨൭. സഹോദരന്മാരു് ആജ്ഞാനുസരണം ദീർഘയാത്ര കഴിക്കേണ്ടതായിരുന്നാൽ, മഞ്ചലിലൊ, കാളവണ്ടികളിലൊ, കേറി പോകാം. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ലൌകികാവസ്ഥയൊ, സുഖാധിക്യമൊ, നോക്കാതെ, അവശ്യം മാത്രം നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാക്ഷാലുള്ള അവശ്യവും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ തിരിച്ചുള്ള അനുവാദവും കൂടാതെ, പല്ലക്കിൽ കയറി യാത്രകഴിക്കരുതു്. യാത്രചെയ്യുന്ന സന്ന്യാസികൾക്കു്, അതിന്നായിട്ടു് വേണ്ട പണം, ശ്രേഷ്ഠൻ കൊടുക്കണം; ഈ പണം കൊണ്ടു് യാത്രക്കു് അവശ്യമായ ചിലവല്ലാതെ, മറ്റൊരാ

KARUNARAM COLLEGE LIBRARY
BANGALORE - 29

രു ചിലവും ചെയ്യരുതു്. വിശേഷിച്ചു്, യാത്രകഴിച്ചു് തിരികെ ആശ്രമത്തിൽ വരുമ്പോൾ, ചെയ്ത ചില വിൻെറ കണക്കു് ശ്രേഷ്ഠനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തെണം; ധനം ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നാൽ, അതിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കയും വേണം.

൨൯. അച്ചടിപ്പുരയുടെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്നതിന്നായി തക്ക ഒരു സഹോദരനെ ശ്രേഷ്ഠൻ നിയമിക്കെണം. ഇപ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ആൾക്കു്, കടലാസും, മറു അവശ്യപ്പെട്ടവകളും വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നായി, (൫൦൦) നൂറു് രൂപായോളം ചിലവു് ചെയ്യുന്നതിന്നു് അനുവദിക്കാം.

൩൦. ശ്രേഷ്ഠന്മാരു അതാതിടത്തിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻെറ അനുവാദം കൂടാതെ, നിത്യമായിട്ടുള്ള കുബ്ബാനക്കടങ്ങൾ ഏൽക്കരുതു്. അപ്രകാരം തന്നെ, തെന്തോസ് സൂനഹദോസിന്നടുത്ത തിരുസംഘം ൧൯-ാം കാലത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നിയമത്തിന്നു് തക്ക വണ്ണം, നിശ്ചയമില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു് വേണ്ടി, അതായതു്: കുർബാന ചൊല്ലുന്നതിന്നു് യാതൊരുത്തരും തിരിച്ചു് ഏൽപ്പിക്കാതിരിക്കയിൽ, ഇനി ധർമ്മം തരുമെന്ന ആളുകൾക്കു് വേണ്ടിയൊ, അല്ലെങ്കിൽ കുർബാന ചൊല്ലുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നവക്കു് വേണ്ടിയൊ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിയോഗത്തോടുകൂടെ കുർബാന ചൊല്ലിക്കൂടാ. വിശേഷിച്ചും ൨-ാം ഉർബാനോസ്, ൪-ാം ഇന്നോച്ചെൻസ്യോസ്, എന്ന മാപ്പിപ്പാന്മാരു് അംഗീകരിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കുർബാന സംബന്ധിച്ചുള്ള, പ്രസ്തുത സംഘത്തിൻെറ നിയമങ്ങളും, മേ

ൽപ്പാഞ്ഞ തിരുസംഘത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ, ഫൻറ്റ ഇടവം ഫ്രന്റ- ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമവും, ഓമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കേണം.

അഞ്ചാം അധ്യായം.

ധ്യാനം.

൧. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരിന്നും മമ്പെ, സ്വന്ത പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കും, ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിന്നും, താല്പര്യപ്പെടുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോയ് സാധിപ്പാൻ, ഇടവിടാതെയുള്ള ദൈവസ്മരണ വഴിയായിട്ടും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നേരങ്ങളിൽ ദിനംപ്രതിയുള്ള ധ്യാനം വഴിയായിട്ടും, ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകയാൽ വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, എന്ന മാസങ്ങളിൽ ഒഴികെ, മറ്റു മാസങ്ങളിൽ, ദിനംപ്രതി കാലത്തു രണ്ടെ മണിക്കു് എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുള്ള മരമണി കിലുക്കുകയും, എഴുന്നേറ്റുടനെ എല്ലാവരും ഉഷഃകാല ജപം ഏറ്റിക്കയും, അഞ്ചു മണിക്കു് ധ്യാനത്തിനു് മണികൊട്ടുകയും വേണം. എന്നാൽ വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, എന്ന മാസങ്ങളിൽ, അഞ്ചുകാൽ മണിക്കു് എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനു് മരമണി കിലുക്കുകയും, അഞ്ചര മണിക്കു് ധ്യാനത്തിനു് മണികൊട്ടുകയും വേണം. ധ്യാനത്തിനുള്ള അടയാളം കേൾക്കുമ്പോൾ, ഉടനെ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും, ജാഗ്രതയോടെ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ വന്നു ക്രൂടി, [illegible] എന്ന ജപവും അതിനോടുക്രൂടിയുള്ള

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ എന്ന സ്ലോസായും ചൊല്ലി, ധ്യാനം വഴിയിച്ചു്, ൬ മണിനേരത്തോളം, മിണ്ടാടുകയായിരുന്നു്. ധ്യാനിക്കണം. പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ ക്രൂടീട്ടു് അരമണി ക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ, തലസ്ഥാനി ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ എന്നു് തുടങ്ങുകയിൽ, എല്ലാവരും കൂടി അയതു് ചൊല്ലുകയും, അയതു് തീരുമ്പോൾ തലസ്ഥാനി, ܐܡܝܢ : ܒܫܡ ܐܒ ܘܒܪ ܘܪܘܚ ܩܕܫ : ܐܝܬ ܠܢ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ : ܕܢܫܪܐ ܒܗ ܟܠ ܥܠܡ : ܐܡܝܢ എന്ന സ്ലോസാകളേയും ചൊല്ലി, അവസാനിപ്പിക്കയും വേണം. ധ്യാനം തീരുമ്പോൾ, അവിടെവെച്ചുതന്നെ, ഉഷഃകാലസ്തോത്രങ്ങൾ (സല്പാ) ജപിക്കണം. അപ്രകാരം തന്നെ വൈകീട്ടു്, മീനം, മേടം, ഇടവം, എന്ന മാസങ്ങളിലൊഴികെ, മറ്റു് മാസങ്ങളിൽ ഒരു മണിക്കു് അസ്തമ്പാടിനു് മരമണി കിലുക്കുകയും, ആറു മണിക്കു് ധ്യാനത്തിനു് മണികൊട്ടുകയും, എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ വന്നുകൂടി, അരമണി നേരം ധ്യാനിക്കയും വേണം. എന്നാൽ മീനം, മേടം, ഇടവം എന്ന മാസങ്ങളിൽ, അസ്തമ്പാടിനു് അരമണിക്കും, ധ്യാനത്തിനു് അരമണിക്കാൽ, മണിക്കും മണികൊട്ടുകയും, എല്ലാവരും മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം, അരമണിനേരം ധ്യാനിക്കയും വേണം.

൨. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും ആണ്ടുതോറും എട്ടു ദിവസത്തേക്കു് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു് മുഴുവൻ ധ്യാനം കഴിക്കേണം. എന്നാൽ അയതു് പാടുണ്ടെങ്കിൽ, ഏതുമാ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്നിമറിയാമിന്റെ തിരുനാളിനു് മുൻപുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അയിരുന്നാൽ, ആ

൨൦൦ കൊള്ളാം. ഇതുമല്ലാതെ മാസംതോറും ശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം, മുഴുവൻ ധ്യാനമായി കഴിക്കേണം.

൯. വലിയ ആഴ്ചയിൽ, ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി, എന്ന ദിവസങ്ങളിലും, പന്തക്കുസ്ത, ദിവ്യകാരുണ്യം, കർത്താവിന്റെ പിറവി, മാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവം, പിറവി, കരേറ്റം എന്ന തിരുനാളുകളുടെ തലേനാളുകളിലും, യൌസേപ്പു പുണ്യവാന്റെ ഇരു തിരുനാളുകളുടേയും, അമ്മ ത്രേസ്യാ പുണ്യവതിയുടേയും, ന. പി. യോഹന്നാൻ ക്രൂസ് പുണ്യവാന്റേയും തിരുനാളുകളുടെ തലേനാളുകളിലും, അത്യാവശ്യപ്പെടാത്ത ജോലികളൊക്കയും വിട്ട്, ഏറ്റം ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ഏകാന്തം, ധ്യാനം, ജ്ഞാനവായന മുതലായ പുണ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ നേരം ചിലവഴിക്കേണം.

ആറാം അദ്ധ്യായം.

കാനോനാനമസ്കാരം.

൧. കാനോനാനമസ്കാരം ജപിച്ചുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരു്, അതു ജപിക്കേണമെന്നു്; തിരുസ്സഭയും നമ്മുടെ ചട്ടവും കല്പിക്കുന്നതിനെ, പൂർണ്ണമായി നിറവേറുവാൻവേണ്ടി, കാനോനാനമസ്കാരത്തിനുള്ള അടയാളം കേൾക്കുമ്പോൾ, സഹോദരന്മാർ ജാഗ്രതയോടെ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ വന്നുകൂടുകയും, ഭക്തിയോടുകൂടെ കാനോനാനമസ്കാരം ജപിക്കയും വേണം.

൨. കാനോനാ നമസ്കാരം പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ നടത്തുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് രണ്ടരമണിക്കു് സന്ധ്യാജപം (റംശാ) ചൊല്ലുകയും, അയതു് കഴിഞ്ഞിട്ടു്, അവിടെ വച്ചുതന്ന ജപമാല നമസ്കരിക്കയും വേണം. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ ക്രൂത്തോട്ടുകൂടെ, കാനോനാ നമസ്കാരം ജപിപ്പാൻ, അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത പുതുസന്യാസികളായ സഹോദരന്മാരും, തുണസഹോദരന്മാരും, ചട്ടത്തിൽ പറയും വണ്ണം, ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന നമസ്കാരവും ജപമാലയും, തങ്ങളുടെ ജപക്രൂട്ടങ്ങളിൽ നടത്തേണം.

൩. വൈകീട്ടു് ൬ മണിക്കു് രാത്രിജാകരണങ്ങൾ (ലെലിയാ) നമസ്കരിക്കേണം. അതുതീർന്ന ഉടനെ, ക്രമത്തോട്ടുകൂടെ ഊട്ടുമുറിയിൽപോയി, അത്താഴം കഴിക്കേണം. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു് ശ്രേഷ്ഠൻ, നിശ്ചയിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് എല്ലാവരും കൂടി, മുക്കാൽ മണിനേരത്തേയ്ക്കു് ആശ്വസിക്കേണം; അതിൽ അധികമാകയുമരുതു്. ആശ്വാസം തീർന്നു് തല്സ്ഥാനി അടയാളം കാണിക്കുമ്പോൾ, ആത്മശോധനക്കു് മണികൊട്ടുകയും ആത്മശോധനകഴിഞ്ഞിട്ടു്, പുണ്യവാന്മാരുടെ ഓർമ്മകളും ചൊല്ലി, മിണ്ടാടക്കത്തോട്ടുകൂടെ അവനവന്റെ മുറിയിൽ പോകയും, രാത്രി ജപങ്ങൾ എത്തിച്ചയുടനെ കിടക്കയും വേണം.

൪. വലിയ ആഴ്ചയുടെ ഒട്ടുകുമുന്നു ദിവസങ്ങളിൽ, തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ കഴിക്കേണം; നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡ, ദെനഹ, ഉയിർപ്പു്, കുരോറാം എന്ന തിരുനാളുകളിലും, പന്തക്കുസ്താടേയും, ദിവ്യകാരുണ്യത്തി

നേറയും, തിരുഹൃദയത്തിനേറയും തിരുനാളുകളിലും, രാ മണി ആരാധനയുടെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിലും, മാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവം, പിറവി, ശുദ്ധീകരണം, മംഗലവാർത്ത, കരേറാം എന്ന തിരുനാളുകളിലും, കർമ്മേല മാതാവിന്റെ തിരുനാളിലും, യെഹൂസേപ്പു പുണ്യവാന്റെ മരണം, മദ്ധ്യസ്ഥം എന്ന തിരുനാളുകളിലും, പത്രോസ്, പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെയും, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മാനാളുടേയും, സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും, സകല മരിച്ചവരുടേയും, മിക്കായേൽ മുഖ്യഭടന്റെ പള്ളിപ്രതിഷ്ഠയുടേയും, യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടെ പിറവിയുടേയും, ശവീഹാരുപുണ്യവാന്റേയും തിരുനാളുകളിലും, ഏലിയാ, ഏലീശാ, എന്ന നിവ്യന്മാരുടേയും, നമ്മുടെ അമ്മ ത്രേസ്യാ പുണ്യവതിയുടേയും, നമ്മുടെ പിതാവ് യോഹന്നാൻ ക്രൂസ് പുണ്യവാന്റേയും തിരുനാളുകളിലും, സഭയുടെ പള്ളിപ്രതിഷ്ഠയുടെ തിരുനാളിലും, കർമ്മേലീത്താ സഭയുടെ സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും, സകല മരിച്ചവരുടേയും നിരുനാളുകളിലും ആഘോഷമായി കുർബ്ബാന പാടുകയും, അതിന്ന് കൂട്ടം സന്നിഹിതമായിരിക്കയും വേണം.

വിശേഷിച്ച് ആണ്ടിലെ എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളിലും, മാതാവിന്റെ തിരുനാളുകളൊക്കയുടേയും തലേനാളുകളിലും ശ്ലീംലേക്ക പാടേണം.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

പാപസങ്കീർത്തനം.

൧. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ അല്ലമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ക്രമേണയും, ഏതുമായും മനസ്സാപ്പെട്ടു് അതിതോറും പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യേണം.

൨. ഓരോരോ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ, അതാതു് ആശ്രമത്തിലുള്ളവരിൽ, പാപസങ്കീർത്തനം കേൾക്കുന്നതിനു് മേൽപട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദമുള്ള (എന്നാൽ മേല്പട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദം പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ സാധുത്വത്തിനു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.) രണ്ടോ അതിലധികമോ പട്ടക്കാരെ നിശ്ചയിക്കയും, അവരോടു് പട്ടക്കാരല്ലാത്ത സഹോദരന്മാരു് പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്കയും വേണം. എന്നുവരികിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവർക്കു് പുറമെ, സഭയിലുള്ളവരിൽ മേൽപട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദമുള്ള വല്ല പട്ടക്കാരനോടു്, ചിലപ്പോൾ യാതൊരു സഹോദരൻ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു് ശ്രേഷ്ഠനു് തന്റെ വിവേകംപോലെ അനുവദിക്കാം.

൩. സന്ന്യാസപട്ടക്കാരു് മേല്പട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദമുള്ളവരായിരുന്നാലും, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ സഹോദരന്മാരുടെ, പാപസങ്കീർത്തനം കേട്ടുകൂടാ. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പാപസങ്കീർത്തനം സാധുവാകുമെങ്കിലും, പാപസങ്കീർത്തനം ചെ

സ്ഥനും, കേൾക്കുന്നവനും, ഇരുവരും മദ്ധ്യമപ്രായ ശ്ചിത്തം എടുക്കേണം. സഭയിലുള്ള യാതൊരു പട്ടക്കാരനോട്ട്, ലൌകികരുടെ പാപസങ്കീർത്തനം കേട്ടുകൂടാ, എന്നു് മുടക്കുന്നതിനു് തക്ക കാരണമുണ്ടായിരുന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ ഒരം മുടക്കു് കല്പിക്കയുള്ളൂ; പിന്നെയൊ കാര്യം അതാതിടത്തിന്റെ മേല്പട്ടക്കാരനോടറിയിക്കേണം.

൨. യാത്ര കഴിക്കയോ, തല്ക്കാലത്തേക്കു് ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു താമസിക്കയോ, ചെയ്യുന്ന സന്ന്യാസികൾക്കു്, അനുവാദമുള്ള പട്ടക്കാരിൽ ആരോടെങ്കിലും പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യാം.

൩. പട്ടക്കാരായ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കു്, കമ്മലീത്താ സഭക്കാരായ അനുവാദമുള്ള ഏതു് പട്ടക്കാരനോടെങ്കിലും പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യാം. എന്നാൽ പട്ടക്കാരും, പട്ടക്കാരല്ലാത്ത സഹോദരന്മാരും ആശ്രമത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം മുൻകൂട്ടി വാങ്ങിക്കാതെ, പുറമെയുള്ള പട്ടക്കാരിൽ യാതൊരുത്തനോടും, മേൽപട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദമുള്ള ആൾതന്നെ ആയിരുന്നാലും, പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്കൂടാ.

൪. സാരമില്ലാത്ത കാരണത്തെപ്പറ്റി, പരിവാരയിട്ടുള്ള കുമ്പസാരക്കാരെ വിട്ടുപേക്ഷിക്കരുതെന്നു്, സഹോദരന്മാരെല്ലാവരോടും നാം ഉപദേശിക്കുന്നു.

അപ്രകാരംതന്നെ കീഴുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു് വന്നാൽ, ദയയോടുകൂ

ടെ അവരുടെ പാപസങ്കീർത്തനം കേൾക്കണമെന്നും, പിതാവിന്നടുത്ത പക്ഷഃത്തോട്ടുകൂടെ അവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരോട് കർത്താവിങ്കൽ നാം ഉപദേശിക്കുന്നു.

എട്ടാം അദ്ധ്യായം.

ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ച്.

൧. ദൈവത്തോട് ഒന്നിക്കുന്നതിനും, ക്രൂശുകൂടെ ദിവ്യകാരുണ്യം യോഗ്യതയോടുകൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ, ഇതു പ്രയോജനമുള്ളതു് മറൊന്നുമില്ല. അതുകയാൽ പട്ടക്കാരല്ലാത്ത നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ പുതുസന്ന്യാസികളായിരുന്നാലും, പറഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്യുവരായിരുന്നാലും, എല്ലാ ന്യായാഗ്നിയും, വ്യാഴാഗ്നിയും, കടമുള്ള തിരുനാളുകളിലും, ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളേണം. ഇതു ക്രൂശാതേയും, കർത്താവിൻറേയും, മാതാവിൻറേയും, അവരുടെ ഭർത്താവായ യൌസേപ്പു പിതാവിൻറേയും, മാലാഖാമാരുടേയും, ശ്ലീഹന്മാരുടേയും തിരുനാളുകളെക്കയിലും, സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും, പള്ളിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥൻറേയും, മിസ്സത്തിൻറെ മദ്ധ്യസ്ഥൻറേയും, നമ്മുടെ സഭയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടേയും, അതായതു്: ഏലിയാ നിവ്യായുടേയും, അമ്മഃത്തസ്യാ പുണ്യവതിയുടേയും, യോഹന്നാൻ ക്രൂസ് പുണ്യപിതാവിൻറേയും, ഏലീശാ നിവ്യായുടേയും തിരുനാളുകളിലും, ഇവയ്ക്കു് സമമായ മാറു തിരുനാളുകളി

ലും; അപ്രകാരംതന്നെ മരിച്ച എല്ലാ വിശ്വാസികളുടേയും, നമ്മുടെ സഭയിൽ മരിച്ചവരുടേയും ഓമ്മകൊണ്ടാടുന്ന ദിവസങ്ങളിലും, ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളേണം. എന്നാൽ ഒരു ദിവസങ്ങൾക്ക് പുറമെ, മറു ദിവസങ്ങളിൽ സഹോദരന്മാർ ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കുമ്പസാരക്കാരന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പട്ടക്കാരായിരിക്കുന്നവർ ദിനത്തെക്കുറിച്ചും, മറു ന്യായമുള്ള കാരണത്തെക്കുറിച്ചും, ശ്രേഷ്ഠനോട് ആചാരത്തോടുകൂടെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടുമല്ലാതെ, ഒരു ദിവസവും കുർബാന മുടക്കരുത്.

ഒൻപതാം അധ്യായം.

ആത്മശോധന.

൧. ദൈവിക കാര്യങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനിക്കുന്നതിനു തെളിവുള്ള ജ്ഞാനദൃഷ്ടി കിട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, ആത്മശോധനയുടെ അഭ്യാസം വളരെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കേണം.

൨. ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപു് മണി കൊട്ടുമ്പോൾ ഉടനെ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽക്കൂടി മുട്ടുകുത്തി ഏകദേശം എട്ടു് വിനാഴിക നേരത്തോളം ആത്മശോധന ചെയ്യുകയും, എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുള്ള അ

ടയാളം കേൾക്കുമ്പോൾ, നാറിഇരുപത്തൊൻപതാം സംകിത്തനം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട്, ക്രമത്തോടുകൂടെ ഊട്ടുമുറിയിൽ പോകയും വേണം.

൩. ഭൈകിട്ട് കിടപ്പാൻ പോകുന്നതിന്ന് മുമ്പിലും, മേൽപറഞ്ഞവണ്ണംതന്നെ എല്ലാവരുംകൂടി ആത്മശോധന ചെയ്യണം. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ കൂടുവാൻ പാടില്ലാത്തവർ, എവിടെ ആയിരുന്നാലും ഉടൻ ആത്മശോധന ചെയ്യണം.

ൽപതാം അധ്യായം.

നോമ്പും, മിതഭോജനവും.

൧. ബോധത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന, നോമ്പിന്റെ ഫലം എത്രയും അധികമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യവർദ്ധനയെ പ്രാപിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും പൊതുവായിരിക്കുന്ന പള്ളിക്കെട്ടുത്ത നോമ്പും, മാംസവർജ്ജനവും കൂടാതെ, വിശേഷാലും നോമ്പു നോൽക്കുന്നതു യുക്തമാകുന്നു. അതുകയാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, റിത്തുസ്സഭയാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിൽ നോമ്പു നോൽക്കുന്നതു കൂടാതെ, നിയമങ്ങളിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിലും നോമ്പു നോൽക്കേണം. എന്നാൽ ദീനമോ, ശരീരബലക്ഷയമോ, മറ്റു ന്യായമുള്ള കാരണമോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ വിധിക്കു തക്കവണ്ണം നോമ്പു നോൽക്കാതിരിക്കാം. എന്നുകൊണ്ടേ

ന്നാൽ, അവശ്യത്തിൽ പ്രമാണമില്ല. ഞായറാഴ്ചകളിലും, പെരുന്നാളുകളിലും, അസാധാരണ ആശ്വാസദിവസങ്ങളിലും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അഭിപ്രായംപോലെ വ്യാഴാഴ്ചദിവസങ്ങളിലും, ഒഴികെ, മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ ദീനം കൊണ്ടോ, ക്ഷീണം കൊണ്ടോ, മാംസം ഭക്ഷിപ്പാൻ അവശ്യപ്പെട്ടന്നവരെ, ഒരം വിലക്കിൽ നിന്ന് ശ്രേഷ്ഠന്ന് ഒഴിക്കാം. എങ്കിലും ന്യായമായ കാരണം കൂടാതേയോ, അവശ്യത്തിലധികമോ, ഒരം ഒഴിവ് കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അജ്ഞാനുസരണവും, ശ്ലീഹാന്മാർക്കുള്ള വേലകൾക്കായിട്ടും യാത്ര കഴിക്കയിൽ, അതിഥിസൽക്കാരക്കാർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, തിരുസ്സഭയാൽ വിലക്കപ്പെടാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ മാംസം ഭക്ഷിക്കാം.

൨. ഒരം ദേശത്തിൽ തിരുസ്സഭയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഒരുനേരം നോൽപ്പാൻ ചാവദോഷത്തിനടുത്തകടമയുള്ള ദിവസങ്ങൾ, ആണ്ടിൽ ഒൻപതു മാത്രമെയുള്ളു. അതായതു്: അമ്പതുനോമ്പിന്റെ ഏഴ് വെള്ളിയാഴ്ചകളും, വിശുദ്ധ ശനിയാഴ്ചയും, കർത്താവിന്റെ പിറവിയുടെ ജാഗരണനാളും. ഈ ഒൻപതു ദിവസങ്ങളിൽ ഒരുനേരം നോൽക്കുന്നതുകൂടാതെ, ഇറച്ചിയും, മീനും, മൊട്ടയും, പാലും, പാലു കൊണ്ടുള്ളതൊക്കയും വർജ്ജിക്കയും വേണം.

൩. മേൽപ്പറഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ കൂടാതെ, നമ്മുടെ മൂന്നാം സഭക്കാർ താഴെ വിവരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലും, ചട്ടപ്രകാരമുള്ള നോമ്പുനോൽക്കെണം. അതായതു്: മലയാളത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കരു് മാപ്പിപ്പാ

യുടെ വിശേഷ അനുവാദത്താൽ, ഒരുനേരത്തിന്റെ കടമയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു്, മാംസവർജ്ജനത്തിനുമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലും, ഉദിയംപേത്തർ സുനഹദോസു്, നോമ്പു നോൽക്കണമെന്നു് കല്പിക്കയൊ, ഉപദേശിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന ദിവസങ്ങളിലും, ആണ്ടിനകത്തുള്ള എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിലും, ദിവ്യകാരുണ്യ തിരുനാളിന്റെ ജാഗരണ നാളിലും, മാതാവിന്റെ ഒന്നാം രണ്ടാം തരം തിരുനാളുകളുടെ ജാഗരണനാൾകളിലും, കർമ്മെലിത്താ സഭയുടെ ഒന്നാം തരം തിരുനാൾകളുടെ ജാഗരണനാൾകളിലും, വി. മക്കോസു് ഏവൻഗേലീസ്റ്റായുടെ തിരുനാൾ ദിവസത്തിലും, പ്രാത്ഥനയുടെ മൂന്നു് ദിവസങ്ങളിലും; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ പിറവി വെള്ളിയാഴ്ചയും, വി. മക്കോസു് ഏവൻഗേലീസ്റ്റായുടെ തിരുനാൾ ഞായറാഴ്ചയും വന്നാൽ, ആ ദിവസങ്ങളിൽ നോമ്പുനോല്പാൻ കടമില്ല. തിരുസ്സഭയുടെയും, കർമ്മെലീത്താ സഭയുടേയും, ൧–ാം ൨–ാം തരം തിരുനാളുകളുടെ ജാഗരണനാൾ, ഞായറാഴ്ചയിലും, കടമുള്ള തിരുനാൾകളിലും വന്നാൽ, ആ ദിവസങ്ങളിലും നോമ്പുനോൽക്കേണ്ടാ.

൪. നമ്മുടെ ചട്ടപ്രകാരമുള്ള നോമ്പുദിവസങ്ങളിൽ മീനും, മൊട്ടയും, പാല്യകൊണ്ടുള്ളവയും ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു് ആകാം. എന്നാൽ വൈകീട്ടത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു് മൊട്ടയും, പാല്യകൊണ്ടുള്ളവയും മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൫. സാധാരണ ഭക്ഷണം മിതമുള്ളതായിരിക്കേണം. അശ്രമത്തിനു് അധികം സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നാ

ലും, ശ്രേഷ്ഠൻ മിതവും അഗതിത്വത്തിന്റെ അരുചിയും, കാത്തുകൊണ്ട്, സഹോദരന്മാർക്ക് തക്കതും, പൂർണ്ണമായി മതിയാകുന്നതുമായ പോഷണത്തിന്ന് വേണ്ടുന്നവകളൊക്കയും, ഉപവിയോടുകൂടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണം. എന്നാൽ കൂട്ടത്തിൽ സംഭവിക്കുമാറാകുന്നതുപോലെ, ചിലപ്പോൾ വല്ല ഒരുത്തനും, വല്ലതും പോരായ്കവന്നാൽ, ഈശോമ്ശിഹായുടെ അഗതിത്വം പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കുന്നു എന്നോർത്തുകൊണ്ട്, ഇത്ര വലിയ പുണ്യത്തിൽ അഭ്യസിപ്പാൻ തരം കിട്ടിയതിനെക്കുറിച്ച് സന്തോഷമായിരിക്കേണം.

൯. ഊട്ടുമുറിയിൽ ഒരുപോലെയുള്ളതും ഒരുപോലെ ചമയ്ക്കപ്പെട്ടതുമായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ, എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ കൊടുക്കേണം. എന്നുവരികിലും രോഗികൾക്കും സ്വസ്ഥമായി വരുന്നവർക്കും, സാക്ഷാല്ലുള്ള സുഖക്കേടു നിമിത്തം വല്ലയാവനക്കൂട്ടവും പിടിക്കാത്തവർക്കും, അതുകാരണം നീളിക്കുന്നതുവരെയ്ക്കും, ഓരോരുത്തരുടെ പ്രായവും അവശ്യവും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മാറുവല്ലതുമൊ, മാറ്റു വിധത്തിൽ ചമക്കപ്പെട്ടതൊ, കൊടുപ്പാൻ ശ്രേഷ്ഠന്ന് പാടുണ്ട്.

൧൦. ദീനക്കാരും സ്വസ്ഥാനം പ്രാപിക്കേണ്ടവരും ഒഴികെ, മറ്റെല്ലാവരും കാലത്തും ഉച്ചയ്ക്കും വൈകിട്ടും, പൊതു ഊട്ടുമുറിയിൽ ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്ന്, ശ്രേഷ്ഠൻ താല്പര്യപ്പെടേണം. വിലക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിൽ, തക്ക കാരണം നിമിത്തം മാംസം തിന്നുന്നവർ, പാടുണ്ടെങ്കിൽ ചെറിയ ഊട്ടുമുറിയിൽ ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കേണം. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട

നേരത്തും പൊതുമേശയിലും ഒഴികെ, അനുവാദം ക്ര
ടാതെ തിന്നുന്നവനെക്കൊണ്ടു്, ശ്രേഷ്ഠൻ ലഘുവായ
പ്രായശ്ചിത്തം ഏറ്റപ്പിക്കണം. പൊതുവായ മേശക്കു്
അന്യരെ ക്ഷണിക്കയുമരുതു്.

൨. പള്ളിക്കൂടത്തു കടമുള്ള ഒരു നേരദിവസങ്ങ
ളിൽ, കാലത്തു് വല്ലവക്കും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ കുറെ
കഞ്ഞികുടിക്കാം; എങ്കിലും അയതു് അഴക്കരിയുടേതി
ൽ അധികമാകരുതു്. എന്നാൽ വൈകീട്ടു് ഏല്ലാവ
ക്കും ഉഴക്കരിയുടെ കഞ്ഞികുടിക്കാം; അതിനോടുക്ര
ടെ വല്ല അച്ചാറൊ, മറുവല്ല ചമ്മന്തിയൊ ക്രൂട്ടാം.

൩. ചട്ടപ്രകാരമുള്ള നോമ്പു ദിവസങ്ങളിൽ,
കാലത്തു് ഉരിഅരിയുടെ കഞ്ഞി, വല്ല പച്ചക്കറിയോടു
ക്രൂടെ അനുഭവിക്കാം. ഉച്ചക്കു് ഇരുവക കറി പദാർ
ത്ഥങ്ങളോടുക്രൂടെ വേണ്ടുന്ന ചോറുണ്ണാം. എന്നു മാത്രമല്ല
വല്ല അച്ചാറൊ, അതുപോലെയുള്ള മറുവല്ലതുമോ ക്ര
ട്ടുകയുമാം; വൈകിട്ടു കുറെ കഞ്ഞി ഒരു കറിയും വല്ല
അച്ചാറും ക്രൂട്ടി കുടിക്കാം.

൪. നോമ്പില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ സഹോദര
ന്മാക്കു് കാലത്തു് ഒരു കറിയോടുക്രൂടെ, ചോറു അല്ലെ
ങ്കിൽ കഞ്ഞിയും, ഉച്ചക്കു് ചോറും രണ്ടു കറിയും കൊ
ടുക്കേണം. ഇതോടുക്രൂടെ വല്ല അച്ചാറൊ പഴങ്ങളൊ,
മറ്റിപ്പോലെയുള്ളതൊ ക്രൂട്ടികൊടുപ്പാൻ ശ്രേഷ്ഠനു് പാ
ടുണ്ടു്. വൈകീട്ടും ചോറും രണ്ടു കറിയും കൊടുക്കേണ്ട
താകുന്നു.

൧൦. ആണ്ടിനകത്തുള്ള ഏറ്റവും ആഘോഷമായ തിരുനാളുകളിലും, ഞായറാഴ്ചകളിലും, അസാധാരണ ആശ്വാസദിവസങ്ങളിലും, ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു് മാത്രം കുറെ വീഞ്ഞോ, സന്ന്യാസികൾക്കു് ചേരുന്ന മറുവല്ല ബലം വരുത്തുന്നതുമായ പാനമൊ, കുടിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കാം. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലൊഴികെ, ഈ വക പാനങ്ങൾ വൈദ്യന്റെ ഗുണദോഷപ്രകാരം ശ്രേഷ്ഠൻ അനുവദിച്ചിട്ടല്ലാതെ കുടിച്ചുകൂടാ.

൧൧. ൨–ാം ൩–ാം തരം തിരുനാളുകളിൽ, സാമാന്യ ഭക്ഷണം കൂടാതെ, ദാനമായി കിട്ടീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വല്ല പലഹാരമൊ, അല്ലെങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠന്റെ വിവേകത്തിനും ഉപവിക്കും തക്കവണ്ണം, മാറുവല്ലതുമൊ ഊട്ടുമുറിയിൽ കൂട്ടികൊടുക്കാം. കർത്താവിന്റെ പിറവിദിവസത്തിലും, ആണ്ടിനകത്തുള്ള ഏറ്റവും ആഘോഷമായ തിരുനാളുകളിലും, ഉച്ചനേരത്തെ ഊണിനു് നാല്യ കറിയോളം കൊടുക്കാം.

൧൨. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പങ്കപ്പാടിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടു്, ചോറും ഒരു കറിയും മാറു വല്ല ചമ്മന്തിയും മാത്രമെ അനുഭവിക്കാവു.

൧൩. കടൽയാത്ര കഴിക്കുന്നവർക്കു്, വള്ളിക്കെട്ടത്ത ഒരുനേര ദിവസങ്ങളിലും ഇറച്ചിവിലക്കുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ഒഴികെ, മറ്റു് ദിവസങ്ങളിൽ മാംസം ഭക്ഷിക്കാം.

൧൪. കരയാത്ര കഴിക്കുന്നവർക്കും ന്യായമായ കാ

രണം നിമിത്തം ആജ്ഞാനുസരണം ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു താമസിക്കുന്നവക്കും, മറ്റു യാവനകിട്ടുവാൻ അതു എളുപ്പമില്ലെങ്കിൽ, ചട്ടപ്രകാരമുള്ള നോമ്പു ദിവസങ്ങളിൽ മാംസം ഭക്ഷിക്കാം; എന്നാൽ തിരുസ്സഭയാൽ വിലക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിൽ മാംസം ഭിക്ഷിച്ചുകൂടാ.

പതിനൊന്നാം അധ്യായം.

സഹോദരന്മാരുടെ ഉടുപ്പു.

൧. ശ്ലീഹായുടെ അനുകൽക്കു മിനുസമില്ലാത്ത ഉടുപ്പു യുക്തമായിരിക്കുന്നു. അതുകയാൽ, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെ വസ്ത്രം, ചിതമായുള്ളതും, നല്ല വെടിപ്പുള്ളതും അകേണ്ടിയിരുന്നാലും, മിനുസമില്ലാത്തതും അലങ്കാരമില്ലാത്തതും ആയിരിക്കണം.

൨. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും, കറുപ്പുനിറമായ രോമത്തുണികൊണ്ടുള്ള ളോവ ധരിക്കേണം. എന്നാൽ വൈദികരുടെ ളോവ നിലത്തു നിന്നു മൂന്നു വിരലും, തുണിസഹോദരന്മാരുടേതു അരച്ചാണും പൊങ്ങിയിരിക്കണം.

൩. ളോവയുടെ മീതെ ഇടകെട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ, സന്ന്യാസവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവരുടെ ഇടകെട്ടു, ശുക്രുവർണ്ണമായ തുകൽ കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കയും, ഇരിമ്പോ, അസ്ഥിയോ കൊണ്ടുള്ള മിനുസമില്ലാത്ത വ

ളയമിട്ട് കെട്ടുകയും, അതിന്റെ അറ്റം നിലത്തു നിന്ന് ഒരു ചാൺ പൊങ്ങിയിരിക്കയും വേണം. എന്നാൽ വ്രതാനുഷ്ഠായികൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതിന്നായി, പുതുസന്ന്യാസികളുടേയും, അല്പകാരം തന്നെ തുണ സഹോദരന്മാരുടേയും ഇടക്കെട്ട്, ളോവയുടെ നിറമായ രോമത്തുണി കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കേണം.

൪. എല്ലാവരും ളോവയുടെ മീതെ, ളോവയുടെ നിറമായ തുണി കൊണ്ട് തന്നെയുള്ള ഉത്തരീയം (സ്കപ്പുലാര) ധരിക്കേണം. എന്നാൽ അതു്, ഒന്നര ച്ചാൺ വീതിയുള്ളതായിരിക്കയും, നിലത്തു നിന്ന് ഒരു ചാൺ പൊങ്ങിയിരിക്കയും വേണം.

൫. വൈദികരായ സഹോദരന്മാരെല്ലാവരും, ഉത്തരീയത്തിന്റെ മീതെ, ളോവയുടെ തരമായ തുണി കൊണ്ടു തന്നെയുള്ള ശിരോവസ്ത്രം (കപ്പുസ്) ധരിക്കേണം.

൬. പുറയങ്കി (കാപ്പ) നീലനിറമായ രോമത്തുണി കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കേണം. അതിന്റെ മീതെ അത്തരം തുണി കൊണ്ടുതന്നെയുള്ള ശിരോവസ്ത്രം വൈദികർ മാത്രം ധരിക്കേണം. എന്നാൽ കപില നിറമുള്ളതും, നീലനിറമുള്ളതുമായ ഇരു ശിരോവസ്ത്രങ്ങളും, തലെക്കു നല്ലതിൻവണ്ണം ഒത്തിരിക്കയും, ഉരങ്ങളിന്മേലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, ഉത്തരീയം വിട്ട് കുറെ കവിഞ്ഞു കിടക്കയും, പുറത്തു അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന് നാലു വിരൽ പൊങ്ങി അറ്റം ക്രമ്മായിരിക്കയും വേണം. പുറയങ്കി അധികം ചുരുങ്ങിയതും, അധികം വിസ്താരമുള്ള

തുമാകാതെ, ശരീരത്തിന്റെ അളവിന്നു് ഒത്തിരിക്കയും, ഉത്തരീയം വിട്ടു് ഒരു ചാൺ പൊങ്ങിയിരിക്കയും വേണം.

൭. മുഖം തുടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തോർത്തുകൾ തുണി കൊണ്ടുള്ളതും, നമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്നു് ഒക്കുന്നതും, ലൌകികമായതൊന്നും ഇല്ലാത്തതും ആയിരിക്കേണം. എല്ലാത്തിന്റേയും തുണിയും, നിറവും, ഭാഷയും ഒരു പോലെ ആയിരിപ്പാൻ പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ നിർബന്ധമായിരിക്കേണം.

൮. സഹോദരന്മാരു് കിടക്കുമ്പോൾ, ചെറിയ ഉത്തരീയം പെരുമാറണം. ആയതു് രണ്ടു ചാണെങ്കിലും നീളവും, ഒരു ചാൺ വീതിയുമുള്ളതായിരിക്കയും, കമ്മീശിന്റെ മീതെ ധരിച്ചു കൊണ്ടു് ഉറങ്ങുകയും വേണം.

൯. കാക്കുപ്പായം വെള്ള തുണി കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കേണം. ആയതു് അടക്കത്തെക്കുറിച്ചു്, എല്ലായ്പോഴും ധരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണം.

൧൦. ആശ്രമത്തിന്നു് പുറത്തു പോകുമ്പോൾ, കുത്ത നിറമുള്ള രോമത്തൊപ്പി തലയിൽ ധരിക്കണം. വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച പട്ടക്കാക്കു്, ആശ്രമത്തിന്നകത്തും പുറത്തും, കുത്ത നിറമുള്ള ചെറിയ തൊപ്പി പെരുമാറാം.

൧൧. കമ്മീശു് നമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്നു് ഒക്കുന്നതായ വെള്ളത്തുണി കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കേണം.

൨൨. വൈദികരായ സഹോദരന്മാർ, തുകൽ കൊണ്ടുള്ള ചെരിപ്പ് ധരിക്കേണം. എന്നാൽ കുമ്പാ
ന ചൊല്ലുകയോ, പള്ളിസ്ഥലത്ത കമ്മങ്ങളെ കഴിക്ക
യോ ചെയ്യുമ്പോൾ, കറുത്ത നിറമായ തുകൽ കൊ
ണ്ടുള്ള സപ്പാത്ത പെരുമാറാം. തുണസഹോദരന്മാക്ക്
ചെരിപ്പ് പെരുമാറാം.

൨൩. സന്യാസികൾ ഉറങ്ങുന്ന നേരത്തല്ലാതെ,
ഒരിക്കലും മേവയും, വലിയ ഉത്തരിയവും, ശിരോവ
സ്ത്രവും ഊരിക്കൂടാ. പിന്നെയോ, കാലാരിഷ്ടവും ഉ
ള്ളവും, പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അനുപിയിൽ ക്ഷമയോ
ടെ സഹിക്കേണം.

പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം.

മിണ്ടാടക്കം.

൧. നാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു കാക്കുന്നതു്, പുണ്യ
സാംഗോപാംഗത്തിനു് എത്രയും ഉപകരിക്കുന്നതാകു
ന്നു. അതുകയാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, ചുരുക്കമാ
യിട്ടേ സംസാരിക്കാവു; എന്നു് മാത്രമല്ല, നേരങ്ങളും
തരംഭേദപ്പെട്ടതണം. വൈകിട്ടത്തെ ആശ്വാസം കഴി
ഞ്ഞിട്ടു് മണി കൊട്ടുമ്പോൾ തുടങ്ങി, കാലത്തു ഉഷഃകാല
സ്തോത്രങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് മണികൊട്ടുന്നതുവരെ, കണിശ
മായ മിണ്ടാടക്കത്തിന്റെ നേരമാകുന്നു. ഇത്ര കണിശ മി
ണ്ടാടക്കം കല്പിക്കപ്പെടാത്ത സമയത്തേയ്ക്കു്, ദുഷ്യം കൂടാ

തെ മാറ്റിവെക്കാൻ പാട്ടുള്ള വചനങ്ങൾ, മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തത്തിൻകീഴ്, ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ മുറികളിൽ കൂടെയും മുടക്കപ്പെട്ടതു.

൨. മറ്റു നേരങ്ങളിൽ ഇത്ര കണിശമായ മിണ്ടടക്കം കാക്കണമെന്നു കല്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, പാട്ടു പോലെ അയ്യു അനുസരിക്കണമെന്നു, താല്പൎയ്യമായി നാം ഉപദേശിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാരിൽ ആരും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, സന്യാസികളോടാകട്ടെ, പുറമെയുള്ളവരോടാകട്ടെ മനഃപൂൎവ്വമായി സംസാരിച്ചുകൂടാ. എന്നു മാത്രമല്ല, അനുവാദത്തോടെ സംസാരിക്കുമ്പോഴും, സ്വരം അധികം കേൾപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണം.

൩. പ്രാൎത്ഥനമുറി, ആയുതി, ശയനശാല എന്നയിടങ്ങളിലും, പ്രത്യേകം പള്ളിയിലും കപ്പേളയിലും, ഏറ്റവും പൂജ്യമായി മിണ്ടടക്കം കാക്കണം. അപ്രകാരം തന്നെ ഊട്ടുമുറിയിലും മിണ്ടടക്കമായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഏറ്റവും അത്ഭോഷമായ തിരുനാളുകൾ, അസാമാന്യ അശ്വാസ ദിവസങ്ങൾ, ഇങ്ങനെ ആണ്ടിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ, സഹോദരന്മാരു അടക്കമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു, ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ ശ്രേഷ്ഠനു അനുവദിക്കാം.

൪. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരു, കുറമുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെയല്ല, വ്യൎത്ഥമായ വചനങ്ങളിൽ നിന്നുകൂടെയും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം; പുണ്യവാന്മാരുടെ മുറയ്ക്കു തക്കവണ്ണം, ജ്ഞാനക്രയ്ങ്ങളെക്കുറിച്ചു,

സന്ദർഭോചിതമായി സംസാരിക്കേണം. സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽതമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, സ്നേഹമായും, മാധുര്യമായും സംസാരിക്കേണം. ഈ കാര്യത്തിൽ തെറ്റു ചെയ്യുന്നവൻ, കുറ്റത്തിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ഏറ്റുകേണം. ലൌകികരോടുള്ള സംഭാഷണം, അവരുടെ ഭക്തിക്കും രക്ഷയ്ക്കും ഉപകരിക്കുന്നതക്കവണ്ണം, വളരെ സൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടിയതും, ഭക്തി സംബന്ധമായതുമായിരിക്കണം. ഇതിൽ തെറ്റു ചെയ്താൽ, മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തം ഏറ്റുകേണം.

൩. പലരും കൂട്ടമായി വേല ചെയ്യുമ്പോൾ, മൌനമായിരിക്കയോ, സങ്കീർത്തനങ്ങളോ, മറ്റു വല്ല ജപങ്ങളോ ചൊല്ലുകയോ ജ്ഞാനകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയോ ചെയ്യണം.

പതിമ്മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

മിനക്കേടിൽനിന്നു ഒഴിയേണ്ടതിനേയും, മുറിയിൽ ഏകാന്തമായിരിക്കേണ്ടതിനേയും കുറിച്ചു്.

൧. മിനക്കേടിൽനിന്നു ഒഴിയണമെന്നു ചട്ടം കല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ആരും മടിയായി കട്ടിലിന്മേൽ കിടക്കയോ, ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമമായി ഇരിക്കയോ, ചെയ്യുന്നതിന്നു, ശ്രേഷ്ഠന്മാർ അനുവദിക്കരുതു്. പിന്നയൊ, എല്ലാവരും മുറിക്കകത്തൊ, പുറത്തൊ ഉപകാരമുള്ള വല്ല വേലകളെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു്

ജാഗ്രത വെക്കേണമെന്നും, കത്താവിങ്കൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ, ഓരോരുത്തനു് അതുപിറ്റേടത്തതൊ, ശാസ്ത്രത്തിന്നടുത്തതൊ, ശരീരത്തിന്നടുത്തതൊ, ആയിട്ടുള്ള വേലകൾ നിശ്ചയിച്ചു് കൊടുക്കേണമെന്നും നാം കല്പിക്കുന്നു.

൨. ഓരോരുത്തരു്, ഓരോ മുറിയിൽ പാർക്കേണമെന്നു് ചട്ടം കല്പിക്കുന്നതിനാൽ, രണ്ടുപേർ ഒരു മുറിയിൽ പാർക്കുന്നതിനു് ശ്രേഷ്ഠന്മാർ അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്നു് നാം കല്പിക്കുന്നു. രാത്രിയിലാകട്ടെ, പകലാകട്ടെ, ഒരുത്തനു് മറ്റൊരുത്തന്റെ മുറിയിൽ കയറുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ഈ വിലക്കിനു് വിരോധമായിട്ടു്, യാതൊരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ മുറിയിൽ കയറുമെങ്കിൽ, അയാളു് പകലായിരുന്നാൽ മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തവും, രാവായിരുന്നാൽ വലിയ പ്രായശ്ചിത്തവും ഏറ്റുകേണം. ശ്രേഷ്ഠൻ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ആ ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ കയറുന്നവൻ, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം.

൩. സഹോദരന്മാർ ന്യായമുള്ള കാരണം കൂടാതെ മുറിയിൽനിന്നു്, ഒരിക്കലും, പ്രത്യേകം കണിശമിണ്ടേടക്കത്തിന്റെ നേരത്തിലും പുറപ്പെടരുതു്. എന്നാൽ വല്ല ആവശ്യത്തെപ്രതി പുറപ്പെടേണ്ടി വരുമ്പോൾ, യാതൊരു സ്വരവും കേൾപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. മുറിയിലിരിക്കുമ്പോഴും ഈ സൂക്ഷമുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ശേഷം സഹോദരന്മാർക്കു് അസഹ്യത്തിന്നും, പല വിചാരത്തിന്നും ഇട വരുന്നതാണു്.

൪. വൈദ്യനേയും വേലക്കാരേയുമല്ലാതെ, പുറമേയുള്ളവരിൽ യാതൊരുത്തനേയും തക്ക കാരണവും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദവും കൂടാതെ, ആശ്രമത്തിൽ കേറിക്കൂടാ. സഹോദരന്മാർ ആശ്രമങ്ങളിൽ ചട്ടപ്രകാരമുള്ള ആവൃതി കാക്കണം. ഇതിനാൽ മേലുദ്യോഗക്കാരൻ താൻ തന്നെയൊ, പ്രതിനിധിമൂലമായൊ, സഹോദരന്മാരുടെ ഓരോ ആശ്രമങ്ങളിൽ ആവൃതിയുടെ അത്യന്തി വ്യക്തമായി നിശ്ചയിക്കയും, ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ആവൃതിക്കകത്തു് സ്ത്രീകളെ കയറുവാൻ തുനിയുന്ന ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും ശിക്ഷ നിയമിക്കയും ചെയ്യണം.

പതിനാലാം അധ്യായം.

ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു് പോകേണ്ടുംപ്രകാരം.

൧. ന്യായമായിട്ടുള്ള ജോലികളാൽ തടസ്സപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ, സഹോദരന്മാർ മുറികളിൽ ഏകാന്തമായിരിക്കേണ്ടതെന്നു് ചട്ടം കല്പിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ നന്നായുള്ള കാരണമായിട്ടു മാത്രമെ, ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു് പോകാവു. എന്നാൽ തക്ക കാരണം നിമിത്തം പുറത്തു പോകേണ്ടി വരുമ്പോൾ, അതാതു പ്രാവശ്യം ശ്രേഷ്ഠനോടു് അനുവാദം വാങ്ങിക്കേണം.

൨. ദീനക്കാരെ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നതിന്നൊ, മരിപ്പാറായിരിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നൊ, മറ്റു

വല്ല ഉപവി പ്രവൃത്തിക്കായിട്ടോ, വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപവിക്കുത്തരും, ഭക്തിക്കുത്തരുമായ തൊഴിലുകളെ നിറവേറുന്നതിന്നായി, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു പോകാം. എന്നാൽ പോകുന്ന കാര്യത്തിനല്ലാതെ, മറ്റു കാര്യത്തിന്നായി പുററി നടക്കരുതു്. കൃത്യമായി പിന്തിരിയുന്നതിനു് സൂക്ഷം വെക്കയും വേണം. മരണാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവരെ, സഹായിപ്പാൻവേണ്ടി തന്നെ ആയിരുന്നാലും, പാടുണ്ടെങ്കിൽ ലൌകികരുടെ വീട്ടിൽ രാത്രി താമസിക്കരുതു്. എന്നാൽ എല്ലാംകൊണ്ടും രാത്രി താമസിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരുന്നാൽ, ആയതിന്നുവേണ്ടി ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം മുൻകൂട്ടി വാങ്ങിക്കയും വേണം. ശ്രേഷ്ഠന്മാരും കീഴുള്ളവരും ഭക്തിക്കുത്ത കാര്യങ്ങൾക്കായി പുറത്തു പോകുമ്പോൾ, ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു് താമസിക്കേണ്ടി വന്നാൽ, അത്യാവശ്യപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ ലൌകികരുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാതെ, പള്ളിമുറികളിലൊ, പട്ടക്കാരുടെ മുറികളിലൊ, താമസിക്കുന്നതിന്നു താല്പര്യപ്പെടണം. പ്രത്യേകമായ വല്ല ഒരാവശ്യവും നിബ്ബന്ധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ആരും മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നതിന്നു പൊയ്ക്കൂടാ. അപ്രകാരംതന്നെ, സ്വദേശ മര്യ്യാദപ്രകാരം, വീടുകളിൽ കഴിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആഘോഷങ്ങൾക്കും, ശേഷക്രിയകൾക്കും പോയിക്കൂടുന്നതിനു് യാതൊരുത്തനും ശ്രേഷ്ഠൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ.

൩. ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠനു് അല്ലെങ്കിൽ ആശ്രമ വിചാരിപ്പുകാരനു്, കൂട്ടത്തിനുപകാരമായിട്ടുള്ള കാര്യം നടത്തുവാനായി ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു് പോകാം; എ

ന്നാൽ സാക്ഷാല്ലുള്ള ആവശ്യത്തിനും പ്രയോജനത്തിനും തക്കവണ്ണമല്ലാതെ, ക്രൂടക്കൂടെ പുറത്തു പോകയും താമസിക്കയും ചെയ്യരുതു്.

൪. ക്രൂദാശകൾ കൊടുക്കുന്നതിനോ, പ്രസംഗിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി, സഹോദരന്മാരെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് വിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ, ശ്രേഷ്ഠൻ സ്ഥലത്തിന്റെ അകലവും, നിറവേറേണ്ടുന്ന തിരുത്തെഴിലിന്റെ ഭൈഷ്യവും നോക്കി, ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു് താമസിക്കേണ്ട സമയം നിശ്ചയിക്കണം. എന്നാൽ യാതൊരുത്തൻ തക്ക കാരണം ക്രൂടാതെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം കടക്കുമെങ്കിൽ, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തം ഏറ്റുപ്പിക്കണം. സാക്ഷാല്ലുള്ള അത്യാവശ്യംക്രൂടാതെ, ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു് രാത്രി കഴിക്കുന്നതിനു്, യാതൊരുത്തനും ശ്രേഷ്ഠൻ അനുവദിക്കരുതു്.

൫. ദൈവത്തിനു് ഊഴിയം ചെയ്യുന്നവൻ, ലൌകിക കാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നില്ല, എന്നുള്ള ശ്ലീഹായുടെ വാക്യം സഹോദരന്മാർ ഓർക്കണം. ഇതിനാൽ ക്രൂയ്യാനിയ്ക്കുടത്ത ഉപധിയാലൊ, സ്വന്ത ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്താലോ, കല്പനയാലോ, വല്ല സംഗതിയിലും നിബ്ബന്ധപ്പെട്ടുകയില്ലെങ്കിൽ, ആരും ലൌകിക കാര്യങ്ങളെ ഏറ്റു നടത്തരുതു്. യാതൊരുത്തനും, സംബന്ധക്കാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുകയോ, അവരുടെ കാര്യം ഏൽക്കയോ ചെയ്യുകൂടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ അഴിമതികളും, കലക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകുമാറാകുന്നുവെന്നു് അനുഭവസിദ്ധിയാലെ തെളിവായിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, അവരെ ഭക്തിക്കു് ചായിപ്പാനും, ആശ്വാസിപ്പിപ്പാനും, രക്ഷിപ്പാനും തല്പര്യപ്പെടണം. എന്നാൽ ഇതിനു് വിരോധമായി വല്ല ഒരുത്തനും യാത്രയിൽ വച്ചു്, ഗൌരവമായ കുറ്റം ചെയ്യുന്നതായാൽ, ഏറ്റവും അടുത്ത ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനാലോ, തല സ്ഥാനിയാലോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം.

൩. ഭീനമായിരിക്കുന്ന സംബന്ധക്കാരെ കാണ്മാൻവേണ്ടി, വീട്ടിൽ പോകുന്നതിനു് സഹോദരന്മാർക്കു് അനുവാദം കൊടുപ്പാൻ, ശ്രേഷ്ഠനു് പാടുണ്ടു്. എന്നാൽ സ്ഥലത്തിന്റെ അകലവും, മറ്റു് സാഹചര്യങ്ങളും നോക്കിക്കൊണ്ടു്, ഇത്ര ദിവസത്തിനകം ആശ്രമത്തിൽ പിന്തിരിയണമെന്നു്, വിവേകത്തോടുകൂടെ നിശ്ചയിക്കയും വേണം. സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിനു് സമീപെ, അല്ലെങ്കിൽ കുറെ ദൂരത്തിൽ ആശ്രമം ഉണ്ടെങ്കിൽ, രാവു് വീട്ടിൽ താമസിക്കാതെ, ആശ്രമത്തിൽ പോയി താമസിക്കണം. ഭീനമില്ലാത്തപ്പോൾ സംബന്ധക്കാരെ പോയി കാണുന്നതിനായിട്ടു്, ഒരു ദിവസത്തിൽ അധികം വേണമെന്നായിരുന്നാൽ, ആയതിനു് പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ എഴുത്താലുള്ള അനുവാദം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിക്കായിട്ടു് അനുവാദം കിട്ടുമെങ്കിൽ, യാത്രയുടെ കാര്യത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടന്ന വിധവും, സമയവും സൂക്ഷമായി ആചരിക്കണം. ഇതിൽ തെറ്റു ചെയ്യാൽ, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തം എടുക്കേണം.

൬. വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച സഹോദരന്മാരു്, ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് നാലുമണിക്കു് ദിവ്യകാരുണ്യം സന്ദർശിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ഉല്ലാത്തുവാനായി ആശ്രമത്തിനു് പുറത്തു് പോകണം. എന്നാൽ നവസന്ന്യാസികൾ, ആഴ്ചയിൽ നാലു പ്രാവശ്യം അതായതു്, രണ്ടു പ്രാവശ്യം നാലു മണിക്കും, രണ്ടു പ്രാവശ്യം നാലര മണിക്കും പുറത്തു് പോകണം. പുറത്തു് പോകുന്നതിനു് മുമ്പു്, എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി ശ്രേഷ്ഠന്റെ ആശീർവ്വാദം വാങ്ങിക്കയും, യാത്രക്കാക്കായുള്ള നമസ്കാരം ഏറ്റിക്കയും വേണം. വിനിയോഗസമയം ഈ ക്രമം തന്നെ കാക്കണം. ഒരുവൻ ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, ആശ്രമത്തിന്റെ ആവൃതി കടന്നു് പോകുമെങ്കിൽ, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം. ഉല്ലാത്തുവാൻ പോകുന്ന സഹോദരന്മാരു്, ഒരു കൂട്ടനോട്ടക്കുടെ പോകയും, ശ്രേഷ്ഠൻ മറ്റു പ്രകാരം നിശ്ചയിക്കയില്ലെങ്കിൽ, ഇളയവൻ മൂത്തവനു് മുൻസ്ഥാനം കൊടുക്കയും വേണം.

൭. യാതൊരു സഹോദരൻ ഒരാശ്രമത്തിൽ നിന്നു്, മറ്റൊരാശ്രമത്തിലേക്കു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടാൽ, പുറപ്പെടുന്നതിനു് മുമ്പു്, ഏതാശ്രമത്തിലേക്കു് പോകുന്നോ ആ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനെ കാണിക്കുന്നതിനായി, പുതുനിശ്ചയത്തിന്റെ സാക്ഷിപത്രം ശ്രേഷ്ഠൻ അയാൾക്കു കൊടുക്കണം. അയാൾ ഏതു് ആശ്രമവാസിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുന്നോ, ആ ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠൻ യാത്രയിലുള്ള ചിലവു് ചെയ്കയും, യാത്രയിൽ ചൊല്ലുന്ന ക്രമം ആ ദേഹത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം ചൊല്ലുകയും വേണം. എന്നാൽ യാത്രയിൽ വച്ചു്,

യാതൊരാശ്രമത്തിൽ കയറി പാർപ്പാൻ ഇടവന്നാൽ, അവിടെവച്ചു് ചൊല്ലുന്ന കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റെ നിയോഗപ്രകാരം ചൊല്ലേണ്ടതാണു്.

൯. സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്മാരേയോ, ശ്രീഹാസ്സുട്ടത്ത പ്രതിനിധിയേയോ കാണ്മാൻ പോകുമെങ്കിൽ, ആ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ഏഴുത്തുമായുള്ള അനുവാദം കൈപ്പറ്റീട്ടു മാത്രമെ, ആശ്രമത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെടാവൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള അനുവാദം കിട്ടിയാൽ, അയാളു് ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനെ കാണിക്കണം. കാണിക്കയില്ലെങ്കിൽ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു്, പുറപ്പെടുവാൻ അനുവദിക്കരുതു്.

൧൦. സന്ന്യാസികൾ ഒരു ആശ്രമം വിട്ടു്, മറ്റൊരാശ്രമത്തിലോട്ടു് പാർപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ, കൊണ്ടുപോകുന്ന വസ്തുക്കൾ, വിട്ടുപോകുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനേയും, ചെല്ലുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനേയും കാണിക്കണം.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

കൂട്ടമായിട്ടുള്ള സന്ന്യാസജീവിതം.

൧. സഹോദരന്മാരു തമ്മിൽ ഏകഹൃദയവും ഏക ആത്മാവും ആയിരിപ്പാൻ ന്യായമായിരിക്കുന്നു; എന്നതുപോലെ തന്നെ പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളും, പ്രവൃത്തികളും പൊതുവായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ പൊതു

ജീവിതം എന്താകുന്നുവെന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ആയിരിക്കുന്നു. അതായത്, ക-ാമത്: ആവശ്യമുള്ള യാവനയും ഉടുപ്പും, മറ്റ് പെരുമാറ്റത്തിന്നടുത്ത സമസ്ത വസ്തുക്കളും, ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, ഓരോരുത്തക്ക് പൊതുമുറികളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകൊടുക്കപ്പെടണം. എങ്കിലും ഓരോരുത്തന്റെ, പ്രത്യേക ഉപയോഗത്തിന്ന് അത്യാവശ്യമായ വസ്തുക്കളെ തനിച്ച് തനിച്ച് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, ഓരോരുത്തക്ക് ഭാഗിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിനും, വിരോധമില്ല. ഖ-ാമത്: പെരുമാറ്റത്തിന്ന് അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ, സ്വന്തമെന്ന് ഒരുത്തനും വിചാരിക്കാതെ, ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ പൊതുമുറികളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കണം. ഗ-ാമത്: സഹോദരന്മാക്ക് തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളുടെ മൂലകത്ത്വം അല്ലാതെ അവയുടെ വിചാരണയും, പെരുമാറ്റവും, മുതലെടുപ്പും ഉണ്ടാകരുത്; ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, അവയെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്യുകയുമരുത്. യാതൊരുമുഖാക്ഷണ്യം കൂടാതെ, ആവശ്യത്തിന്റെ അവസ്ഥമാത്രം ഉപവിയോടുകൂടെ നോക്കികൊണ്ട്, ശ്രേഷ്ഠന്മാരാകട്ടെ കീഴുള്ളവരാകട്ടെ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും, ഇപ്രകാരമുള്ള പൊതു ജീവിതമുറയെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഘ. പൊതുജീവിതമുറയോടുകൂടെ, സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ ആചരണത്തേയും ചേർക്കണം. അതായാൽ ആശ്രമത്തിലുള്ള സഹോദരന്മാരിൽ വെച്ച് കീഴ്പ്പെടുത്തിന്നടുത്ത ജോലികളാലൊ, രോഗത്താലൊ, വിശ്വ

പ്പെട്ടവരൊഴികെ മറ്റെല്ലാവരും, സന്ന്യാസജീവിത ത്തിന്നടുത്ത ക്രിയകളായ ധ്യാനം, കാനോനാ നമസ്കാരം, മുതലായ മറ്റെല്ലാ ക്രമമായ പ്രവൃത്തികൾക്കും മുടക്കം കൂടാതെ, ജാഗ്രതയോടുകൂടെ വൻകൂടെണം. ശ്രേഷ്ഠൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾക്ക് എല്ലായ്പോഴും കൂടിക്കൊണ്ട്, ശേഷംപേർക്ക് നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുക്കെണം. എന്നാൽ തക്ക കാരണത്തെപ്പറ്റി, ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു പോകുമ്പോൾ, തൻറെപേർക്ക് കാര്യം നടത്തുന്നതിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സഹോദരനൊ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടയാളില്ലെങ്കിൽ സഹോദരന്മാരിൽ മൂപ്പനൊ, ക്രമത്തിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് തലവനായിരിക്കെണം.

൯. പറയുന്ന വിധംക്രമേണയും ഒരുപോലെയുള്ളതും, എളിമയുള്ളതും ആകുന്നതിന്നുവേണ്ടി, സഹോദരന്മാരിൽ ആരെയെങ്കിലും, മല്പാൻ എന്നും മറ്റും ഇപ്പോലെയുള്ള നാമധേയങ്ങൾ വിളിക്കരുതു്. ഗുരുപട്ടക്കാരെ ഇന്ന അച്ചന്മാരെന്നും, ഗുരുപട്ടമില്ലാത്തവരെ ഇന്ന സഹോദരന്മാരെന്നും, പൊതു ശ്രേഷ്ഠനെ നമ്മുടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠനച്ചൻ എന്നും, പൊതുശ്രേഷ്ഠ ആലോചനക്കാരിൽ ഓരോരുത്തരെ, നമ്മുടെ പൊതു ശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരനച്ചൻ എന്നും, ആശ്രമത്തിൻറെ പ്രിയോരിനെ സ്വന്ത ആശ്രമത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രിയോരച്ചൻ എന്നും, വികാരിയെ വികാരിയച്ചൻ എന്നും വിളിക്കണം.

൧൦. എഴുത്തുകളുടെ മേൽവിലാസം, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്ന് പെ. ബ. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ അച്ചൻ അവർകൾക്ക് എന്നും, പൊതു ശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാർക്ക്, പെ.

ബ. പൊതു ശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരനച്ചൻ അപ്പർകൾക്കു് എന്നും, പ്രിയോരിന്നു് പെ. ബ. പ്രിയോരച്ചൻ അവർകൾക്കു് എന്നും, വികാരിക്കും, ശേഷം അച്ചന്മാർക്കും ബ. ഇന്ന അച്ചന്നു് എന്നും എഴുതണം.

൫. ആയ്ത്തോറും ഓരോരുത്തരു നടത്തേണ്ടിയ തൊഴിലുകളുടെ ഒരു പൊതു പട്ടിക എഴുതി വയ്ക്കണം. എളിമയുള്ളതും, ഉപവിക്കുള്ളതുമായ, പ്രവൃത്തികളിൽ യാതൊരുത്തനും കുറവുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, ആ പട്ടികയിൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു് കൂടെയും എളിമയുള്ളതു തൊഴിലുകളെ കുറിക്കണം.

പതിനാറാം അധ്യായം.

സഹോദരന്മാരുടെ സ്ഥാനഭേദങ്ങളും ഇരിപ്പിടങ്ങളും.

൧. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും പ്രഥമസ്ഥാനത്തു് പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ഇരിക്കണം. ആ ദേഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു് പൊതുശ്രേഷ്ഠ ആലോചനക്കാരു്, അവരവരുടെ തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ മുറയ്ക്കു് തക്കവണ്ണം ഇരിക്കണം.

൨. ആയതു് കഴിഞ്ഞിട്ടു്, സ്വന്ത ആശ്രമത്തിൽ അതാതിന്റെ പ്രിയോരും, വികാരിയും, അവരുടെ ശേഷം അതിഥികളായ മറ്റാശ്രമങ്ങളുടെ പ്രിയോരന്മാരും, വികാരിമാരും, അവരവരുടെ ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥാപന പൂർവ്വികത്വത്തിന്നു് തക്കവണ്ണം ഇരിക്കണം. മറ്റെല്ലാ

ഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠന്മാരും കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇരുപ്പട്ടക്കാരായ സഹോദരന്മാരും, അവരവരുടെ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പൂവ്വീകത്വത്തിനു തക്കവണ്ണം ഇരിക്കയും, അവരും കഴിഞ്ഞിട്ട് ആറാം പട്ടക്കാരും, അഞ്ചാം പട്ടക്കാരും, പിന്നെ തിരുപ്പട്ടമില്ലാതെ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവരും, അവരും കഴിഞ്ഞിട്ട്, വൈദികരായ പുതുസന്ന്യാസികൾ സഭയുടെ വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ പൂവ്വീകത്വത്തിനു തക്കവണ്ണം ഇരിക്കയും വേണം; കടശ്ശി തുണസഹോദരന്മാരും, ഇരിക്കണം. എന്നാൽ തുണസഹോദരന്മാരിൽ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവർ, അവരുടെ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പൂവ്വീകത്വത്തിനു തക്കവണ്ണവും, വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാത്തവർ സന്ന്യാസ വസ്ത്രം ധരിച്ച പൂവ്വീകത്വത്തിനു തക്കവണ്ണവും ഇരിക്കേണം.

പതിനേഴാം അധ്യായം.

സഹോദരന്മാരുടെ അടക്കമായുള്ള ആശ്വാസം.

൧. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ ഏറ്റവും ദിഷ്ടമായി വേല ചെയ്യാൻ വേണ്ടി, ചിലപ്പോൾ വേലയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമാറായിരുന്നു. അവരുടെ ഈ മുറയ്ക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരു, ദിവസന്തോറും ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ട്, തക്കസ്ഥലത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി ഏകദേശം ഒരുമണിനേരത്തേക്കു, അന്യോന്യ ഉപവിയോടും, സന്തോഷത്തോടും കൂടെ ആശ്വസിക്കണം. എന്നാൽ നല്ല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയും, ക്രൂ

ട്ടത്തിൽ വറയപ്പെട്ടുന്നതിനെ പ്രത്യേകം ശ്രേഷ്ഠൻ പ
റയുന്നതിനെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കേൾക്കയും വേണം.

൨. ഇതുകൂടാതെ എല്ലാദിവസവും വൈകിട്ട് ഈ
നിയമങ്ങളുടെ മുൻ അഞ്ചാം * അദ്ധ്യായത്തിൽ നിശ്ചയി
ച്ചിരിക്കുന്ന നേരത്തു് കൂട്ടമായിട്ടുള്ള വേറൊരു് ആ
ശ്വാസം ഉണ്ടാകണം.

൩. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും, പ്രത്യേകം പെരുനാ
ളുകളിലും, സന്ധ്യാജപം കഴിഞ്ഞിട്ട് സഹോദരന്മാരു്
കുറെനേരം ആശ്വസിക്കുന്നതിനു് ശ്രേഷ്ഠൻ എഴുപ്പത്തിൽ
അനുവദിക്കയും, ആവശ്യമെന്നു് തോന്നിയാൽ കല്പിക്ക
യും വേണം.

൪. ആണ്ടിൽ ആറു് പ്രാവശ്യം സഹോദരന്മാർക്കു്
അസാധാരണ ആശ്വാസം ഉണ്ടാകേണം. എന്നാൽ ഈ
ആശ്വാസങ്ങൾ ഒരിക്കലും, നോമ്പുദിവസങ്ങളിൽ ഉണ്ടാ
കേണ്ടതല്ല. ഈ ആശ്വാസങ്ങളിൽ കൂട്ടമായിട്ടുള്ള കാ
നോനാ നമസ്കാരവും, വൈകിട്ടത്തെ ആത്മശോധനയും
ഒഴികെ, ശേഷം കൂട്ടമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നൊ
ഴിയാം. എന്നാൽ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ രാത്രിജാഗരങ്ങളും, | ൭൭
ആത്മശോധനയും, മുൻകൂട്ടി കഴിക്കാം. ഈ പ്രവൃത്തിക
ൾക്കു് തക്കനേരം ശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കണം. ധ്യാനം,
കുർബ്ബാനനേരത്തു കഴിക്കണം. ഈ വിശേഷ ആ
ശ്വാസം ചിലപ്പോൾ, ആശ്രമത്തിന്റെ ആവൃതിക്കു പു
റത്തും ആകാം. എന്നുവരികിലും, തക്കനേരത്തിൽ ആ

---

* ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ.

ശ്രമത്തിൽ പിന്തിരിവാൻ പാടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അധികം ദൂരെ പോകരുത്. ഇതുമെന്നെ, ആശ്രമം വേണ്ടന്ന സൂക്ഷം ക്രടാതെ, ഇട്ടുകൊണ്ട് പോകാതിരിപ്പാനും ശ്രേഷ്ഠന്മാർ വിചാരിക്കേണം.

൭. വെള്ളിയാഴ്ചതോറും ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആശ്വാസസമയത്തു്, കാൽമണി നേരത്തേക്കു് ജ്ഞാനസംഭാഷണം ചെയ്യണം. ഇതിന്നായി ശ്രേഷ്ഠൻ ആശയടക്കം, ധ്യാനം, മറിങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന സംഗതി തിരഞ്ഞെടുത്തു് പ്രസ്താവിക്കയും, ഓരോരുത്തരു് അവരവരുടെ സ്ഥാനഭേദംപോലെ, ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി തോന്നുന്നതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

പതിനെട്ടാം അധ്യായം.

മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചുള്ള ശേഷക്രിയകൾ.

൧. ശുദ്ധികരസ്ഥലത്തിലെ അഗ്നിയാൽ, വ്യസനപ്പെടുന്ന ആത്മാവുകളുടെ ദുരിതങ്ങളെ കുറയ്ക്കുന്നതിന്നായി, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരു്, എത്രയും ദയയുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇതിനാൽ, സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ, അയാൾ മരിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠൻ, ഉടനെ മറ്റാശ്രമങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടു് അയാളുടെ മരണത്തിന്റെ വിവരം എഴുത്താലെ അറിവിക്കയും, അവർ താമസംക്രടാതെ, പതിവായിട്ടുള്ള ശേഷക്രിയകൾ, അയാൾക്കുവേണ്ടി കഴിക്കയും വേണം.

൨. ഓരോ സന്ന്യാസിയെക്കുറിച്ച്, അയാൾ മരിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിൽ, മരിച്ചവരുടെ മുഴുവൻ ഒപ്പീസും, കുബ്ബാനയും പാടണം. ഇതുകൂടാതെ,ആ ആശ്രമത്തിലുള്ള പട്ടക്കാരെല്ലാവരും, മുമ്മൂന്ന് കുബ്ബാന ചൊല്ലുകയും, ശേഷം സന്ന്യാസികളിൽ വായിപ്പാനറിയാവുന്നവർ, ഒരു മുഴുവൻ ഒപ്പീസും, അറിവാൻ മേലാത്തവർ, ഒരു മുഴുവൻ ജപമാലയും എത്തിക്കണം. മറ്റാശ്രമങ്ങളിൽ ക്രൂട്ടമായിട്ട്, ഒരു മുഴുവൻ ഒപ്പീസ് എത്തിക്കയും, ഒരു കുബ്ബാന പാട്ടകയും, പട്ടക്കാരെല്ലാവരും ഓരോ കുബ്ബാന ചൊല്ലുകയും, പട്ടക്കാരല്ലാത്ത സഹോദരന്മാർ കുബ്ബാനയ്ക്ക് പകരം ഒരു മുഴുവൻ ഒപ്പീസെങ്കിലും, ഒരു മുഴുവൻ ജപമാലയെങ്കിലും, എത്തിക്കയും വേണം. എന്നാൽ മരിച്ച സന്ന്യാസി, പറഞ്ഞൊപ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അയാൾ മരിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിൽ, പറഞ്ഞൊപ്പ് ചെയ്യുവക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതൊക്കയും ചെയ്യുകയും, മറ്റാശ്രമങ്ങളിൽ ഒരു കുബ്ബാന മാത്രം, ചൊല്ലുകയും വേണം.

൩. പൊതുശ്രേഷ്ഠന്ന് വേണ്ടി, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും ഇരട്ടി ആയിട്ടുള്ള ശേഷക്രിയകൾ കഴിക്കയും, മരിച്ചവരുടെ ഒപ്പീസ് എല്ലായിടത്തും പാട്ടകയും വേണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠ ആലോചനക്കായ്ക്ക് വേണ്ടി, പറഞ്ഞൊപ്പ് ചെയ്യുവക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതു കൂടാതെ, പട്ടക്കാരെല്ലാവരും ഓരോ കുബ്ബാന കൂടെ ചൊല്ലുകയും, പട്ടക്കാരല്ലാത്തവരിൽ വായിപ്പാൻ അറിയാവുന്നവർ, ഒരു മുഴുവൻ ഒപ്പീസും, വായിപ്പാൻ അറിവാൻ മേലാത്തവർ, ഒരു മുഴുവൻ ജപമാലയും എത്തിക്കയും വേണം.

൪. പ്രിയോരൊ, വികാരിയൊ, മരിച്ചാൽ അവ

രവരുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ ആഘോഷമായ കുർബ്ബാനയും, മുഴുവനൊപ്പീസും പാടുകയും, പട്ടക്കാരെല്ലാവരും നന്നാല് കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും, പട്ടക്കാരല്ലാത്തവർ ഈ രണ്ടു മുഴുവൻ ജപമാല എത്തിക്കയും വേണം. മറ്റാശ്രമങ്ങളിൽ ഓരോ കുർബ്ബാന പാടുകയും, ഓരോ മുഴുവൻ ഒപ്പീസ് ക്രമമായി എത്തിക്കയും, പട്ടക്കാരെല്ലാവരും ഈരണ്ടു കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും, പട്ടക്കാരല്ലാത്തവർ ഓരോ മുഴുവൻ ജപമാല എത്തിക്കയും വേണം.

൪. നമ്മുടെ ആശ്രമങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന രൂപതയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ വികാരിയാത്തിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ മരിച്ചാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവർത്തമാനം അറിയുന്ന ഉടനെ, മുടക്കില്ലാത്ത ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ, മരിച്ച മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണസ്ഥലത്തുള്ള ആശ്രമങ്ങളിലെല്ലാം ഓരോ ആഘോഷമായ പാട്ടുകുർബ്ബാന പാടണം.

൫. ശ്രേഷ്ഠ മാപ്പിപ്പായുടെ മരണം അറിഞ്ഞാൽ ഉടനെ, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും ആഘോഷമായ ശേഷക്രിയകൾ കഴിക്കണം.

൬. വിശ്വാസപ്രചാരക തിരുസംഘത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ മരിച്ചാൽ, മരണവർത്തമാനം അറിയുമ്പോൾ ഉടനെ, മുടക്കില്ലാത്ത ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും മരിച്ചവരുടെ പാട്ടുകുർബ്ബാന പാടണം.

൭. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും, മരിച്ച സഹോദര

ന്മാക്കവേണ്ടി, തിങ്കളാഴ്ചതോറും ഓരോ കുബ്ബാന ചൊല്ലുകയും, ഉച്ചതിരിഞ്ഞ്, പെസഹാ കാലത്തിൽ ഒഴികെ, മറു കാലത്തിൽ മരിച്ചവരുടെ ഒപ്പീസിന്റെ സന്ധ്യാജപം എത്തിക്കയും വേണം. ഈ കടത്തിൽ നവസന്ന്യാസാശ്രമം ഉൾപ്പെട്ടുന്നില്ല; എന്നാൽ തിങ്കളാഴ്ച, വല്ല കടമുള്ള പെരുന്നാളൊ, സഭയിൽ ആഘോഷമായിട്ട് കഴിക്കുന്ന വല്ല പെരുന്നാളൊ വന്നാൽ, മരിച്ചവരുടെ സന്ധ്യാജപം മുടക്കില്ലാത്ത അടുത്ത ദിവസത്തിൽ എത്തിക്കണം.

൯. ദനഹായുടെ എട്ടാം നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, ശുദ്ധീകരത്തിരുനാൾ വരുന്നു, ഉയിർപ്പിന്റെ എട്ടാം നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, കർത്താവിന്റെ കരേറ്റത്തിരുനാൾ വരുന്നു, മിക്കായേൽ മാലാകായുടെ തിരുനാളിന്റെ എട്ടാന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുനാൾ വരുന്നു, ഉള്ള ഈ മൂന്ന് അവധികളിൽ വിശേഷമായി, മരിച്ചവരുടെ ഓമ്മ കൊണ്ടാടണം. ആയതിന്നായി മേല്പറഞ്ഞ ഓരോ അവധിയിൽ, മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് മുമ്മൂന്ന് മുഴുവൻ ഒപ്പീസ് എത്തിക്കയും, ഒമ്പതീതെ കുബ്ബാന ചൊല്ലുകയും വേണം. ഈ ശേഷക്രിയകൾ മരിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ന്യാസികൾക്കും, അവരുടെ കാരണവന്മാക്കും, സഭയുടെ ഉപകാരികൾക്കും വേണ്ടി നിയോഗിക്കേണം.

൧൦. ആണ്ടുതോറും എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും, മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് രണ്ടു തിരുനാൾ കൊണ്ടാടണം. ഒന്ന്, കമ്മലീത്താ മിസ്യോനരിമാക്ക് എല്ലാവക്കും വേണ്ടി, പൊതുവായിട്ടും, മറെറാന്ന് മൂന്നാംസഭക്കാക്ക് തനിച്ചായിട്ടും കഴിക്കണം. ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠന്ന് തന്നാശ്രമത്തിലു

ള്ള പട്ടക്കാർക്കെല്ലാവർക്കും, ആണ്ടുതോറും അവരവരുടെ രക്തസംബന്ധികൾക്കും, ബന്ധുക്കൾക്കും വേണ്ടി ആറ് കുബ്ബാന വിതം ചൊല്ലുന്നതിന് അനുവദിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കുബ്ബാനയ്ക്കു വേണ്ടി, യാതൊരു ന്യായത്താലും ധർമ്മം വാങ്ങിക്കുകൂടാ.

൫. മരിച്ച സഹോദരന്മാരെ അടക്കുന്നതിന്നായിട്ട്, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതുമെന്നു, മരിച്ചവരുടെ വിവരം എഴുതുന്നതിന്നായി ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടായിരിക്കയും, ആ പുസ്തകത്തിൽ മരിക്കുന്ന ഓരോ സഹോദരന്റെ പേരും, ഊരും, പറഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്ത കാലവും, വയസ്സും, ഓരോരുത്തന്റെ മരണതീയതിയും എഴുതുന്നതു കൂടാതെ, മരിച്ചയാളിൽ വിശേഷമായ സന്ന്യാസാനുഷ്ഠാനം പരിശോഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, പിൻഗാമികളുടെ പുണ്യ മത്സരത്തിന്നായി അയാളുടെ പുണ്യങ്ങളും സംക്ഷേപമായി എഴുതിവെക്കയും വേണം.

൫൨. അതാതിടത്തിലെ മേല്പട്ടക്കാരന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള അനുവാദം കൂടാതെ, ലൌകികരിൽ ആരെയും നമ്മുടെ സഭയുടെ പള്ളിയിൽ അടക്കിക്കൂടാ.

പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ദീനക്കാരുടെ നേരേയുള്ള ഉപവി.

൧. ഉപവി, സങ്കടപ്പെടുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കു

ന്നതിന്നു് താല്പര്യമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. അതുകയാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ദീനക്കാരെ സൽബുദ്ധികൊണ്ടും, ശുശ്രൂഷകൊണ്ടും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് ഉത്സാഹിക്കണം. ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, ദീനക്കാരുടെ അത്രുപിക്കുത്തരും, ശരീരത്തിന്നുത്തരുമായ സുഖാഭിവൃദ്ധിക്കു്, വിശേഷ താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം.

൨. ആത്മശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചിട്ടു്, രോഗപീഡ ഏറ്റവും വലുതുള്ളതായി തീരുവാൻ വേണ്ടി, നാം നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും വല്ല ദീനത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടാലുടനെ, കുമ്പസാരിച്ചു് ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളണം. പിന്നീടു അപകടമില്ലെങ്കിലും, ദീഘമായി ദീനത്തിൽ കിടപ്പാൻ ഇടയായാൽ, ആഴ്ചതോറും കുമ്പസാരിച്ചു് ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളണം. എന്നാൽ അപകടസ്ഥിതി സമീപിച്ചാൽ, ഈ ദിവ്യക്രമാശയ്ക്കു് അനുചാരം ഭവിക്കുവ്വാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, പാട്ടുള്ളടത്തോളം അടുക്കലുള്ളതെ ഉൾക്കൊള്ളണം.

൩. ദീനക്കാരായ സഹോദരന്മാർക്കു് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിന്നും, ഒരു വളത്തമ്മയെപ്പോലെ അവരെ സഹായിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, ഉത്തമനും, ഉത്സാഹിയും, സുശീലനും ആയ ഒരു സഹോദരനെ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കണം. ഇതു കൂടാതെ, ശ്രേഷ്ഠനും വിചാരിപ്പുകാരനും, വൈദ്യന്മാർ നിശ്ചയിക്കുന്നതൊക്കെയും, ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. വരുടെ ഉദാസീനത മുഖാന്തരം, രോഗി അപകടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാൽ, കുറ്റത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം.

൪. സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഏതാശ്രമത്തിൽ വച്ചു് ദീനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലോ, പൊതുശ്രൂഷൻ മറുപ്രകാരം കല്പിക്കയില്ലെങ്കിൽ, സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ, ആ ആശ്രമത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കണം. ദീനക്കാരായ സഹോദരന്മാർ ചികിത്സക്കായിട്ടോ, സ്വസ്ഥത പ്രാപിപ്പാനായിട്ടോ, ലൌകികരുടെ വീട്ടിൽ, രക്തസംബന്ധികളുടേതായിരുന്നാലും, പോയി താമസിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ, ആശ്രമത്തിൽ വച്ചു് കഴിപ്പാൻ അശേഷം പാടില്ലാത്ത വല്ലൊരു ചികിത്സയും വൈദ്യന്മാരുടെ ആലോചനപ്രകാരം കഴിക്കേണ്ടി വന്നാൽ, ഈ സംഗതിയിൽ മാത്രം പൊതുശ്രൂഷന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ, ദീനക്കാരനായ സഹോദരനെ ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു് അയക്കാവുന്നതാണ്.

൫. ദീനക്കാർ ആശ്വാസമായി പാർപ്പാൻ തക്കവണ്ണം, നാലോ, അഞ്ചോ വലിയ മുറികളുള്ള ഓരോ ആതുരശാല, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിപ്പാൻ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ വിചാരിക്കണം. അവിടെ ദീനക്കാരും, നന്നാക്ഷിണക്കാരുമായ സഹോദരന്മാർ പാർക്കണം. സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ദീനത്തിലുൾപ്പെട്ടാൽ, മൂന്നു് ദിവസത്തിൽ അധികം, മറിടത്തു് താമസിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കാതെ, ഉല്ലറഞ്ഞ ശാലയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിനു് കല്പിക്കണം. അവിടെവച്ചു് രോഗികൾ എല്ലാവരും, ഒരുമിച്ചുമുണ്ടെങ്കിൽ, ദിവസേന കുമ്പാനം കാണണം.

൬. ശ്രേഷ്ഠൻ ദിവസന്തോറും, പിതാവിനുള്ള പക്ഷത്തോടുകൂടെ, ദീനമായി കിടക്കുന്ന സഹോദരന്മാ

രെ ചെന്നുകാണുകയും, തനിക്ക് കഴിവില്ലെങ്കിൽ, അ
യതിനു് വേറെ ആളെ നിയമിക്കയും, ഏതു് പ്രകാരമു
ള്ള ഉപവിയോടുകൂടെ അവക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യപ്പെടുന്നു
വെന്നു് സൂക്ഷിക്കയും, അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാ
ര്യത്തിന്മേൽ പ്രത്യേക താല്പര്യം വെക്കയും, അവരാരോ
ഗ്യം പ്രാപിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം, ചെറിയ ഊട്ടുമുറിയിലിരു
ന്നു്, മാംസം ഭക്ഷിപ്പാൻ അനുവദിക്കയും വേണം.

൬. ദീനക്കാരായ സഹോദരന്മാർ, തങ്ങൾക്കു്
വല്ലതും പോരാതെ വന്നാൽ, ഒരുശോമ്ശിഹായുടെ
ദാരിദ്ര്യം, മനസ്സാലെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഓ
ർത്തു കൊള്ളുന്നതല്ലാതെ, സമ്പന്നന്മാരെപ്പോലെ ശുശ്രൂ
ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുതു്.

ഇരുപതാം അധ്യായം.

അതിഥി സൽക്കാരം.

൧. അതിഥി സൽക്കാരം ഉപവിക്കടുത്ത പ്രവൃ
ത്തികളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വഴിയാത്രക്കാ
രു് പട്ടക്കാരായിരിക്കയും, സ്വന്ത മേലുദ്ധ്യോഗസ്ഥന്റെ മുറ
പ്രകാരമുള്ള സാക്ഷിപത്രം അവക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കയും
ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, കുറ്റാവിങ്കൽ കൊള്ളാമെന്നു് ശ്രേഷ്ഠ
ന്മാക്കു് തോന്നിയാൽ, അവരോടു് ഈ സൽക്കാരം ചെ
യ്യാം. എന്നാൽ ലൌകികരായിരുന്നാൽ, അവരെ ആവ
ശ്യപ്പെടുത്തു് കയറി പാർപ്പിക്കുകൂടാ.

൨. ശ്രേഷ്ഠന്മാർ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരോട് പ്രത്യേകമായിട്ട്, അതിഥി സൽക്കാരം ചെയ്യുന്നും, അവരുടെ നേരെ വിശേഷ ഉപവി കാണിച്ചുകൊണ്ട്, ഭേദഗതി ഒന്നും കൂടാതെ, അവർക്ക് വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും വിചാരിച്ച് കൊടുക്കയും വേണം. യാത്രക്കാരായ സഹോദരന്മാർ, തക്ക നേരത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ എത്തുവാൻ പാടുണ്ടായിരിക്കെ, അന്യരുടെ പക്കൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കയോ, ആയതല്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ ആശ്രമം സമീപം ഉള്ളപ്പോൾ, അന്യരുടെ പക്കൽ താമസിക്കയോ, രാത്രി കഴിക്കയോ ചെയ്താൽ, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം. യാത്ര കഴിച്ചു വരുന്ന സഹോദരന്മാർക്ക്, യാത്രക്ഷീണം തീരുന്നതിനായിട്ട് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, രണ്ട ദിവസത്തേക്ക് കൂട്ടത്തിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് കൂടാതിരിക്കാം.

൩. ശ്രേഷ്ഠൻ യാത്രക്കാരെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നായിട്ട്, ഭക്തിയും, സുശീലവുമുള്ള ഒരു സന്ന്യാസിയെ നിശ്ചയിക്കണം. ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവനൊഴികെ, മറ്റു സഹോദരന്മാർ ശ്രേഷ്ഠന്റെ തിരിച്ചുള്ള അനുവാദം കൂടാതെ, അതിഥികളുടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കയോ, മനഃപൂർവ്വമായി അവരോട് വർത്തമാനം പറകയോ ചെയ്കൂടാ.

ഇരുപത്തൊന്നാം അധ്യായം.

പ്രസംഗവും, കമ്പസാരവും.

൧. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, അയൽക്കാരുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ബുദ്ധിമുട്ടണം. ആകയാൽ, ഓരോ ആശ്രമ പള്ളിയിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും, കടമയുള്ള പെരുന്നാളുകളിലും ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗം പറയണമെന്നു നാം കല്പിക്കുന്നു.

൨. പ്രസംഗം, കമ്പസാരം എന്നീ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാംകൊണ്ടും ശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതാകയാൽ, ഇവകളിൽ നിന്നു യാതൊരു ലൌകിക ലാഭം ഇച്ഛിക്കാതെ, ജ്ഞാനോപകാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ആകയാൽ പ്രസംഗക്കാരും, കമ്പസാരക്കാരുമായ സഹോദരന്മാരിൽ ആരും, ഈ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചോ, ഇവ ഹേതുവായിട്ടോ ധർമ്മം ചോദിച്ചുകൂടാ. എന്നു വരികിലും, നല്ല മനസ്സാലെ പ്രസംഗത്തിനുവേണ്ടി തരപ്പെട്ടുന്ന ധർമ്മം, ആശ്രമത്തിന്റെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടു, കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു നാം മുടക്കുന്നില്ലാ.

൩. മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു, പ്രത്യേകമായി ദൈവവചനത്തെ ഫലത്തോടെ പ്രസംഗിപ്പാൻ വേണ്ടിയാകയാൽ, വൈദികരായ സഹോദരന്മാരു ദൈവശാസ്ത്രവും, വേദപുസ്തകവും പഠിക്കുന്ന കാലത്തിൽ തന്നെ, പ്രസംഗത്തിൽ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിക്കണം. ഇതിനാൽ പഠനക്കാരായവർ, ആറാം

ഷ'ട്ടം ഏറ്റതിന്റെശേഷം, പള്ളിയിൽ ജനങ്ങളോട്ട് പ്രസംഗം പറയണം.

൪. സഭയിൽ തക്ക പ്രസംഗക്കാരും, കുമ്പസാരക്കാരും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുവേണ്ടി, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരീക്ഷക്കായിട്ടോ, പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നുള്ള അനുവാദത്തിന്നായിട്ടോ, സന്യാസികളെ മേല്പട്ടക്കാരന്റെ പക്കൽ വിടുന്നതിന്നു മുമ്പ്, ആശ്രമ സംഘത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച്, കട്ടുപ്പമായ പരീക്ഷ കഴിക്കണം. മതിയാകുംവണ്ണം പഠനമുള്ളവരായി കാണപ്പെട്ടുകയില്ലെങ്കിൽ, മേല്പട്ടക്കാരന്റെ മുമ്പാകെ, പരീക്ഷക്ക് വിടേണ്ടതല്ലാ. ചെന്ന വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആരും, സ്ത്രീകളെ കുമ്പസാരിപ്പിക്കരുത്.

൫. യാതൊരു സന്യാസിയെ പട്ടമേല്പിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, പറഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്യുവരെല്ലാവരും സംഘം കൂടി, പഠനം സംബന്ധിച്ച്, അയാളെ പരീക്ഷിക്കണം. ആയതിന്റെശേഷം രഹസ്യമായി ഇരുവക കുറിയിടണം. ഒന്നാമത്തേത്, ആശ്രമ സംഘക്കാർ വ്യാപാരം സംബന്ധിച്ചും, രണ്ടാമത്തേത്, പരീക്ഷക്കാർ പഠനം സംബന്ധിച്ചും ഇടണം. മുൻലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചുള്ള അനുവാദം വാങ്ങിക്കേണ്ടവരെക്കുറിച്ചും, പട്ടമേല്പാനിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും വെവ്വേറെയുള്ള ഈ ഇരുവക കുറിയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇരു സംഗതികളിലും, കുറികളുടെ വിവരം ശ്രോത്രൻ എഴുത്താലെ മേല്പട്ടക്കാരനെ ബോധിപ്പിക്കണം.

൬. പറഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്ത നാലു അച്ചന്മാരെക്കൊ

ലും ഉള്ള ആശ്രമങ്ങളിലെല്ലാം, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്ര പഠനാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി, ചൊവ്വാഴ്ച തോറും സന്ധ്യാജപം കഴിഞ്ഞിട്ട്, അര മണി നേരത്തേക്ക് സന്മാർഗ്ഗ സംഭാഷണം ഉണ്ടാകണം. ആയതിന്നായി സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ, ഈ ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച വല്ലൊരു അധികരണം വിസ്തരിക്കയും, നിർണ്ണയം ചെയ്കയും വേണം. ഈ സംഭാഷണത്തിന്ന് ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, പറഞ്ഞൊപ്പ് ചെയ്യുവൈദികരെല്ലാവരും താല്പര്യമായി വന്നുകൂടണം.

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായം.

സഭകൂടി കുറങ്ങളെ തീക്കേണ്ടും പ്രകാരം.

൧. പുണ്യവാന്മാരുടെ ചട്ടപ്രകാരം ഉപവിയോടും, വിവേകത്തോടും കൂടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ നടപ്പായിരിക്കുന്ന കുറ്റം തീർക്കൽ ക്രിത്തിന്നടുത്ത ക്രമങ്ങളുടെ ആചരണത്തിനും ഓരോരുത്തരുടെ പുണ്യവർദ്ധനക്കും വളരെ ഉപകാരമുള്ളതാകുന്നു.

൨. ഇതിനാൽ ചട്ടത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും വണ്ണം, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും ആഴ്ചതോറും സഭകൂടിപ്രിയോരൊ, വികാരിയൊ തനതു് അധികാരത്തോട്ട് സംബന്ധിക്കുന്ന സഹോദരന്മാരുടെ സാമാന്യ കുറ്റങ്ങളെ ഉപവിക്കടുത്ത ദാക്ഷിണ്യത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞു തീർക്കണം. എന്തുകൊണ്ടന്നാൽ, ഒരുവൻ അസാമാന്യമായ

വല്ല ഒരു കുറവും ചെയ്യാൽ, (ഇതു് വാതിരിപ്പാൻ ദൈവം ഇടക്കൂട്ടട്ടെ) ഈ നിയമങ്ങളുടെ രണ്ടാം * അധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ചെയ്യുയൊ, പൊതുശ്രൊഷ്ടനെ ബൊധിപ്പിക്കയൊ ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതുകയാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കുറവുകൾ സഭക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരിക്കലും വെളിപ്പെട്ടത്തേണ്ടതല്ലാ.

൯. സഭക്കുടി കുറവുകളെ തീർക്കുന്നതു് പതിവായിട്ടുള്ളതു് കാലത്തെ ധ്യാനനേരത്തായിരിക്കെണം. ശ്രൊഷ്ടൻ കാൽ മണി നേരം ഉപദെശം പറകയും ശെഷമുള്ള കാൽ മണി നേരം കുറവു തീർക്കയും വെണം.

൧൦. സഭകൂടുന്ന സ്ഥലത്തു് എല്ലാവരും കൂടി, ക്രമമായിട്ടിരുന്നു് ഉപദെശം കെട്ടതിന്റെ ശെഷം, ശ്രൊഷ്ടനൊ, ആയ്തുതൊറും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുന്ന ശുശ്രൂഷക്കാരനൊ, ശ്രൊഷ്ടന്റെ കല്പനയാൽ പറഞ്ഞൊപ്പുചെയ്യുമറ്റുചിലരൊ, ക്രമപൊലെ തിപ്പുവരുള്ള കുറവുകളെ ഒട്ടും കൂട്ടിപറയാതെ പരമാർത്ഥമായി അറിവിക്കണം. ശാസിക്കപ്പെട്ടുന്നയാൾ താഴ്മയൊടുകൂടെ ക്ഷമാദൊഷം കെൾക്കയും "എന്റെ പിഴ" എന്നു് പറഞ്ഞു് സാഷ്ടാംഗം വീണുകിടക്കയും, അടയാളം കെൾക്കുമ്പൊൾ തല ഉയർത്തി മുട്ടിന്മെൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, മിണ്ടാതെ ശാസന കെൾക്കയും വെണം. ഈ ശാസിഹാ കുറവു ചുമത്തപ്പെട്ടപ്പൊൾ മിണ്ടാതെയിരുന്നതിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടു്, തന്നെ ആദരിക്കുന്നതിനു് വിചാരപ്പെടാതിരിക്കണം. പക്ഷെ ന്യായം പറയുന്നതിനു് ശ്രൊഷ്ടൻ കല്പിച്ചാൽ ചുരുക്കമാ

---

* ൨-ാം അധ്യായത്തിൽ.

യിട്ടും, നിർബന്ധപ്പെട്ടിട്ടെന്നപോലെയും മാത്രമെ പറയാവു. എന്നാൽ ചോദ്യപ്പെടാതെ ന്യായം പറയുന്നവനെക്കൊണ്ട്, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തം എടുപ്പിക്കണം.

൭. സഭക്രൂട്ടത്തിൽവച്ച് ശ്രേഷ്ഠനെറകല്പനയൊ, അനുവാദമൊ ക്രൂടാതെ, ശ്രേഷ്ഠനോട് തന്നെ ആയിരുന്നാലും, മിണ്ടിക്രൂടായെന്ന് വലിയ പ്രായശ്ചിത്തത്തിൻകീഴ് മുടക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന് വിരോധം ചെയ്യുന്നവനോട് മിണ്ടടങ്ങുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുടനെ അനുസരിക്കയില്ലായെങ്കിൽ, സഭക്രൂട്ടത്തിൽനിന്ന് അവനെ പുറത്തു തള്ളുകയും, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തം എടുപ്പിക്കയും വേണം. എന്നാൽ സഭക്രൂട്ടത്തിൽവച്ചുണ്ടായ ശാസനകളും, കല്പിച്ച പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും പുറമെയുള്ളവരോട് ആരും മിണ്ടിക്രൂടാ.

൮. അനുശാസനം കഴിഞ്ഞശേഷം, ശ്രേഷ്ഠൻ ആശ്രമത്തിന്റെ ക്രമമായ ഭരണത്തിന്നായിട്ട് വല്ലതും ചെയ്യാനുണ്ടൊ, എന്ന് ശേഷം അച്ചന്മാരോട് ചോദിക്കുന്നതിക്രൂടാതെ, തന്നിൽ വല്ല അറകൂറവും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു തനിയെ മുറിയിൽ വച്ച് അറിവിക്കണമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ, തന്നോട് പിന്നീട് അറിവിക്കുന്നതിന്ന് അച്ചന്മാരിൽ ഒരുവനോട് പറയണമെന്നും, താഴ്മയോട്ടക്രൂടെ അപേക്ഷിക്കെണം.

൯. വലിയ പെരുന്നാളുകളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ ജാഗരണനാളുകളിൽ കുറവു തീർക്കുന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതെ, ശ്രേഷ്ഠനൊ ആ ദേഹത്താൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന മറ്റൊരുവനൊ, ആ പെരുന്നാളി

നെക്കുറിച്ച് ഉപദേശം പറയണം. എന്നാൽ കുഞ്ഞാ
വിന്റെ ദൈനഹാത്തിരുനാളിലും, ശ്ലീ. കുരിശിന്റെ
പുകഴ്ച തിരുനാളിലും, ഉപദേശം പറഞ്ഞതിന്റെ
ശേഷം സന്യാസവ്രതങ്ങൾ പുതുപ്പിക്കണം. ശുദ്ധ കു
രിശിന്റെ പുകഴ്ച തിരുനാളിൽ, സന്ധ്യാജപം കഴിഞ്ഞ
ശേഷം, ചട്ടത്തിന്റേയും നിയമങ്ങളുടേയും ആചരണം
സംബന്ധിച്ച്, തമ്മിൽതമ്മിൽ ഒട്ടുംകെട്ടൽ ഉണ്ടാകെണം.

൬. വെള്ളിയാഴ്ചതോറും അത്താഴംകഴിഞ്ഞിട്ട്, ഉൗ
ട്ട് മുറിയിൽവച്ച് അനുശാസനമുണ്ടാകെണം. ഇതിന്നു
ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തിലിരുന്നു, അടയാളം കൊട്ട
ക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു മുട്ടുകുത്തണം. അതി
ന്റെ ശേഷം ക്രമങ്ങളുടെ ആചരണം ബന്ധിച്ച്, വല്ല
കുറവും ഏറ്റു പറവാൻ വല്ലവക്കും മനസ്സുണ്ടോയെന്നു
ശ്രേഷ്ഠൻ ചോദിക്കണം. തന്നെത്താൻ ഏറുപറയുന്ന
വൻ സാഷ്ടാംഗം വീഴുകയും, അടയാളം കൊട്ടുക്കുമ്പോൾ
തലപൊക്കി, താഴ്ചയോട്ടുകൂടെ ശാസനകേൾക്കയും വേ
ണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ശാസനകൾ, സഹോദരന്മാർക്ക്
വെറുപ്പാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, കായ്യം നിമിഷത്തിൽ തീ
ക്കുന്നതുകൂടാതെ, കല്പിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം നന്നാലാമ്മു
വായിരിക്കയും വേണം.

൭. ഉൗട്ടുമുറിയിൽ പതിവുള്ള, പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ
ചെയ്യണമെന്നു ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടും, സഹോദരന്മാരോടും
നാം ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം.

നവസന്ന്യാസികളെ വളർത്തുന്ന ആശ്രമം.

൧. നവസന്ന്യാസികളെ വളർത്തുന്നതിനുള്ള ആശ്രമം, പാട്ടുള്ളടത്തോളം ലോക കലഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞതായി, പൊതുശ്രീഷ്ടൻ തന്റെ ആലോചന സംഘ സമ്മതത്തോടും, ശ്ലീഹാസ്ഥാനത്തുള്ള സ്ഥാനപതിയുടെ അംഗീകരണത്തോടും കൂടെ നിശ്ചയിക്കണം. ഈ ആശ്രമത്തിൽ പാർക്കുന്ന സഹോദരന്മാർ, നവസന്ന്യാസികൾക്ക് അനുഗമിപ്പാൻ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നവണ്ണം, സന്ന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ശുദ്ധാന്തിയാലും, ഉത്തമ പുണ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും, പ്രശോഭിതന്മാരായിരിക്കണം. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രീഷ്ടൻ, നവസന്ന്യാസികളുടെ നല്ല വളർത്തലിന്മേൽ അത്യന്ത ജാഗ്രത വെക്കയും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കൂട്ടത്തിൽ അവരോട് ഉപദേശിക്കയും, ചിലപ്പോൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിനടുത്ത ക്രിയകൾക്ക് കൂടുകയും, ഓരോരുത്തരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കണ്ടാശ്വസിപ്പിക്കയും വേണം.

൨. നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരു, സഭയുടെ പൊതു സംഘത്താൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മൂന്നു വർഷത്തിന്നകത്ത്, അയാൾ ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും വശഹീനനായാൽ, പകരമായി മറൊരുവൻ പൊതുശ്രീഷ്ടി സംഘത്താൽ നിയമിക്കപ്പെടണം. നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരു, സഭ സംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളുടേയും നല്ല അറിവുള്ളവനും,

സന്ന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ഏറ്റവും നിഷ്ണാതനും, വിവേകത്താലും, മറ്റു പുണ്യങ്ങളാലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരിക്കണം. നവസന്ന്യാസികൾ എല്ലാ കാര്യത്തിലും, ഗുരുവിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം. അവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഗുരുവിന്നു, ഒരു സഹായക്കാരനേയും പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടന്ന ആൾക്കും, നവസന്ന്യാസഭവനത്തിന്റെ ആവൃതിക്കകത്തു് പാർക്കാം.

൨. നവസന്ന്യാസികൾക്കു് ഗുരുവിന്റെ മേൽ, അനുചിതമായ യാതൊരുവിധ സന്ദേഹവും, ജനിക്കാതെയിരിപ്പാൻ തക്ക വണക്കമുണ്ടാകേണ്ടതാകകൊണ്ടു്, അയാളിൽ വല്ല ന്യൂനതകൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതു്, നവസന്ന്യാസികളുടെ മുമ്പാകെ വച്ചാകാതെ രഹസ്യമായിട്ടും ഉപവിയോടുകൂടിയും ആയിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചും, സഭക്ലൃത്തിലും ഭക്ഷണശാലയിലും വച്ചു്, നവസന്ന്യാസികളുടെ കുറ്റം രീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ശ്രേഷ്ഠനും, ഗുരുവും മാത്രമെ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താവു. മറ്റച്ചന്മാർ നവസന്ന്യാസികളിൽ വല്ല കുറ്റവും കണ്ടെത്തിയാൽ, ശ്രേഷ്ഠനോടൊ ഗുരുവിനോടൊ, രഹസ്യമായി മാത്രം അറിയിക്കേണ്ടതാണു്.

൩. നവസന്ന്യാസികളുടെ വളത്തൽ, പ്രത്യേകമായിട്ടു് ഗുരുവിനടുത്തതാകയാൽ, ഗുരുവിനോടു് മുൻകൂട്ടി ആലോചിക്കാതെ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ അവരെ സംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും നിശ്ചയിക്കയോ, പ്രവൃത്തിക്കയോ അരുതു്.

൩. നവസന്ന്യാസികളിൽ വല്ലൊരുത്തനു്, ശ്രുതമായി സഭയിൽ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു് ഗുരു കണ്ടാൽ, വിവേകത്തോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ, വേണ്ടുന്ന പരീക്ഷ കഴിച്ചിട്ടു്, കായ്യം ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠനെ അറിവിക്കയും, അദ്ദേഹം ആശ്രമസംഘം കൂട്ടി ആലോചിക്കയും വേണം. സംഘാലോചനയിൽ കൂടികൾ ശരിയാകാത്തപക്ഷം, കായ്യം പൊതുശ്രേഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിക്കയും, അദ്ദേഹം തനിക്കു് കത്താവിങ്കൽ ഏറ്റം ഉത്തമമെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ തീരുമാനിക്കയും വേണം.

ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായം.

അപേക്ഷക്കാരെ നവസന്ന്യാസ ക്രമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനുമുമ്പു് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പരീക്ഷ.

൧. അപേക്ഷക്കാരെ ഈ സഭയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതും, അയോഗ്യന്മാരെ അഥവാ അപ്രാപ്തരെ തള്ളിക്കളയുന്നതും, പൊതുശ്രേഷ്ഠനുള്ള കായ്യമാകുന്നു. അതുകയാൽ, ഒരുത്തൻ സഭയുടെ വസ്ത്രം അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ മുമ്പുമുമ്പു പകരം വിനയലെ സന്ന്യാസാനന്തസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരം, മെത്രാന്റെ സാക്ഷിപത്രം അയാളോടു് അവശ്യപ്പെടണം. പിന്നെ പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ താൻ തന്നെയൊ, തന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആൾ വഴിയായിട്ടൊ, അപേക്ഷക്കാരനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു വേണ്ടി

അവന്റെ വ്യാപാരവും, മറവാഗ്ദത്തപ്പെട്ട സംഗതികളും സംബന്ധിച്ചു വിചാരണ കഴിക്കണം.

൨. വിചാരണക്കാരൻ അപേക്ഷക്കാരന്റെ ബുദ്ധിയും, സ്വഭാവവും, വ്യാപാരവും പ്രത്യേകം തിരക്കിയറികയും, ഈ അന്തസ്സു തെരിഞ്ഞെടുപ്പാൻ മനസ്സായതു് ഏതൊരു ലാക്കു് കരുതിയാണെന്നു് ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂടാതെ, അവന്റെ കാരണവന്മാർ, മഴ്ശാടക്കാരും ഭക്തിയുള്ളവരുമാണോ, അവൻ തിരുപ്പട്ടമേല്പിക്കുന്നതിന്നു് പിതൃധനം കൊടുപ്പാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവർ നിർഗ്ഗതികരാണോ എന്നും, അപേക്ഷക്കാരൻ വല്ല കടങ്ങളാൽ ജോലിപ്പെട്ടവനൊ, വല്ല കുറ്റം മുഖാന്തരം അപകീർത്തിയുള്ളവനൊ, ന്യായമായ വിവാഹത്തിൽ ജനിക്കാത്തവനൊ, സഭയുടെ ക്രമങ്ങളും കടമകളും കാത്തു നിറവേറുവാൻ വേണ്ടുന്ന ശരീര ശക്തിയില്ലാത്തവനൊ എന്നും, പരിശോധിച്ചറികയും വേണം. എന്നാൽ, അപേക്ഷക്കാരൻ വേണ്ടിയ ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവനൊ, മേല്പറഞ്ഞ ന്യൂനതകളും വിഘ്നങ്ങളും ഉള്ളവനൊ ആയിരുന്നാൽ, സഭയിൽ കൂട്ടരുതു്.

൩. വൈദിക ഗണത്തിൽ ചേരുന്നതിന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന അപേക്ഷക്കാരെ, ഏതു വയസ്സു് എങ്കിലും തുടങ്ങുന്നതിന്നുമുമ്പു് കൂട്ടരുതു്. എന്നാൽ, കൂട്ടപ്പെട്ടവർ ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുടനെ, മുഴുവനായ മൂന്നു ദിവസത്തെ ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിക്കയും, അതിന്റെ ശേഷം സഭയുടെ വസ്ത്രം കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു്, മൂന്നു മാസത്തേക്കു് പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണം. ഈ കാലാവധി, സൂചിക്കപ്പെടാത്തക്ക വിധത്തിൽ കഴിച്ചുപോ

ങ്കിൽ, നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരു, കായ്യം അച്ചന്മാരെ അറിവിക്കണം. അപേക്ഷക്കാരൻ യോഗ്യനായി കാണപ്പെട്ടാൽ, സഭയുടെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പൊതുശ്രൂഷ്ടന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കണം. വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടവനൊ എന്നാൽ, അയതിന്നായി പത്തു ദിവസം ജ്ഞാനാഭ്യാസം കഴിച്ചുകൊണ്ടും, കുമ്പസാരക്കാരൻ മറ്റു പ്രകാരം നിശ്ചയിക്കയില്ലെങ്കിൽ, ഇതിനിടയിൽ മുഴുവൻ കുമ്പസാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടും തയ്യാറാകണം.

൫. സഹോദരന്മാർ വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുന്നതിന്നുമുമ്പ്, നവസന്ന്യാസികളെന്നും, അയതിന്റെ ശേഷം വ്രതാനുഷ്ഠായികളെന്നും വിളിക്കപ്പെടണം. നവസന്ന്യാസികൾ നവസന്ന്യാസ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ, നവസന്ന്യാസ ഗൃഹത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ വിചാരണയിൻകീഴ് തന്നെ പാർക്കണം. നവസന്ന്യാസത്തിന്റെ കാനോനായിക്കേട്ടത്ത ഒന്നാമത്തെ ആണ്ട്, ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങളിൽ മാത്രം ചിലവഴിക്കണം. പിന്നത്തെ മൂന്നാണ്ടുകളിൽ, സുറിയാനി, ലത്തീൻ, എന്ന ഭാഷകളേയും, ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളേയും പഠിക്കണം. എന്നാൽ പട്ടക്കാരായ പുതുസന്ന്യാസികൾ, കാനോനായ്ക്കേട്ടത്ത ഒന്നാമാണ്ടിൽ, മേല്പറഞ്ഞവതന്നെ അനുസരിക്കണം; ശേഷമുള്ള മൂന്നാണ്ടുകളിൽ എന്തു പഠിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം, എന്ന് പൊതുശ്രൂഷ്ടൻ വിവേകപൂർവ്വം നിശ്ചയിക്കണം.

൬. നവസന്ന്യാസികളെ പഠിപ്പിപ്പാനുള്ള ഗുരുക്കന്മാർ പൊതുശ്രൂഷ്ട സംഘത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെടണം. ഇവർ ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുവാദം കൂടാ

തെ നവസന്ന്യാസ ഗൃഹത്തിനകത്തു് താമസിക്കരുത്തു്. അപ്രകാരംതന്നെ, നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവിന്റെ അനുവാദമുണ്ടാകാതെ, പാഠത്തിനു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നേരങ്ങളിലെഴികെ, മറ്റു യാതൊരു സമയത്തും നവസന്ന്യാസ ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കയോ, നവസന്ന്യാസികളോടു് സംസാരിക്കയോ ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

൯. നവസന്ന്യാസികൾ ഗുരുക്കൂടെയുള്ളപ്പോൾ അല്ലാതെ, മറ്റച്ഛന്മാരോടൊ, തുണസഹോദരന്മാരോടൊ മനഃപൂർവ്വമായി സംസാരിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ, പുതുസന്ന്യാസികൾക്കു് ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനോടു് സംസാരിക്കുന്നതിനും, അത്യപിയുടെ ആശ്വാസത്തിനാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തോടു് വിശ്വാസമായി ആത്മകാര്യം ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും പാടുണ്ടു്.

ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

നവസന്ന്യാസികളുടെ വളർത്തലും പ്രതാനുഷ്ഠാനവും.

൧. നവസന്ന്യാസികൾ പുണ്യപൂർണ്ണരായി തീരുവാൻ തക്കവണ്ണം അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്, ബഹുസാരമുള്ള കാര്യമാകുന്നു. ഇതിനാൽ ജ്ഞാനകാര്യങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനവും, പുണ്യസമ്പാദ്യവും ദുർഗ്രണങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയും, ദുരാശകളുടെ നിഗ്രഹവും, സന്ന്യാസ

പുണ്യപുസ്തകവും, ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രത്തെയുള്ള സ്ഥിരണവും, ത്രതങ്ങളുടെയും ചട്ടത്തിന്റെയും, നിയമങ്ങളുടെയും അനുസരണവും, സഭയുടെ നടപടികളും, തിരുക്കർമ്മങ്ങളുടെ മുറകളും, സംബന്ധിച്ചവകളൊക്കെയും അവരെ വേണ്ടുംവണ്ണം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്, ഗുരുവിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ നാം കടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിനു വേണ്ടി ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും അവരോട് ജ്ഞാനോപദേശം പറയണം. നവസന്ന്യാസികൾ എല്ലാവരും ചട്ടം മനഃപാഠമായി പഠിച്ചിരിക്കണം.

൨. ഓരോരുത്തരും പാപസങ്കീർത്തനം, ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊള്ളൽ, ജ്ഞാനസ്നാനം, ധ്യാനം മുതലായവകളിൽനിന്ന് എന്തുഫലം കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഗുരു സൂക്ഷിച്ചറിയുകയും, ഓരോരുത്തന്റെ ചാഞ്ചല്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് സഭയുടെ ലാക്കിനൊത്തവണ്ണം അവരെ ചൊവ്വാക്കി നടത്തുവാൻ വശമാകുന്നതിനും, അവരുടെ ആത്മാവസ്ഥ മുഴുവനും തനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വിവേകത്തോടെ അവരെ മനസ്സാക്കുകയും വേണം. വിശേഷിച്ചും ഓരോരുത്തർക്ക് ഓരോ പ്രവൃത്തികളുടെ നേരവും ക്രമവും നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, എല്ലാവർക്കും ആത്മസംബന്ധങ്ങളും, ശരീരസംബന്ധങ്ങളുമായ അഭ്യാസങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം.

൩. നവസന്ന്യാസികളുടെ പാപസങ്കീർത്തനം കേൾക്കുന്നതിനുള്ള മുമ്പല്ല, അവരുടെ ഗുരുവിനെ മാത്രം ഏൽപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും നവസന്ന്യാസികൾ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാധാനത്തിനുവേണ്ടി സ്വാതന്ത്ര്യമായി പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന്, ശ്രേഷ്ഠൻ

മറ്റു യോഗ്യന്മാരായ അസാധാരണ കുമ്പസാരക്കാരെ നിശ്ചയിക്കണം.

൪. നവസന്ന്യാസികൾക്ക് പട്ടക്കാരുടെയും പ്രത്യേകം മേല്പട്ടക്കാരുടെയും, സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെയും നേരെ വേണ്ടിയ വണക്കമുണ്ടാകുന്നതിന് ഇരുതാല്പര്യപ്പെടണം. വിശേഷിച്ചും അവർ ലോകവ്യാമോഹങ്ങൾ കേൾക്കാതിരിപ്പാനും, ബോധകലകവും, അനുവിധിയുടെ മന്ദതയും വരുത്തുവാൻ കാരണമാകുന്ന സംഗതികളിലൊന്നിലും ഉൾപ്പെടാതിരിപ്പാനും ശ്രദ്ധയായിരിക്കണം. നവസന്ന്യാസികളായ സഹോദരന്മാർ ലോകമനുഷ്യരോട് ഒപ്പുള്ള ജോലികളോ, തൊഴിലുകളോ നടത്തരുതെന്ന് നാം കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇരു ആശ്രമത്തിനകത്തുള്ള തൊഴിലുകളിൽ അവരെ പരിചയിപ്പിക്കയും വേണം.

൫. സഭയുടെ വസ്ത്രാധിച്ചിനിന്റെ ശേഷം, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക വിധത്തിൽ ഒരാണ്ടത്തെ നവസന്ന്യാസജീവിതം കഴിക്കയും, കന്യാവസ്ത്രം തികഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവർ, യോഗ്യരും തക്കവരുമായി കാണപ്പെട്ടുന്നെങ്കിൽ, അവരെ ഒരാണ്ടത്തേക്കുള്ള ഒന്നാമത്തെ സാമാന്യ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന് സ്വീകരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നവസന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ ഒന്നാമാണ്ടിന്റെ പത്താം മാസാന്ത്യത്തിൽ പ്രതിവർഷ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന് ഒരു നവസന്ന്യാസി യോഗ്യനാണോ എന്ന് രഹസ്യകരിയിച്ച് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ ആ നവസന്ന്യാസിയുടെ കാര്യം സംഘത്തിൽ പൊതിപ്പെടുത്തണം. ആ നവസന്ന്യാസി യോഗ്യനായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയി

ല്ലെങ്കിൽ, വീണ്ടും മൂന്നോ, ആറോ മാസത്തെ പരീക്ഷ. അവനു് അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, ഉടനെ അവനെ തള്ളിക്കളയണം. എന്നാൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു നവസന്ന്യാസി ആലോചനാസംഘത്താൽ പ്രതിവർഷ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനു് യോഗ്യനായി വിധിക്കപ്പെട്ടാൽ, ആയതിന്നായി പൊതുശ്രേഷ്ഠനോടു് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചിട്ടു്, പത്തു ദിവസത്തെ ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിച്ചു്, ആയത്തം ചെയ്യുകൊണ്ടു്, നവസന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ ആണ്ടു് തികയുമ്പോൾ, വ്രതാനുഷ്ഠാനവാക്യത്തിന്റെ ഒടുവിൽ 'ഒരാണ്ടത്തേക്കു്' എന്ന വാക്കും കൂട്ടി സാമാന്യനേച്ഛകളെ അനുഷ്ഠിക്കണം. ഈ പ്രതിവർഷ വ്രതാനുഷ്ഠാനം ആശ്രമസംഘത്തിന്റെ അംഗികാരത്തോടും, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുമതിയോടും കൂടെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം നവീകരിക്കപ്പെടണം.

൩൯. മൂന്നാണ്ടുകളുടെ അവസാനത്തിൽ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും, നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവും, ആ നവസന്ന്യാസിയെക്കൊണ്ടു്, നിത്യമായ സാമാന്യനേച്ഛചെയ്യിക്കേണ്ട കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കണം. ആകയാൽ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ സംഘം കൂട്ടുകയും, സംഘത്തിൽ നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരു, ആ നവസന്ന്യാസിയെക്കൊണ്ടു്, ഭയമെന്യേ നിത്യനേച്ഛ ചെയ്യിക്കാമോ എന്നു് അറിയിക്കയും വേണം. സംഘം രഹസ്യചിട്ടി മൂലമായി ആലോചിക്കയും, അവരുടെ ആലോചന വിവരം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ വഴിയായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠനെ അറിവിക്കയും വേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠനു്, താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ന്യായമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ നിശ്ചയത്തെ അംഗീകരിക്കയോ, നിഷേധിക്കയോ ചെയ്യാം.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ഒരു നവസന്ന്യാസിയെക്കൊണ്ട് വ്രതം അനുഷ്ഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ആശ്രമസംഘം നിശ്ചയിച്ചാലും, ന്യായമുള്ള കാരണങ്ങളാൽ വ്രതാനുഷ്ഠാനം മുടക്കുവാനും, സഭയിൽനിന്ന് തള്ളുവാനും പൊതുശ്രീകുന് അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ, ആശ്രമസംഘം ഒരു നവസന്ന്യാസിയെയോ, അഥവാ അനിത്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവനെയോ നിത്യവ്രതം അനുഷ്ഠിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചാൽ, പൊതുശ്രീകുൻ തന്റെ പൊതുശ്രീകുലോചനക്കാരാട്ടുകൂടെ, ആശ്രമസംഘത്തിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിക്കേണ്ടതോ, അല്ലയോ എന്ന് വിധിക്കണം. അനുസരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ, നവസന്ന്യാസിയെ തള്ളിക്കളയണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നിത്യവ്രതമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം.

൬. ഒരു നവസന്ന്യാസിക്ക് നിത്യവ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനു്, പൊതുശ്രീകുന്റെ അനുവാദമുണ്ടായാൽ, ആ നവസന്ന്യാസി പത്തു് ദിവസത്തെ ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങളെ കഴിച്ചു്, നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസത്തിൽ, മരണപര്യന്തമുള്ള ആജ്ഞാനുസരണം, ബ്രഹ്മചര്യം, ദ്രവ്യപരിത്യാഗം എന്ന മൂന്നു് സാമാന്യവ്രതങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കണം. ഈ മൂന്നു് വ്രതങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനവാചകത്തോടുകൂടെ, "പിശേഷിച്ചും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും, പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും, ഞാൻ നേരിട്ടാവട്ടെ, മറ്റൊരുവൻ മൂലമാവട്ടെ സഭയിൽ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനവും, സഭക്കു് പുറമെയാതൊരു അതിശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനവും പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയില്ല; എന്നു് ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു." എന്നു് ശപഥമായുടെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം.

ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായം.

വിദ്യാഭ്യാസാശ്രമത്തിൽ വച്ച് അഭ്യസിക്കേണ്ട വിദ്യകൾ.

൧. ഗുരുപ്പട്ടക്കാരന്റെ ചുണ്ടുകൾ, വിജ്ഞാനത്തെ കാക്കണം, എന്ന് മഹാദ്ഭുതശാസ്ത്രകാരൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഗുരുപ്പട്ടത്തിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ നവസന്ന്യാസികൾ, പട്ടമേറിട്ട് ജനങ്ങളെ രക്ഷയുടെ വഴി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, സത്യത്തിന്റെ വചനത്താലും, സന്മാർഗ്ഗോപദേശത്താലും, അയൽക്കാക്ക് നിത്യരക്ഷ വരുത്തുന്നതിന്നും വേണ്ടി, പുണ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടെ പഠിതാക്കളിൽ പരിപൂർണ്ണരാകുന്നതിന്നു്, സദാ ശ്രദ്ധാന്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം. പഠിതാക്കളിന്ന് മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിട്ട്, ലൂയിസ് ഗൊൻസാഗ പുണ്യവാനേയും, മാലാക്കാസ്സുടത്ത തോമ്മാ മല്ലാനേയും, യോഹന്നാൻ ക്രൂസ് പുണ്യവാനേയും കൈക്കൊണ്ട് ആശ്രയിക്കേണം.

൨. തത്വശാസ്ത്രവും, വേദശാസ്ത്രവും, മറ്റ് വിശുദ്ധ ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടന്ന ആശ്രമങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ, ആശ്രമഭരണം സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ചും വേണ്ടുന്ന, ചട്ടവട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിപ്പാൻ തക്ക, പഠിതാക്കളുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിന്നു് വിചാരിക്കേണം.

൩. ഓരോരോ പഠിതാക്കൾക്ക് വേണ്ട സമയം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ആ-

ലോചനാസംഘത്തോട്ടുകൂടെ, മേല്പറഞ്ഞ ആശ്രമങ്ങൾക്കായി, പ്രത്യേക ദിനചര്യ നിശ്ചയിച്ചു്, അതു് സൂക്ഷ്മമായി ആചരിക്കുന്നതിനു് കല്പിക്കയും വേണം.

൮. മേൽപറഞ്ഞ ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു് പഠിപ്പാൻ അയക്കപ്പെട്ടവർ, പുണ്യവും, ബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുകൂടാതെ, ശാസ്ത്രങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട, ഭാഷകളുടെ പരിജ്ഞാനവും ഉള്ളവരായിരിക്കണം.

൯. ഒന്നാമത്തെ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ശേഷമുള്ള ആണ്ടുകൾ ഭാഷാപഠിതത്തിനായി ചിലവഴിക്കണം.

൧൦. ശാസ്ത്രപഠനക്കാരായ സഹോദരന്മാർക്കു തത്വശാസ്ത്രത്തിനു് രണ്ടാണ്ടും, വേദശാസ്ത്രത്തിനു് മൂന്നാണ്ടും അനുവദിക്കപ്പെടണം.

൧൧. തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും, പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുകൂടാതെ, ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള പാഠത്തിൽ, പൊതു ശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ, ബീജഗണിതം, ക്ഷേത്രഗണിതം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം എന്നിവകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മൂല ജ്ഞാനങ്ങളും പഠിപ്പിക്കപ്പെടണം.

൧൨. വേദശാസ്ത്ര പഠനത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ആണ്ടുകളിൽ, ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ള പാഠസമയത്തു്, തിരുസ്സഭാ ചരിത്രവും, വേദപുസ്തകവും സംബന്ധിച്ചുള്ള പാഠങ്ങളേയും പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കണം. എന്നാൽ ൩-ാം ആണ്ടിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ള പാഠ സമയത്തു, കാനോനായിക്കൂടത്തും തിരുക്രമങ്ങൾക്കു് അടുത്തതുമായ നീതിശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മൂലതത്വ

ങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുപോരുകയും വേണം. ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പുള്ള പാഠസമയം മുഴുവനും, എല്ലായ്പോഴും വേദശാസ്ത്രത്തിനു ചിലവഴിക്കണം. തത്വശാസ്ത്രവും വേദശാസ്ത്രവും പഠിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ, കാലത്തെ പാഠസമയം രണ്ടു മണിക്കൂറും, ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഒരു മണിക്കൂറിൽ കവിയാതെയും ആയിരിക്കണം.

൯. പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കു് പാഠത്തിനു ഒരുങ്ങുന്നതിനായി, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ കൽപ്പിക്കൽ തനിക്കു കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ, കൂട്ടത്തിനുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു് അവരെ ഒഴിച്ചു്, തക്ക നേരം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കണം; എന്നുവരികിലും, അവരും ധ്യാനത്തിനും, ആത്മശോധനയ്ക്കും എല്ലായ്പോഴും കൂടേണ്ടതാകുന്നു.

൧൦. ആണ്ടുതോറും പൊതുശ്രേഷ്ഠനെങ്കിലും ആ ദേഹത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആളെങ്കിലും ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനോടും, പഠിപ്പിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമനോടും കൂടെ, പഠിതവത്തിന്റെ ആണ്ടവസാനത്തിൽ, ആ ആണ്ടിൽ പഠിച്ചവകളെ സംബന്ധിച്ചു് പഠിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കയും, അതുവരെ ഉള്ള അവരുടെ ജീവിതാവസ്ഥ ഏതു പ്രകാരമുള്ളതെന്നു് തിരക്കി അറിഞ്ഞു്, അപ്പോൾതന്നെ നടപടി സംബന്ധിച്ചും, പഠിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും കുറിയിട്ടു കാണുന്ന ക്രമാക്രമം പോലെ സ്വീകരിക്കയോ സ്വീകരിക്കാതെ പഠിതവത്തിൽ നിന്നു് മാറുകയോ ചെയ്യുകയും വേണം.

൧൧. വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ആണ്ടിൽ, മേലുടിലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരീക്ഷയില്ലാ

ത്തതിനാൽ, പൊതു ശ്രോതാവേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നവരൊ, പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരൊ ആയ ഇരുവരോടുകൂടെ, വേദശാസ്ത്ര പഠനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, പഠിക്കുന്നവരെ എല്ലാവരെയും കൂട്ടുപ്രമായി പരീക്ഷിക്കണം. വിശേഷിച്ച്, പിന്നീട് ഇവർ കുമ്പസ്സാരിപ്പിക്കുന്നതിനും, ദൈവ വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള പരീക്ഷക്കായി, ആശ്രമ സംഘത്തിൻ മുൻപാകെ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതിന്ന് യോഗ്യരാണൊ എന്നു പരിശോധിച്ച്, നടപടി സംബന്ധിച്ചും, പഠിതാം സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള ഇരുവക കുറികളാൽ, ഓരോരുത്തരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്വീകരിക്കയൊ, സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയൊ ചെയ്യണം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പരീക്ഷയിൽ ഒരുത്തൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ ഇരുന്നാൽ, പിന്നീട്, യാതൊരു സംഘത്താലും അവൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളതല്ലാ. സ്വീകരിക്കപ്പെടേണമെന്നായിരുന്നാൽ, പൊതു ശ്രോതാവൊ, അല്ലേഹത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടന്ന ആളൊ, വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നവരൊ, പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരൊ ആയ ഇരുവരോടുകൂടെ വിണ്ടും പരീക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇരുപത്തേഴാം അധ്യായം.

തുണ സഹോദരന്മാരെ കൂട്ടി വളത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്.

ക. തുണ സഹോദരന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നവൻ, സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ഋതാശ്രമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളപ്പെടുവാൻ ഇരി

ക്കുന്നുവോ, ആ ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠൻ അപേക്ഷക്കാരന്റെ സ്വഭാവം, നടപടി, ദൈവവിളി എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച്, നല്ലവണ്ണം പരിശോധന കഴിക്കണം. ആയതിന്റെ ശേഷം, ആശ്രമത്തിന്റെ രണ്ടാലോചനക്കാരോട്ടുകൂടെ ആലോചിച്ച്, തക്കവനെന്ന് വിധിക്കുമെങ്കിൽ കായ്മം പൊതു ശ്രേഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിച്ച് അവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്ന് അനുവാദം ചോദിക്കണം.

൨. തുണസഹോദരന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേരുന്നവർ, നല്ല സൌഖ്യമുള്ളവരും, ശരീരത്തിന്ന തക്കതായ യാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്തവരും സ്വന്തതൊഴിലിന്നടുത്ത വേലകൾക്ക് തക്കവരും, ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം. അവരുടെ എണ്ണം, ആശ്രമ ശുശ്രൂഷക്കാവശ്യമുള്ളതിൽ അധികമാകരുത്; ഇതുകൂടാതെയും, മുപ്പ വയസ്സു തികയാത്തവരെയും, നൂറ വയസ്സു കഴിഞ്ഞവരെയും, തുണസഹോദരന്മാരായി കൈക്കൊണ്ടുകൂടാ; എന്നുവരികിലും തക്ക കാരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ, പൊതു ശ്രേഷ്ഠന്ന് ഇക്കായ്ത്തിൽ ഒഴിവു കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

൩. തുണസഹോദരന്മാർ സഭയുടെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിന്ന മുമ്പ്, ഒരാണ്ടു മുഴുവനും പരീക്ഷയവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കണം. പരീക്ഷാകാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് തക്കവരെന്ന കണ്ടാൽ, ആശ്രമ സംഘത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ വിവരം അറിയിച്ച്, കുറിയിട്ടു കായ്മം നിശ്ചയിക്കണം. കുറിയുടെ വിവരം ശ്രേഷ്ഠൻ, പൊതു ശ്രേഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിക്കയും, ആ ദേഹം എന്തു വേണമെന്ന് ആലോചിക്കയും വേണം. അനുവാദമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ, വസ്ത്രം ധരിപ്പാന്ന

ള്ളവൻ, അതിന്നായി പത്തു ദിവസത്തെ ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങൾ കഴിച്ചിട്ട്, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ക്രമംപോലെ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ കയ്യാൽ, തുണ സഹോദരന്മാരുടെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടണം.

൪. തുണ സഹോദരന്മാർ ൨൭ അ. ൪, സ, ൬. ലക്കങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം, വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു് സമീകരിക്കപ്പെടണം. എങ്കിലും, പ്രതിവർഷവ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, വീണ്ടു് മൂന്നാണ്ടത്തേക്കും, പിന്നെ നിത്യമായും, നേർച്ചകൾ നവീകരിക്കപ്പെടണം. ഇതിനിടയ്ക്കു ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനൊ, അവർക്കു ഗുരുവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുന്ന സഹോദരനൊ, ജാഗ്രതയോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ, വേദോപദേശത്തേയും ചട്ടത്തേയും നിയമങ്ങളേയും, തുണ സഹോദരന്മാരുടെ പ്രത്യേക കടമകളേയും കുറിച്ചു്, അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. അത്യുത്സാഹവും ദയയോടുകൂടി അവരോടു് ഉപദേശം പറകയും, അവരെ പഠിപ്പിക്കയും, സ്നേഹത്തോടുകൂടെ അവരുടെ കുറവുകളെ തിർക്കയും, ഭക്തിയിലും, പുണ്യത്തിലും, സഭയ്ക്കുള്ള പുണ്യപൂർണ്ണതയിലും വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള പോംവഴികളെ അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കയും വേണം. എന്നിട്ടു് ഒരു നവസന്ന്യാസിയിൽ, ഫലം ഒട്ടും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാവട്ടെ, അതല്പ, ഫലം കേവലം കുറവാണെന്നാവട്ടെ, ഗുരു കണ്ടാൽ, കായ്യും ശ്രേഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിക്കണം. അദ്ദേഹവും ഗുണദോഷങ്ങൾ കൊണ്ടും, ഉദാസീനതയ്ക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾകൊണ്ടും ഇപ്രകാരമുള്ള നവസന്ന്യാസിയെ നന്നാക്കുവാൻ വേല ചെയ്യണം.

൪. നവസന്ന്യാസികളായ തുണസഹോദരന്മാരും പ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുവരായ തുണസഹോദരന്മാരോട് കൂടെ പ്രാർത്ഥനാ മുറിയിൽ കൂട്ടത്തിനടുത്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് കൂടണം. എന്നാൽ വൈദികരായ മറ്റാളുകൾ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ കാനോനാ നമസ്കാരം നടത്തുന്ന നേരത്തു്, ഇവർ കപ്പേളയിൽ ചട്ടം കല്പിക്കുംവണ്ണം ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ജപം ചൊല്ലണം.

൫. കൂട്ടമായിട്ടു് വേലചെയ്യുമ്പോൾ കണിശമായ മിണ്ടാടക്കത്തിന്റെ നേരമൊഴികെ, മറ്റു സമയങ്ങളിൽ ജ്ഞാനകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സംസാരിക്കാം. ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ള ജോലികൾ നിമിത്തം പൊതുവായ ജപത്തിനു കൂടുവാൻ ഇടവരാതായിപ്പോയാൽ, അനുവാദം കിട്ടുമെങ്കിൽ ആയതു് വേറെ സമയത്തു് കഴിപ്പാൻ താല്പര്യപ്പെടണം.

൬. തുണസഹോദരന്മാർ പ്രതാനുഷ്ഠാന വാചകത്തിൽ, "വിശേഷിച്ചു് ദൈവത്താൽ ഞാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അന്തസ്സിനു മേലുള്ള യാതൊരു പദവിയിലും കയറുവാൻ ഒരുനാളും ഞാൻ ശ്രമിക്കയില്ലെന്നു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു." എന്നീവാക്കുകളാൽ എളിമയുടെ പ്രതിജ്ഞ കൂടെ ചെയ്യണം.

൭. പ്രതാനുഷ്ഠായികളായ തുണസഹോദരന്മാരുടെ പാപസങ്കീർത്തനം കേൾക്കുന്നതിനായി, നിയമങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരിൽ ഒരുവനെ ശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കണം. ഈ ദേഹം ആഴ്ചതോറും അവരോട് ഉപദേശം പറകയും അവരെ പഠിപ്പിക്കയും വേണം.

ഇരുപത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ.

൧. ൧൦–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെട്ടവാനിരിക്കുന്ന പൊതു സംഘത്തിൽ വച്ചു് പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടകയും തന്റെ ഉദ്യോഗം മൂന്നാണ്ടത്തേക്കു് ദിഗ്ഗിക്കയും വേണം. എന്നുവരികിലും ഈ ദേഹം തന്നെ ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു് ഏറ്റവും തക്കവനെന്നു ആലോചനസംഘക്കാരിൽ, വലിയ പങ്കും അഭിപ്രായപ്പെട്ടന്നതായിരുന്നാൽ, വീണ്ടും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടകയുമാം. എങ്കിലും പന്ത്രണ്ടു് വഷ്ത്തെ ഭരണത്തിന്റെശേഷം വീണ്ടും തുടച്ചയായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണമെങ്കിൽ, കുറികളിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗവും ഗ്രീഹായ്യട്ടത്ത സ്ഥാനപതിയുടെ സ്ഥിരീകരണവും ആവശ്യമാകുന്നു. പൊതുശ്രേഷ്ഠനാകുന്നയാൾ എതുയും യോഗ്യനും, തക്കവനും, നാല്പതു് വയസ്സു കഴിഞ്ഞവനും ആയിരിക്കേണ്ടതുകൂടാതെ, വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്തിട്ടും ഗുരുപ്പട്ടമേറിട്ടും പത്തു വഷ്ം കഴിഞ്ഞിരിക്കയും വേണം. എന്നാൽ സുഖക്കേട്ട നിമിത്തം ഊണിലും, ഉടുപ്പിലും, സന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിലും പൊതു പ്രമാണങ്ങൾക്കു് തക്കവണ്ണം നടക്കുന്നില്ലാതിരിക്കയൊ, അല്ലെങ്കിൽ, പാടില്ലാതിരിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന ആളെ ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു് തെരിഞ്ഞെടുത്തുകൂടാ.

൨. ഈ നിയമങ്ങളാൽ ഗ്രീഹായ്യട്ടത്ത സ്ഥാനപതിക്കോ സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിനോ, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിനോ മാത്രം ആകാവു എന്നു് നിശ്ചയിക്ക

പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളൊഴികെ മറ്റു് സംഗതികളൊക്കയും നടത്തുവാൻ പൊതുശ്രേഷ്ഠനു് അധികാരമുണ്ടു്. എന്നാൽ നീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം ശ്രീമഹാസ്സുകൂത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ അനുവാദം വേണ്ടതായ കാര്യാദികളെ നടത്താതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കേണം.

൧൮. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ഓരോരോ ഇടത്തിന്നടുത്ത ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിപ്പാൻ നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ദേഹത്തിന്റെ മേലധികാരത്തിൽ കീഴധികാരത്തിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികളും കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് നാം സംശയിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ഓരോരുത്തക്കു് അവരവക്കടുത്ത ചുമതലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ കീഴുള്ളവരുടെ കാര്യക്കുറവു് നിമിത്തമൊ, അല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു പ്രത്യേക സംഗതിയിൽ ഇതു് പൊതുഗുണത്തിന്നു് എല്ലാം കൊണ്ടും ആവശ്യമെന്നു് കാണുമ്പോഴൊ അല്ലാതെ, ശേഷംപേരുടെ ഭരണത്തിന്നടുത്ത സംഗതികളിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതല്ലാ.

൧൯. സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിന്റെ ശേഷം ഉടനെ ക്രൂടേണ്ടതായ പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിൽവച്ചു്, സഭയിൽ ഉള്ള സഹോദരന്മാക്കു് എല്ലാവക്കും ആശ്രമീയത്വം നിശ്ചയിക്കപ്പെടണം. ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടാലും, പൊതുഗുണത്തെക്കുറിച്ചൊ, സഹോദരന്മാരുടെ പ്രത്യേക ഗുണത്തെക്കുറിച്ചൊ, വല്ല മാറ്റത്തിന്നുമാവശ്യമെന്നുകണ്ടാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്നു് അതു് ചെയ്യാം.

൫. പൊതുജീവിതത്തിന്റെ അനുദിനക്രമങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒഴിവു ചെയ്യുവാൻ വല്ല കാരണവുമുണ്ടാകുമ്പോൾ, കാരണത്തിനു് തക്കവണ്ണം ശേഷംപേക്ഷം തനിക്കു് തന്നെയും, ഈ ഒഴിവു ചെയ്യാവുന്നതാണു്. തക്ക കാരണം ഇല്ലെങ്കിൽ, അല്പകാര്യങ്ങളിൽ ക്രൂടെയും ഒഴിവു കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ന്യായമുള്ള കാരണമില്ലാത്തപ്പോൾ, കുറഞ്ഞ ക്രൂടാതെ ഒഴിവുകൊടുപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. സഹോദരന്മാരിൽ യാതൊരുത്തനും നിത്യമായ അനുവാദം കൊടുക്കരുതു്. അല്പകാരണത്തെ പൊതുജീവിതക്രമത്തിൽ ഏതെങ്കിലും മാറുവാനൊ, ഉപേക്ഷിപ്പാനൊ ക്രൂടാ മുഴുവനും ഒഴിവു് കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നാൽ, അപൂർവ്വമായിട്ടും മുങ്ങിയ ദിവസത്തേക്കും മാത്രമെ കൊടുക്കാവു. ഒരുമാസത്തിലധികം ഒഴിവു് കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നാൽ, അതിനു് പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ സമ്മതം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്മതത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒഴിവും ഒരാണ്ടിൽ അധികം ദീർഘിപ്പിക്കരുതു്.

൬. അടുത്തമൂന്നാണ്ടിനകത്തു് സഭയുടെ ശക്തിക്കു് തക്കവണ്ണം പുതുതായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് മനസ്സുറപ്പോടെ ഏറ്റെടുവാൻ പാടുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ എണ്ണം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് പൊതുസംഘത്തിനുടത്ത കാര്യമാകുന്നുവെങ്കിലും പലആശ്രമങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പാനുള്ളപ്പോൾ അവയിൽനിന്നു് നമ്മുടെ സഭയുടെലാക്കിനു് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നവ ഏവയെന്നു് തെരിഞ്ഞെടുത്തുനിശ്ചയിക്കുന്നതു്, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിനുടത്ത കാര്യമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നവീനാശ്രമങ്ങളിൽ വികാരിമാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നതു് പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ചെയ്യുണ്ടതാണു്. ഇപ്രകാ

കാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുന്ന വികാരിമാരുടെ അധികാരം പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ മനസ്സുപോലെ ദീഘിപ്പിക്കാമേങ്കിലും അടുത്ത പൊതുസംഘംവരെ മാത്രമെ പാടുള്ളു. എന്നാൽ മൂന്നാണ്ടിനിടയ്ക്ക് വല്ല ആശ്രമവും പ്രിയോരിനടുത്ത ആശ്രമമായി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നായിരുന്നാൽ, ആ ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോരിനെ തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് പൊശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിനാടുത്ത കാര്യമാകുന്നു. പുതിയ ആശ്രമങ്ങളിൽ പാക്കുന്നേതിനായി പൊതുശ്രേഷ്ഠനു് കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്ന വൈദിക സഹോദരന്മാരെയും, തുണസഹോദരന്മാരേയും അയപ്പാൻ ആ ദേഹത്തിനു് പാടുണ്ടു്.

൬, പൊതുനന്മത്തിനായിട്ടു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, ഒരാശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനെ മറെറാരു ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായി മാറുവാൻ, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തോടു കൂടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠനു് പാടുണ്ടു. അപ്രകാരം തന്നെ ഗൌരവമായ കുറ്റം മുഖാന്തരം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനു്, സ്ഥാനമുടക്കു് കല്പിക്കയും ചെയ്യാം. എങ്കിലും ആയതു് ഒരാണ്ടിൽ അധികം ആയിക്കൂടാ. എന്നാൽ ഈ അവധിക്കകത്തു്, പൊതുസംഘം കൂടുന്നതല്ലാതിരുന്നാൽ മാത്രമെ, ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചുകൂടു. എന്നാൽ വല്ല ആശ്രമത്തിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠൻ മരിക്കയോ, സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു് മാററപ്പെടുകയോ, മറു ഏതെങ്കിലും പ്രകാരമുള്ള വശക്കേടിലാകയോ ചെയ്യാൽ, അടുത്ത പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ അവധി വരെയുള്ള ഇടയിൽ ആശ്രമത്തെ ഭരിപ്പാനായി പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്നെ, ഒരാളെ നിയമിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവോ, പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ വല്ലഒരാളോ, മൂന്നാണ്ടിന്നകം വല്ലവശക്കേടിലും ആയാൽ, മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ രേഖാമൂലമായ ആജ്ഞാവാദം കൂടാതെ, യാതൊരുത്തനേയും സഭയുടെ വസ്തും ധരിപ്പിക്കയോ, വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യിക്കയോ, പട്ടമേല്പിക്കയോ ചെയ്യുകൂടാ. അപ്രകാരം തന്നെ, യാതൊരുത്തനും പാപസങ്കീർത്തനത്തിനുവേണ്ടത്തതും, പ്രസംഗത്തിനുവേണ്ടത്തതുമായ തൊഴിലുകളും നടത്തികൂടാ.

൨൬. കുറ്റക്കാർക്കും, അനുസരണയില്ലാത്തവർക്കും മുറയനുസരിച്ച്, തക്ക ശിക്ഷ കല്പിക്കാം. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും, സാക്ഷാൽ ഗുണപ്പെടുമെന്ന്, ശരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീർന്നാൽ, തന്റെ ആലോചനസംഘത്തോടുകൂടി, അയാളുടെ സംഗതിയുടെ തെളിവെടുത്തു വിസ്തരിച്ച്, തീർപ്പു ചെയ്യണം. എന്നു വരികിലും, കഴിച്ച വിസ്താരവും, ചെയ്ത തീർപ്പും ഗ്രീഹായ്ക്കുവേണ്ടത്ത സ്ഥാനപതി അംഗീകരിക്കുന്നതിന്ന് മുമ്പ്, തള്ളുവാനുള്ള തീർപ്പ്, കുറ്റക്കാരനോട് അറിയിക്കയെങ്കിലും, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയെങ്കിലും ചെയ്യുകൂടാ.

൨൭. പൊതുശ്രേഷ്ഠന്ന് സഹോദരന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കോ, ഒരു കൂട്ടത്തിന്നോ, എന്നു മാത്രമല്ല, സഭ മുഴുവന്നോ ഗൌരവമായുള്ള വിധത്തിൽ, ആജ്ഞാനുസരണത്തിന്റെ മുറ്റപ്രകാരമുള്ള കല്പന കൊടുക്കാം. എന്നു വരികിലും കായ്യം വേണ്ടുംവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ട് മാത്രമെ, ഈ ഗൌരവമായ പോംവഴി പ്രയോഗിക്കാവു. ഒരു കൂട്ടത്തോടോ, അതിലും പ്രത്യേകം സഭ മുഴുവനോടോ ഈ പ്രകാരമുള്ള കല്പന കല്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം കൂടികൂടിയിട്ട്, സംഘക്കാരായ അഞ്ചുപേരിൽ, നാലുപേരും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നു

തന്നെയല്ല, ഇപ്രകാരമുള്ള കല്പന ഒരിക്കലും, വാക്കാൽ മാത്രം കല്പിക്കാതെ, എല്ലായ്പോഴും രേഖാമൂലമായി ചെയ്യണ്ടതാകുന്നു.

൫൦. പൊതുശ്രേഷ്ഠനാലോ, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്താലോ അനുവദിക്കപ്പെട്ടുന്ന നിയമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള, ഒഴിവിന്നടുത്ത അനുവാദങ്ങൾ, മൂന്നാമാണ്ട് തോറുമുള്ള സഭയുടെ പൊതുസംഘം വരുത്തം മാത്രമെ, ദീർഘിക്കയുള്ളു. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ തങ്ങൾക്ക്, വല്ല അനുവാദങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ നിന്നു, കിട്ടീട്ടുണ്ടെന്നു വരഞ്ഞാലും. ആ അനുവാദങ്ങളെ സ്ഥലശ്രേഷ്ഠന്മാരെ കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവയെ വിശ്വസിപ്പാൻ അവക്ക് കടമയില്ല.

൫൧. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ, തന്റെ സ്ഥാനത്തെ ത്യജിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ, ആ സ്ഥാനത്യാഗത്തെ അംഗീകരിപ്പാൻ, ശ്ലീഹായുടുത്ത സ്ഥാനപതിക്ക് മാത്രമെ പാടുള്ളു. ഇപ്രകാരം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പിൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചറികയും വേണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ സ്ഥാനം ത്യജിക്കയോ, മരിക്കയോ ചെയ്യാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരിൽ ഒന്നാമൻ സഭയെ ഭരിക്കേണം. ഈ ദേഹം, പുത്തനായ പൊതുശ്രേഷ്ഠനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നായി, രണ്ടു മാസത്തിനകം, അസാധാരണമായ സഭയുടെ പൊതുസംഘം കൂട്ടുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ മൂന്നാമാണ്ട് ആരംഭിച്ചശേഷം, ഏതു വിധമെങ്കിലും വശക്കേടിലായിപ്പോയാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരിൽ ഒന്നാമൻ, മൂന്നാമാണ്ട്

തോറുമുള്ള സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിന്റെ അവധി വരെ, കാനോനാപ്രകാരം പൊതുശ്രേഷ്ഠ വികാരി ആയിരിക്കണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘക്കാരായ അഞ്ചുപേരുടെ എണ്ണം തികയുന്നതിന്നായി, നാലാമത്തെ ഒരു പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരൻ, ഈ സംഘത്താൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാൽ മതി. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ താൻ തന്നെയോ, തന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾ വഴിയായിട്ടോ, തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ മൂന്നാണ്ടുകളുടെയിടയിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം, ആശ്രമങ്ങളെല്ലാം സന്ദർശിക്കയും, ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ സംക്ഷേപമായ വിവരം, ശ്രീഹായ്ക്കുടത്ത സ്ഥാനപതിയെ ബോധിപ്പിക്കയും വേണം.

൫൬. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ഉദ്യോഗം, വേണ്ടുംവണ്ണം നടത്തുന്നില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലും മോശമായി, അതിനെ ദുഷ്പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്നോ, ഗുണദോഷിച്ചിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലെന്നോ, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘക്കാർ കണ്ടാൽ, കായ്യം വേണ്ടുംവണ്ണം ആലോചിച്ച വിചാരിച്ചിട്ട്, സഭയുടെ ഗുണത്തിന്ന് കഴിവുണ്ടാകുവാൻ, ശ്രീഹായ്ക്കുടത്ത സ്ഥാനപതിയെ ബോധിപ്പിക്കണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠന്ന് തന്റെ ഉദ്യോഗം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, സഭയിൽ മനസ്സുള്ള ഒരാശ്രമം തെരിഞ്ഞെടുത്തു് അതിൽ പാർക്കാം.

ഇരുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരും, അവരുടെ സംഘവും.

൧. സഭയുടെ പൊതു സംഘത്തിൽവച്ച്, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശേഷം, വെവ്വേറെ കുറിയിട്ട്, നാല്പ് പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരെ തെരിഞ്ഞെടുക്കണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെയും, ഈ നാല്പ് ആലോചനക്കാരുടേയും, കൂട്ടമത്രേ പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം.

൨. പൊതു ശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ, സഭയിലുള്ളവരിൽ ഏറവും കായ്പ്പെട്ടവരും, പഠിതവം, വിവേകം, പൊതു ഗുണത്തിന്മേലുള്ള ശ്രദ്ധാന്തി, എന്നിവകളാൽ വിശേഷിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം. ഒന്നാമത്തെ ആൾ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ഇല്ലാതെ വരുമ്പോൾ സഭയെ ഭരിപ്പാനുള്ള ആളാകയാൽ, പ്രത്യേകമായി ഈ ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളവനായിരിക്കണം. പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരന്നു് നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവോ, പഠിപ്പിക്കുന്നവനൊ ആകാം.

൩. പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ, മുപ്പതു വയസ്സിൽ കുറയാത്തവരും, ഗുരുപ്പട്ടമേറിട്ട് ആറാണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുമായിരിക്കണം. ഇവർ കൂട്ടമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒന്നാമത്തവരായിരിക്കണം. എന്നാൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠനും, സ്ഥലശ്രേഷ്ഠനും ഇല്ലായെങ്കിൽ, തലവന്മാരായിരുന്ന് കായ്യം നടത്തണം.

൪. പൊതുശ്രീഷ്ടാലോചനക്കാക്ക്, പൊതുശ്രീഷ്ടൻ ഉള്ളപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു് പൊയ്ക്കൂടാ. അദ്ദേഹം ഇല്ലെന്നു വരികിൽ, പുറത്തു പോകുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ആശ്രമ ശ്രീഷ്ടനോടു് ചോദിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും, തനിക്ക് ഒരു കൂട്ടുകാരനെ, ചോദിക്കയും വേണം.

൫. സ്ഥലത്തിന്റെ ശ്രീഷ്ടൻ, പൊതുശ്രീഷ്ടാലോചനക്കാരെ പ്രസിദ്ധമായി കുറപ്പെടുത്തുവാനൊ, ഗുണദോഷിപ്പാനൊ തുനിയരുതു്. പിന്നെയൊ അവരിൽ വല്ല കുറച്ചിലും കണ്ടാൽ, രഹസ്യമായി അവരോടു് സൽബുദ്ധി പറകയും, ഗുണം കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ, കായ്ം പിതാവിനോടെന്ന പോലെ, പൊതുശ്രീഷ്ടനോടു് അറിവികയും വേണം.

൬. പൊതു ശ്രീഷ്ടാലോചനക്കാക്ക്, പൊതുപ്പട്ടികയിൽ, ആഗ്രഹിക്കാരന്റെ തൊഴിൽ അല്ലാതെ, മറ്റു് യാതൊരു തൊഴിലും ഇടരുതു്.

൭. മൂന്നാമാണ്ടതോറുമുള്ള സഭയുടെ പൊതു സംഘത്തിൽ വച്ചു്, പൊതുശ്രീഷ്ടാലോചനക്കാർ ആയി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു്, മൂന്നാണ്ടത്തേക്കു് ആ ഉദ്യോഗം നടത്തിയ നാലുപേരിൽവച്ചു്, ഒരുവനെ മാത്രമെ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന, സഭയുടെ പൊതു സംഘത്തിൽ, ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു് തെരിഞ്ഞെടുക്കാവു. എന്നാൽ, നിരന്തരമായ ആറു വർഷത്തേക്കു്, പൊതുശ്രീഷ്ടാലോചനക്കാരന്റെ ഉദ്യോഗം നടത്തിയാൽ, മുരുങ്ങിയ പക്ഷം ആറു മാസത്തേക്കെങ്കിലും, ആശ്രമ ശ്രീഷ്ടന്റേയും, പൊതു ശ്രീഷ്ടാ

ലോചനക്കാരന്റേയും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ പ്രമാണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവു ചെയ്യാൻ സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിന്നു കൂടെയും പാടുള്ളതല്ലാ.

൬. പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരിൽ വച്ച്, ഒരുവൻ മൂന്നാണ്ടിനകത്തു് ഏതുവിധമെങ്കിലും വശക്കേടിലായാൽ, അയാൾക്കു പകരം മറെറാരാൾ, പൊതുശ്രേഷ്ഠനാലും പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരാലും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ ഈ തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനു് പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിന്നുള്ള അഞ്ചുപേരുടെ എണ്ണം തികയുന്നതിന്നായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘം ഏതാശ്രമത്തിൽ കൂട്ടണോ, ആ ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനും, ന്യായമായി കൂടേണ്ടതാകുന്നു.

൭. പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം, സാധാരണയായി ആണ്ടിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂട്ടുകയും, ഈ കൂടിയാലോചന എട്ടു ദിവസത്തേക്കു് ദീഘിക്കയും വേണം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കൂടിയാലോചനയുടെ സമയവും സ്ഥലവും, എല്ലാവർക്കും അറിയപ്പെടുന്നതിന്നായി, മൂന്നാമാണ്ടു തോറുമുള്ള സഭയുടെ പൊതുസംഘം പിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പു് പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം കൂടുവാനിരിക്കുന്ന സ്ഥലവും, സമയവും, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം.

൮. പൊതുശ്രേഷ്ഠന്നു് അത്യാവശ്യമായ വല്ല ഒരു കാര്യവും നടത്തുവാനുണ്ടായിരുന്നാൽ, അസാമാന്യമായ പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘം കൂടുവാൻ പാടുണ്ടു്. വിശേഷിച്ചും പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരിൽ മൂന്നു പേരു്, അസാമാന്യമായ ഒരു പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം കൂ

ട്ടണമെന്നു്, എഴുത്താലെ അപേക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം കൂടുവാൻ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ കടപ്പെട്ടുന്നതാണു്.

൫. പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തിന്റെ തലസ്ഥാനിക്കു്, അനുവാദം ചോദിക്കാതെ, സംഘത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അർഹതയുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വല്ലതും വിട്ടുപോകയോ, ആയതല്ലെങ്കിൽ ഏതു ന്യായത്താലെങ്കിലും, വല്ല സംഗതിയും വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുകയോ ചെയ്യാൽ, ആലോചനക്കാരിൽ ഒന്നാമൻ, മറ്റൊരു് ആലോചനക്കാരന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ അനുവാദം ചോദിച്ചിട്ടു്, കാര്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നായി വെളിപ്പെടുത്തണം. എന്നാൽ, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കുറികളുടെ ആധിക്യത്തിനു് തക്കവണ്ണം തിരുമാനിക്കപ്പെടണം.

മുപ്പതാം അധ്യായം.

സഭയുടെ പൊതുസംഘം.

൧. മൂന്നാമാണ്ടതോറും, വിദ്യാഭ്യസനാശ്രമത്തിലൊ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന മറ്റാശ്രമത്തിലൊ, സഭയുടെ പൊതുസംഘം കൂടണം. ആയതു് പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ആരംഭിക്കയും വേണം.

൨. പൊതുസംഘത്തിൽ കൂടി തെരിഞ്ഞെടുപ്പാനും, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവാനും പാടുള്ളവർ, ആരെന്ന് കിഴെ വിവരിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

(ക) സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞ പൊതുശ്രീയാനും, പൊതു സംഘത്തിൽ നവമായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുന്ന പൊതുശ്രീയാനും.

(ഖ) സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞ പൊതുശ്രീയാലോചനക്കാരും, നവമായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പൊതുശ്രീയാലോചനക്കാരും. നവമായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പൊതുശ്രീയാലോചനക്കാർ, ൨൫ മണിക്കുറിന്നകം വിഷമം കൂടാതെ, പൊതുസംഘത്തിന്ന് വന്നു കൂടുവാൻ പാടുണ്ടെന്ന് പൊതുസംഘത്തിൽ വലിയ പങ്കിന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നാൽ, ആ നേരത്തോളം അവരെ പാർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്; അല്ലാത്തപക്ഷം അവരെ പാർത്തിരിക്കാതെ, പ്രിയോരന്മാരുടെയും ൨൫ും തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്ന് ആരംഭിക്കാം.

(ഗ) സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞ പ്രിയോരന്മാരും, വികാരിമാരും. എന്നാൽ പുത്തനായി തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട, പ്രിയോരന്മാരും വികാരിമാരും, പൊതു സംഘത്തിൽ കൂടേണ്ടതല്ല.

(ഘ) വിശേഷിച്ച്, പ്രിയോരും, വികാരിയും, പൊതുസംഘത്തിന്ന് പുറപ്പെട്ടുന്നതിന്ന് എട്ടുദിവസം മുമ്പ്, ആശ്രമസംഘം കൂടി കുറിയിട്ട്, കുറികളുടെ പൂർണ്ണമായ ആധിക്യത്തിന്ന് തക്കവണ്ണം, ഓരോ ആശ്രമത്തി

ന്നു്, ഓരോ തെരിഞ്ഞെടുപ്പുകാരെ നിശ്ചയിക്കണം. ഇപ്രകാരം തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ, തെരിഞ്ഞെടുപ്പുകാരുടെ കയ്യൊപ്പും, ആശ്രമത്തിന്റെ മുദ്രയും ഉള്ളതായ എഴുത്തും കൂടെ വാങ്ങിച്ചിരിക്കണം.

ആ എഴുത്തിന്റെ വാചകം എങ്ങിനെയെന്നാൽ: "പെ. ബ. പിതാക്കന്മാരെ! ഇന്നയാണ്ടു്, ഇന്ന മാസം, ഇന്ന ആശ്രമത്തിൽ കൂടുവാനിരിക്കുന്ന, സഭയുടെ പൊതുസംഘത്തിലേക്കു്, ഇന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോർ (അല്ലെങ്കിൽ വികാരി) ആയ ബ. ആ. ഇന്നയച്ചൻ, ആ ജ്ഞാനസ്നാനം, പുറപ്പെടുവാനിരിക്കയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരനായിട്ടു്, മേല്പറഞ്ഞ സംഘത്തിൽ കൂടുവാൻ അവ്രതയുള്ളവരായ ഞങ്ങൾ, കാനോനാപ്രകാരം ബ. ആ. ഇന്നയച്ചനെ തെരിഞ്ഞെടുക്കയും, നമ്മുടെ നിയമത്തിന്നു് തക്കവണ്ണം മുറപ്രകാരം തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ ഇയ്യാൾക്കു്, ഞങ്ങളും പൊതുസംഘത്തിൽ കൂടിയിരുന്നാൽ നടത്തുവാൻ പാടുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഒക്കയും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ, ഈ ആളും, ആ സംഘക്കാരായ ശേഷം അച്ചന്മാരൊക്കയും, ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും, നമ്മുടെ സഭയുടെ പൊതുഗുണത്തിന്നും ഏറവും തക്കതായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം, ഏകമനസ്സായി നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നായി, താഴ്മയോടെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിന്റെ ഉറപ്പിന്നായി മേല്പറഞ്ഞ ആശ്രമത്തിന്റെ മുദ്ര പതിച്ചു്, ഞങ്ങളുടെ കയ്യൊപ്പു് വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ എഴുത്തു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു്, അങ്ങേ എളിമയുള്ള മക്കളായ ഇന്നാരു ഇന്നാരു്.

൩. പൊതുസംഘത്തിൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തല സ്ഥാനിയായിരിക്കയും, അദ്ദേഹത്തോട് കൂടെ വലത്തും ഇടത്തുമായി, പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരും ഇരിക്കയും വേണം.

൪. പൊതുസംഘത്തിൽ ഇരിപ്പാനുള്ള ക്രമം എ ങ്ങിനെയെന്നാൽ: മേല്പറഞ്ഞ കൂട്ടുകാരുടെ മദ്ധ്യേ, പ്ര ഥമസ്ഥാനത്തിൽ തലസ്ഥാനിയും, അതിന്റെ ശേഷം തലസ്ഥാനിയുടെ വലത്തുവശത്ത്, ഒന്നാമതായി പ്രിയോ രന്മാരും, പിന്നിട്ട് വികാരിമാരും, ആശ്രമസ്ഥാപനങ്ങ ളുടെ പൂർവ്വീകതപോലെ ഇരിക്കയും, ഇടത്തുവശത്ത് ആ മുറപോലെ തന്നെ, പ്രിയോരന്മാരുടേയും വികാരി മാരുടേയും കൂട്ടുകാര്, അല്ലെങ്കിൽ തെരിഞ്ഞെടുപ്പുകാ രു് ഇരിക്കയും വേണം.

൫. പൊതുസംഘം കൂടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ആലോചനാശാലയിൽ, ഒരു തുങ്ങപ്പെട്ട തുറ'വും, ഇട ത്തും വലത്തും രണ്ടോ നാലൊ മെഴുകുതിരിക്കാലുകളും വെക്കുന്നതുകൂടാതെ, തലസ്ഥാനിക്കും ഇരുകൂട്ടുകാക്കുമായി ഒരു മേശയും, അതിന്മേൽ ചട്ടത്തിന്റേയും നിയമങ്ങ ളുടേയും ഒരു പുസ്തകവും, കുറിപ്പാത്രവും, തയാറാക്കി യിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചും തെരിഞ്ഞെടുപ്പാനുള്ളവരു ടെ പേര് എഴുതുന്നതിനായി ഏതാനും എഴുത്തുപെട്ടി കളും, ആ ശാലയിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം.

൬. ആലോചനയുടെ ദിവസം കാലത്ത്, തല വൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന നേരത്ത്, ഒരു കുമ്പാനം ചൊല്ലണം. ആയതു് ആലോചനാക്കാർ എല്ലാവരും, ഭക്തിയോട്

ക്കുടെ കാണണം. അതു് കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, പ്രദക്ഷിണമായിട്ടു്, എല്ലാവരും ആലോചനാസംഘം കൂട്ടുന്ന ശാലയിൽ ചെന്നു്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിവു് അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ഓരോരുത്തൻ അവനവന്റെ സ്ഥലത്തിരിക്കണം.

൫. തലവൻ ആലോചന സംഘക്കാരോടു് ചുരുക്കത്തിൽ എങ്കിലും തക്കതായ ഒരുപദേശം പറയണം. അതിന്റെ ശേഷം, ആലോചനയുടെ വിവരങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായിട്ടും വ്യത്യാസം കൂടാതെയും എഴുതുന്നതിനു് തക്കവനായ ഒരുവനെ അഭ്യന്തരകാര്യദർശിയുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കണം.

൬. ഈ അഭ്യന്തരകാര്യദർശി എഴുനീറ്റു നിന്നു്, പൊതുശ്രേഷ്ഠനെക്കുറിച്ചും, പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘക്കാരേയും സംഘത്തേയും കുറിച്ചും, പ്രിയോരിന്റേയും വികാരിയുടേയും ഉദ്യോഗത്തെ കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായങ്ങളെ, തെളിവുള്ള സ്വരത്തിൽ വായിക്കണം; അപ്രകാരം തന്നെ, ഈ സംഘത്തിൽ, ആണ്ടുതോറും ഉൗട്ടുറിയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം വായിക്കപ്പെട്ടുന്നതായ, വിശുദ്ധ പരിശോധന സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗ്രിഹാസ്സ്ടുത്ത നിയമങ്ങളും, Sanctissimus Dominus Noster എന്നു് ആരംഭിക്കുന്ന ൧൬-ാം ഉബ്ബാനോസ് മാപ്പുപ്പായുടെ കല്പനയും, ൧൭൫൭-ാം കാലം ചിങ്ങമാസം ൨൦-ാനു-യിലെ In Generali Congregatione എന്നു് ആരംഭിക്കുന്ന ൧൪-ാം ബെനഡിക്തോസ് മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയും, വായിക്കണം.

൯. പൊതുസംഘത്തിൽ രഹസ്യമായി ചിട്ടിക ളിട്ട്, ചിട്ടികളുടെ പൂണ്ണമായ ആധിക്യത്തിനു തക്കവ ണ്ണം, പൊതുശ്രേഷ്ഠനും പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാ രും പ്രിയോരന്മാരും വികാരിമാരും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെ ടണം. ഇവരെല്ലാവരുടെയും ഉദ്യോഗങ്ങൾ, പിന്നത്തെ പൊതുസംഘം വരെ നീളിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവിനെയും പൊതു സംഘം തെരിഞ്ഞെടുക്കണം. എന്നാൽ യാതൊരുത്തൻ ഇപ്രകാരമുള്ള വേലയ്ക്ക് ഉത്തമനാണെന്ന് അനുഭവസി ദ്ധികൊണ്ട് തെളിവായിരുന്നാൽ വീണ്ടും മൂന്നു വഷ ത്തേക്ക് ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു തന്നെ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെ ടണം.

൧൦. നിത്യ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ട്, മൂന്നു വഷ മെങ്കിലും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന, സഭയിലുള്ള ഏതച്ചനെയും പ്രിയോരായിട്ടോ, വികാരിയായിട്ടോ, തെരിഞ്ഞെട ക്കാം. ഒരു പ്രിയോരിനെയോ, വികാരിയെയൊ, മൂന്ന് വഷത്തേക്ക് വിണ്ടും ആ ഉദ്യോഗത്തിനുതന്നെ തെരി ഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. എന്നാൽ ആ ആശ്രമത്തിന്റെ തന്നെയൊ, മറാശ്രമങ്ങളുടേ യൊ പ്രിയോരായിട്ടെങ്കിലും, വികാരിയായിട്ടെങ്കിലും മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും ഒരാളെ തെരിഞ്ഞെടുക്കണമെ ന്നായിരുന്നാൽ, അയതിന്ന് പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘത്തി ന്റെ വിശേഷാനുവാദം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ വലിയ സുഖക്കേടുകാരേയൊ, അല്ലെങ്കി ൽ ഗ്രീഹാസ്യക്തമായ വേലകൾക്കായി കൂടക്കൂടെ ആശ്രമ ത്തിൽനിന്ന് പുറത്ത് പോകുന്നവരേയൊ, പ്രിയോരാ യിട്ടൊ, വികാരിയായിട്ടൊ തെരിഞ്ഞെടുക്കാതിരിക്കുന്ന

നിന്ന് ആലോചനാ സംഘക്കാക്ക് സൂക്ഷമുണ്ടായിരിക്കണം.

൫൫. തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ മുറ എങ്ങിനെയെന്നാൽ: ആദ്യം തന്നെ പൊതുശ്രീകോവിൽ ആ ശാലയിൽ വച്ചിട്ടുള്ള ഒരു് എഴുത്തുപെട്ടിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, അതിൽ മുൻകൂട്ടി വച്ചിട്ടുള്ള, ഒരു് ആകൃതിയും ഒരു വലുപ്പവും ഉള്ള തുണ്ടുകടലാസുകളിൽ ഒന്നിൽ, (ആലോചനശാലയ്ക്കു പുറത്തുവച്ചു് തെരിഞ്ഞെടുപ്പാനുള്ള കുറികളെ മുൻകൂട്ടി എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ) തെരിഞ്ഞെടുപ്പാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്ന ആളിന്റെ പേരെഴുതി, കയ്യൊപ്പു വെക്കാതെ മടക്കി കുറിപ്പാത്രത്തിന്നടുക്കൽ വന്ന്, കുറി ശിന്നാചാരം ചെയ്തു്, ചിട്ടി പാത്രത്തിൽ ഇടണം. അതിന്റെ ശേഷം, ക്രമത്തോടുകൂടെ ശേഷം സംഘക്കാരും അപ്രകാരം ചെയ്യണം.

൫൬. എല്ലാവരും കുറിയിട്ടതിന്റെ ശേഷം, തല സ്ഥാനി പാത്രത്തിൽ നിന്ന് ചിട്ടികൾ എടുത്തു്, അവ സംഘക്കാരുടെ തുകയോടു് ഒക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു് കാണുന്നതിനുവേണ്ടി എണ്ണി നോക്കണം. പിന്നെ ചിട്ടികളിൽ ഓരോന്നു് വിടർത്തി കൂടെയിരിക്കുന്ന ഇരുക്കൂട്ടുകാർക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, അതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പേരു് ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ വായിക്കേണം.

൫൭. ഒന്നാംപ്രാവശ്യം പൂർണ്ണമായി അധികം ചിട്ടി കിട്ടുന്നവൻ, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്നു. ഒന്നാംപ്രാവശ്യം ഈ തുക ഒരുത്തർക്കും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, മുമ്പിലത്തേപോലെ തന്നെ രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും ചിട്ടിയിടണം, അതിലും നേരുപാതിയിലധികം ചിട്ടി ഒരു

ത്തനുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ മൂന്നാംപ്രാവശ്യവും, ചിട്ടിയിടണം. അപ്പഴം തെരിഞ്ഞെട്ടുപ്പ് ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, താരതമ്യമായി അധികം ചിട്ടി കിട്ടിയവൻ, തെരിഞ്ഞെട്ടക്കപ്പെട്ടവനായി വിചാരിക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം രണ്ടുവേക്ക്, കുറി സമം വന്നാൽ, ആദ്യം അനിത്യ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവൻ, തെരിഞ്ഞെട്ടക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കണം. എന്നാൽ പൊതുശ്രീയുടെ തെരിഞ്ഞെട്ടുപ്പിൽ, മൂന്നാംപ്രാവശ്യത്തിന്റെ ശേഷവും, ഈ വിധം സംഭവിച്ചാൽ, ശ്ലീഹായ്ക്കുത്ത സ്ഥാനപതിയുടെ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ, മറ്റ് തെരിഞ്ഞെട്ടുപുകൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ.

൬൪. തെരിഞ്ഞെട്ടക്കപ്പെട്ടവർ, അവക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗം, താഴ്മയോടുകൂടെ കൈക്കൊള്ളണം. എന്നാൽ വല്ലോരുത്തൻ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ, കിഴക്കത്തിന്റെ കല്പനയാൽ, അയാളെ നിബ്ന്ധിക്കയോ, അയാളുടെ ഒഴിവ് കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് തോന്നിയാൽ, ൪൨-ാം ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, വീണ്ടും കുറിയിടുകയോ ചെയ്യണം.

൬൫. എല്ലാ തെരിഞ്ഞെട്ടുപ്പിന്നും, ഒരു കൂടിയാലോചന മതിയാകാത്തപക്ഷം, തലസ്ഥാനിയുടെ കല്പനപോലെ, പല കൂടിയാലോചന ഉണ്ടാകേണം. തെരിഞ്ഞെട്ടുപ്പ് കഴിഞ്ഞശേഷം, പൊതുഗണത്തിന്നായി വല്ലതും ആലോചിപ്പാനുണ്ടെങ്കിൽ ആയതും ചെയ്യണം. എന്നാൽ വല്ല നിയമനങ്ങളെ വച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന്, തലവന്നും സംഘക്കാർക്കും തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, അവയെ വെളിപ്പെടുത്തണം. എല്ലാ കായ്ങ്ങളും, ചിട്ടികളുടെ പൂർണ്ണമായ അധികൃപ്രകാരം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടണം.

൫൬. പൊതുസംഘത്തിന്റെ അഭ്യന്തരകാര്യദർശി, ആലോചനയുടെ വിവരങ്ങളെ അതായയ്യ:– ആലോചനസംഘക്കാരുടെ പേരും, ചെയ്തെരിഞ്ഞെടുപ്പും, സ്ഥാപിച്ച നിയമങ്ങളും എല്ലാം അതിന്നായിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ എഴുതണം. ഈ വിവരങ്ങൾ, ആലോചനാസംഘം പിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പു്, വായിക്കയും വേണം. സംഘത്തലവൻ, പുസ്തകത്തിൽ കയ്യൊപ്പും, സ്വന്ത മുദ്രയും വെക്കണം. ആ ദേഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു് ആലോചനസംഘക്കാരെല്ലാവരും ക്രമത്തോടുകൂടെ ഒപ്പിടണം. അതിന്റെശേഷം, ദൈവത്തിന്നു് ഉപകാരസ്മരണയും ചെയ്തു്, ആലോചനാസംഘം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മുപ്പത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

പ്രിയോരിന്റെയും വികാരിയുടേയും ഉദ്യോഗം.

൫൭. തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഓരോരൊ ആശ്രമങ്ങളുടെ തലവന്മാരു്, പ്രിയോരെന്നോ വികാരിയെന്നോ, ഏതു് നാമധേയമുള്ളവരായിരുന്നാലും, സ്വന്ത ആശ്രമത്തിൽ വരുമ്പോൾ, തനതു് ഉദ്യോഗം ഭരിക്കേണ്ടുണം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, മണി കൊട്ടി എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനമുറിയിലോ, ആലോചനാശാലയിലോ കൂടി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു് സഹായം അപേക്ഷിച്ചശേഷം, പ്രിയോർ അല്ലെങ്കിൽ വികാരി ഇരിക്കുമ്പോൾ, വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിൽ മൂത്തയാൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു്, തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ സാക്ഷിപത്രം വായിക്കണം. ആയതു്

കഴിഞ്ഞു്, പ്രിയോർ, അല്ലെങ്കിൽ വികാരി, ക്രൂത്തോട്ടു് മുരുക്കിയതായ ഒരു ഉപദേശം പറയണം. ആയതിന്റെ ശേഷം, സ്ഥാനത്തിന്റേയും വാഗ്ദത്തത്തിന്റേയും പൂവ്വിക മുറയ്ക്കു്, എല്ലാവരും ഈരണ്ടിരണ്ടു് പേരായി, ശ്രേഷ്ഠന്റെ വക്കൽ ചെന്നു്, മുട്ടുകുത്തി കൈ മുത്തണം.

൨. പ്രിയോരിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ വികാരിയുടെ കടം, പ്രമാണങ്ങളേയും കല്പനകളേയും കാക്കുന്നതിനു് പ്രവൃത്തിയാലും വചനത്താലും, കീഴുള്ളവരോടു് ഉപദേശിക്കുന്നതാകുന്നു. ആകയാൽ പ്രാത്ഥനമുറിയിലും ഊട്ടുമുറിയിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും, ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ കൂട്ടുന്നതല്ലാതെ, ഊണിലാകട്ടെ ഉടുപ്പിലാകട്ടെ, വിശേഷമായി യാതൊന്നുമുണ്ടാകയുമരുതു്. പുരോഗാമികളാൽ വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നല്ല ചട്ടങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടായിരുന്നാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അതു് മാറുകയോ, പുത്തനായി വല്ലതും ഏർപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുതു്.

൩. പൊതുജീവിതത്തിന്റെ അനുദിനക്രമങ്ങളിൽ നിന്നു്, വല്ല ഒഴിവു് ചെയ്യുന്നതിനു് കാരണമുണ്ടായാൽ, കീഴുള്ളവർക്കും തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെയും, ഈ ഒഴിവു് ചെയ്യാം. എന്നാൽ തക്ക കാരണം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, കുറവു കൂടാതെ ഒഴിവു് കൊടുപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ, അല്പ കാര്യങ്ങളിൽകൂടെയും, ലഘുവായ കാരണത്തിന്മേൽ, ഒഴിവു് കൊടുക്കുന്നതിലുപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം.

൪. സന്യാസികളിൽ യാതൊരുത്തനും, നിത്യമാ

യതോ, അവധി ക്രടാത്തതോ ആയ, അനുവാദം കൊട്ക്കരുതു്. പൊതുവായ ജീവിതക്രമത്തിൽ, എന്തെങ്കിലും മാറുവാനോ, ഉപേക്ഷിപ്പാനോ, ക്രട്ടം മുഴുവനും അനുവാദം കൊട്ക്കണമെന്നായിരുന്നാൽ, നന്നാ ദുർല്ലഭമായിട്ടും, ഓരോരൊ പ്രാവശ്യം ആശ്രമ ആലോചനക്കാരുടെ കുറികളുടെ സമ്മതത്തോട്ടം അല്ലാതെ, കൊട്ത്തുക്രടാ. ക്രട്ടം മുഴുവനും വേണ്ടി കൊട്ക്കുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള അനുവാദങ്ങളുടെ വിവരം, ശ്രേഷ്ഠൻ ഒരു പ്രത്യേക പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചു് വയ്ക്കയും, ആയതു് സന്ദർശനക്കാരനെ കാണിക്കയും വേണം. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും ആലോചനക്കാരും കവിച്ചിലായി പ്രവൃത്തിച്ചുവെന്നു് കണ്ടാൽ, സന്ദർശനക്കാരൻ നിയമങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമുള്ള ആചരണത്തിനു്, അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കണം. വിശേഷിച്ചും ഈ നിയമങ്ങളാൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠന്മാക്കു് മാത്രമെ അധികാരം എന്നുള്ള സംഗതികളിൽ, ഒഴിവു് കൊട്പ്പാൻ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ ചിലപ്പോഴും തുനിയരുതു്.

൪. ശ്രേഷ്ഠൻ ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ, കീഴുള്ളവരുടെ പുണ്യവർദ്ധനവിന്മേൽ താല്പര്യമായിരിക്കയും, ആയതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും വേണം. ഭരണത്തിന്റെ വിധം കൊണ്ടു് പറഞ്ഞാൽ, ശിക്ഷയുടെ ഭയം വരുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്നതിനെക്കാൾ, സ്നേഹം കൊണ്ടു് ഭരിക്കുന്നതിനു് താല്പര്യപ്പെടണം. വിശേഷിച്ചും ആണ്ടിലൊരു രണ്ടു പ്രാവശ്യം, സഹോദരന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരുടെ അരുപിയെ പരിശോധിച്ചു്, അവരോടു് സൽബുദ്ധി പറകയും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും വേണം.

൩. സഹോദരന്മാരുടെ ആത്മകാര്യം മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ അവരുടെ ശരീരകാര്യം കൂടെയും, താല്പര്യമായി വിചാരിക്കയും, സൌഖ്യമുള്ളവക്കും സൌഖ്യക്കേടുകാക്കും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം, പിതാവിന്നുള്ള വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ, ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും വേണം. അതിന്നായി ചിലപ്പോൾ, താൻതന്നെ ആകമാന കലവറകളെ പരിശോധിക്കയും കാര്യംവിചാരിപ്പുകാരോട്, അവരുടെ തൊഴിലുകളെ വേണ്ടുംവണ്ണം നിറവേറുന്നുണ്ടോയെന്ന് തിരക്കി അറികയും വേണം.

൪. വൈകീട്ടത്തെ ആത്മശോധന കഴിഞ്ഞു, ആവുതിയുടെ വാതിലുകളെ ചെന്ന് നോക്കുകയും, പൂട്ടി താക്കോലുകൾ രാത്രി മുഴുവനും തനതു മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കയും വേണം.

൫. വാതിൽക്കാരൻ, വിചാരിപ്പുകാരൻ, പള്ളി വിചാരിപ്പുകാരൻ എന്നിവരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങളും, ആശ്രമത്തിന്നുള്ള മറ്റു തൊഴിലുകളും, ഓരോരുത്തന്നു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കയും, കുഞ്ഞാടുകൾ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ, തന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നു, മാറുകയും വേണം. എന്നാൽ പരിജ്ഞാനം കൊണ്ടാവശ്യമുള്ള തൊഴിലുകൾ, അത്ര എളുപ്പത്തിൽ മാറേണ്ടതല്ലെന്നും ഓർത്തിരിക്കണം.

൬. ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസത്തിലധികം താമസിക്കേണ്ടതായിരുന്നാൽ, താൻ താമസിക്കുന്ന സമയത്തോളം കൃത്തിൽ തല്വനായി ഒരു സന്യാസിയെ നിയമിക്കണം.

൫൦. പുത്തനായി ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിരുന്നാൽ, ഏതുരൂപതയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടന്നൊ ആ രൂപതയുടെ മേലുദ്ദ്യോഗക്കാരന്റെ എഴുത്താലുള്ള അനുവാദം ക്രൂടാതെ സ്ഥാപിച്ചുകൂടാ. എന്നു് തന്നെയുമല്ല, സ്വന്ത വരവുകൊണ്ടൊ വരിവുള്ള ധർമ്മം കൊണ്ടൊ, പ്രയാസം ക്രൂടാതെ ചിലവു നടത്തുവാനും കാത്തുസൂക്ഷിപ്പാനും പാടുള്ളടത്തോളം ആശ്രമങ്ങളുടെ സംഖ്യ മാത്രമെ മേലാൽ സ്വീകരിക്കാവു. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ മിതം വിട്ടുപോകാതെ ഇരിപ്പാൻ വേണ്ടി, പൊതുസംഘം സഭയുടെ ശക്തിനോക്കിക്കൊണ്ടു്, വിഷമം ക്രൂടാതെ പുത്തനായിട്ടു് സ്ഥാപിപ്പാൻ പാടുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ എണ്ണം മുന്നാണ്ടെക്കുള്ളതു് നിശ്ചയിക്കണം. എന്നാൽ പല ആശ്രമങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പാനുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവയിൽ വെച്ചു് നമ്മുടെ സഭയുടെ ലാക്കിനു് ഏറ്റവും ഉപയോഗിക്കുന്നവ ഏവയെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു് തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്, പൊതുശ്രേഷ്ഠനും തന്റെ ആലോചനക്കാർക്കും അടുത്തതാകുന്നു. ഏതൊരു പണിയെകിലും തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പിൽ, അതിന്റെ മാതൃക പൊതുശ്രേഷ്ഠ സംഘംകണ്ടു അംഗീകരിച്ചിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മാതൃകയിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം ചെയ്യുവാനൊ ക്രൂട്ടുവാനൊ കുറപ്പാനൊ, പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ എഴുത്താലുള്ള അനുവാദം മുൻക്രൂട്ടി വാങ്ങിക്കാതെ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്നു് പാടുള്ളതല്ലാ.

മുപ്പത്തി രണ്ടാം അധ്യായം.

ആശ്രമസംഘവും ആലോചനക്കാരും.

൧. പഠനങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് നമ്മുടെ നിയമത്തിന്നൊത്തവണ്ണം പരീക്ഷയും കഴിച്ചു്, ഓരോ ആശ്രമത്തിൽ മുറപ്രകാരം ആശ്രമീയത്വം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്ത സകല പട്ടക്കാർക്കും, അതാതാശ്രമസംഘത്തിൽ കൂടി അഭിപ്രായം പറവാനും തെരിഞ്ഞെടുപ്പാനും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവാനുമുള്ള അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

൨. പ്രിയോരെങ്കിലും വികാരിയെങ്കിലും സ്വന്ത ഉദ്യോഗം ഭരമേറ്റതിന്റെ ശേഷം, അതാതാശ്രമത്തിന്റെ സംഘത്തിൽവച്ചു് വിവേകികളായി അല്ലെങ്കിൽ ആലോചനക്കാരായി ഈരണ്ടു് പേരു് തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം.

൩. ആലോചനക്കാരെ രഹസ്യകുറിയിട്ടു് തെരിഞ്ഞെടുക്കേണ്ടും ക്രമമെങ്ങിനെയെന്നാൽ, ആലോചനാസംഘക്കാരിൽ ഓരോരുത്തരു് ഓരോ ചിട്ടിയിൽ ഈരണ്ടുപേരു് എഴുതണം. ഒന്നാം പ്രാവശ്യം അധികം ചിട്ടികിട്ടുന്ന രണ്ടു സന്ന്യാസികൾ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ അധികം ചിട്ടികിട്ടിയ ആൾ ഒന്നാമത്തെ ആലോചനക്കാരനും, മറ്റെയാൾ രണ്ടാമത്തവനുമായിരിക്കണം; എന്നാൽ രണ്ടുപേർക്കും ഒരുപോലെ ചിട്ടികിട്ടിയാൽ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിൽ മുപ്പൻ ഒന്നാമനായിരിക്കണം. ഈ ആ

ലോചനക്കാരുടെ ഉദ്യോഗം, പ്രിയോരിന്റെയൊ വികാരിയുടെയൊ ഉദ്യോഗം നിൽക്കുന്നതുവരെ, അതായതു് സഭയുടെ അടുത്ത പൊതു സംഘത്തിൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പുത്തൻ പ്രിയോരൊ വികാരിയൊ അധികാരം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ നിൽക്കുന്നതാണ്.

൫. മൂന്നാണ്ടിനകത്തു് ആലോചനക്കാരിൽ ഒരുവൻ മരിച്ചുപോയാൽ, ചിട്ടിയിൽ ഒരു പേരുമാത്രം എഴുതിക്കൊണ്ടു് മേല്പറഞ്ഞ ക്രമപ്രകാരം ചിട്ടിയിട്ടു മറ്റൊരുവനെ തെരിഞ്ഞെടുക്കണം. എന്നാൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നയാൾ, രണ്ടാം ആലോചനക്കാരനായിരിക്കണം. പിന്നെയും ഒരാലോചനക്കാരൻ സ്ഥാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കയൊ മറ്റാശ്രമത്തിലോട്ടു് പൊതുശ്രേഷ്ഠനാൽ മാറ്റപ്പെടുകയൊ ചെയ്യുമ്പോഴും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യണം.

൬. ആലോചനക്കാരുടെ തൊഴിൽ, അതാതാശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനോടുകൂടെ, വരവു് ചിലവുകളുടെയും കുമ്പാനകടങ്ങളുടെയും, അവ ചൊല്ലിതീർത്തിന്റെയും, കണക്കുനാക്കിതിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും ശ്രേഷ്ഠൻ ആലോചനപറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതും, ആലോചനക്കാരുടെ സമ്മതം വേണമെന്നു് നിയമങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ, തക്കതെന്നു് തോന്നുന്നതിനെ സമ്മതിക്കുന്നതും, ആലോചനക്കാർക്കുള്ള കടമയാകുന്നു.

൭. പ്രിയോരൊ വികാരിയൊ ആലോചനക്കാരുടെ ആലോചനയും സമ്മതവും കൂടാതെ, ആശ്രമത്തിന്റെ കുറെ വിലപിടിച്ച അതായതു് ൫൹ രൂപായോളം

വിലയുള്ള യാതൊരു ജംഗമവസ്തു വില്ക്കയോ, അന്യാധീനമാക്കയോ ചെയ്യുകൂടായെന്നു്, വലിയ പ്രായശ്ചിത്തത്തിൻകീഴ് വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലധികം വില പിടിച്ച വസ്തുക്കൾ അന്യാധീനമാക്കുന്നതിന്നു്, ആശ്രമസംഘത്തിന്റെ സമ്മതം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ, പൊതുശ്രേഷ്ഠനും, തന്റെ ആലോചനാസംഘവും അംഗീകരിക്കേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാനോനാകളാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ, ശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റെ അനുവാദവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ സാക്ഷാല്ലുള്ള പ്രയോജനത്തിന്നുവേണ്ടിയല്ലാതെ, വസ്തുക്കൾ യാതൊന്നും വില്ക്കരുതു. എന്നാൽ ഒരു വസ്തു മുഴുവനും ഒന്നായിട്ടു് വില്ക്കുന്നതിന്നു്, ആശ്രമ സംഘത്തിന്റേയും പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റേയും സമ്മതം വേണ്ടിയിരിക്കയിൽ, ക്രമാണത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു് ആ വസ്തു പങ്കുപങ്കായി വില്ക്കാതിരുപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ഈ സംഗതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ കടന്നു് പ്രവൃത്തിക്കയോ, നല്ല കുട്ടിഉപിതാവിനെപ്പോലെ ചെയ്യാതിരിക്കയോ ചെയ്യാൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ അയാളോടു ഗുണദോഷിക്കയെങ്കിലും കുറ്റത്തിന്റെ അവസ്ഥപോലെ ശിക്ഷിക്കയെങ്കിലും ചെയ്യണം.

മൂപ്പത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങൾ.

൧. ശ്ലീഹായ്ക്കുള്ള വേലയാൽ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള

കാര്യങ്ങളിൽ അയൽക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതു്, നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രത്യേക ലാക്കായിരിക്കുന്നുവെന്നു്, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ഓർക്കണം. എന്നാൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇതിനു് ഏറ്റവും ഉപകരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ വെച്ചു് ഒന്നു് ജ്ഞാനധ്യാനങ്ങളെ കഴിക്കുന്നതാകുന്നു. ആകയാൽ പ്രായംകൊണ്ടും, ശരീരസൌഖ്യംകൊണ്ടും, ഇപ്രകാരമുള്ള വേലകൾക്കു് തക്കവരും, പ്രത്യേകമായിട്ടു് നല്ല ഉപവിയും, വിവേകവുമുള്ളവരുമായ ആളുകൾ സഭയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു്, സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ അത്യന്ത താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇത്ര ഉന്നതമായ വേലയ്ക്കായി ശ്രേഷ്ഠന്മാരാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഉപാധികന്മാരു്, തങ്ങളുടെ തൊഴിലിനെ വേണ്ടുംവണ്ണം നടത്തുന്നതിനു് സഹായമാകുവാൻ തക്ക പഠനങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു്, ജാഗ്രതയോടെ പ്രയത്നം ചെയ്യണം. ഇതിനായി നല്ല പുസ്തകങ്ങളേയും, പ്രത്യേകം ധ്യാനകാര്യത്തെപ്പറ്റി തന്നെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളേയും അത്യുത്സാഹത്തോടെ വായിക്കണം; വിശേഷിച്ചും റോമാ വേദോപദേശപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ, ധ്യാനഗുരുക്കളുടെ കൺമുമ്പാകെ എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് നാം പ്രത്യേകമായി ഉപദേശിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ധ്യാനഗുരുക്കളെല്ലാവരും ഈ വിലയേറിയ പുസ്തകത്തെ ക്രമത്തോടെ വായിച്ചു്, അതിലെ പ്രമാണങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും ഉപദേശങ്ങളേയും ക്രമങ്ങളേയും പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുമെങ്കിൽ, ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള വേലയിൽ സംപൂർണ്ണമായ ഫലം ചെയ്യുമെന്നതിനു് സംശയമില്ല.

൨. ഇപ്രകാരമുള്ള ജ്ഞാനധ്യാനങ്ങളെ കഴിപ്പാ

ൻ എല്പിക്കുന്നതിൽ പെടുത്തു, ക്രമം വിട്ടുപോകാതിരിപ്പാൻ, അല്ലെങ്കിൽ സന്ന്യാസാജ്ഞാനസ്മരണത്തിന്നു ലംഘനം വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി നാം കല്പിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ആരും പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ യൊ, കുറഞ്ഞാൽ സ്വന്ത ശ്രേഷ്ഠന്റെയൊ അനുവാദം മുൻകൂട്ടി വാങ്ങാതെ, ജ്ഞാനാഭ്യാസം നടത്തുവാനുള്ള മുമ്പല്ലയൊ, അതിന്നു താല്പര്യപ്പെടുകയൊ ചെയ്കൂടാ. എന്നാൽ പള്ളിക്കൂട്ടത്ത അധികാരികൾ ധ്യാനത്തിന്റെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ഈ തൊഴിലിന്നു തകുവരെന്നു തോന്നുന്നവരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു, ധ്യാനം ദീക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അവക്കായി ഒരു പ്രമാണിയെ നിശ്ചയിക്കയും, ശ്രേഷ്ഠന്നു എന്നപോലെ ഇയ്യാൾക്കു ശേഷം സഹോദരന്മാർ കീഴ്ഴടങ്ങി നടക്കയും വേണം.

൩. ആഗമനത്തിന്റെ ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച മുതൽ, ദെനഹായുടെ പിറേറദിവസം വരെയും, ഓശാന ഞായറാഴ്ച മുതൽ പുതുഞായറാഴ്ചവരെയും, കർക്കടകമാസം മൂന്നാം തിയ്യതി മുതൽ കർമ്മേലമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ വരെയും, കുരിശിന്റെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതും, വ്രതം നപീകരിക്കപ്പെടുന്നതുമായ കന്നിമാസം ൧൪-൨൦൯-യിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നായി, സഹോദരന്മാർ ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു പോകുന്നതിന്നു പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ അനുവദിക്കുന്നു.

൪. ഇപ്രകാരമുള്ള ധ്യാനങ്ങൾക്കു, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ഏറവും വലിയ ശ്രദ്ധാന്തിയോട്ടുകൂടെ തങ്ങളെ ഒരുക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി, ധ്യാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള

സ്ഥലത്തു് പോകുന്നതിനുമുമ്പു്, അതിനു സമീപമുള്ള ഒ
രാശ്രമത്തിൽ ക്രൂടി, ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഏകാന്തവും,
മൌനവും, ജപധ്യാനവുമായി കഴിക്കണം. എന്നാൽ
ശുദ്ധ കുബ്ബാനയുടെ കൈക്കൊള്ളുപ്പാട്ടിനു വേണ്ടി വി
ശ്വാസികളെ ആയത്തപ്പെടുത്തുന്നതിനു് വള്ളിക്കെട്ടു
അധികാരികളാൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആശ്രമ ശ്രേ
ഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ അതിനു് പോകയുമാം.

൭. ശുദ്ധ സ്ഥലത്തു വേല ചെയ്യുന്നവർ ശുദ്ധ സ്ഥ
ലത്തുനിന്നു തന്നെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, എന്നു് ഗ്രീഹാ
പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ഏതു പ
ള്ളിയിൽ വേല ചെയ്യുന്നുവോ, ആ പള്ളിയിൽ നിന്നു
തന്നെ അവർക്കുള്ള അനുദിന ഭക്ഷണവും, സാമാന്യം ആ
വശ്യമുള്ള ചിലവും വാങ്ങിപ്പാൻ പാടുണ്ടു്. എന്നാ
ൽ വല്ല അസാമാന്യ ചിലവിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ,
പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ ന്യായംപോലെ നടത്തണം. ധ്യാനി
പ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ, അനാവശ്യമായതൊ
ക്കെയിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു് മിതമായി ജീവിക്കയും, നെ
റിവോടും ഭക്തിയോടും കൂടെ വിശ്വാസികളോടു് സം
സർഗ്ഗം ചെയ്തു്, തങ്ങളുടെ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടു് അ
വരെ പുണ്യത്തിനു് ആകർഷിപ്പാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും
വേണം. പ്രമാണിയായ അച്ചൻ ഈ കാര്യങ്ങളിലെ
ല്ലാം സദാ കണ്ണുള്ളവനായിരിക്കേണം.

൮. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ജ്ഞാനധ്യാനം വ
ഴിയായിട്ടു്, ശേഷംപേരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ തിരിപ്പാൻ
പ്രയത്നിക്കുമ്പോൾ, സ്വന്ത കടമകളെ നിറവേറുന്നതി
ൽ അമാന്തക്കാരാകാതെയിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ഗ്രീ

ഹാസ്യകരത്തായ വേലകളോടുകൂടെ നടത്തുവാൻ പാടുള്ള സന്ന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായ അര മണിനേരത്തെ ധ്യാനം, ജപമാല, ആത്മശോധന, കൂടക്കൂടെയുള്ള ദൈവസ്മരണ എന്നിവയിലും ഒട്ടും മുടക്കം വരുത്തരുത്.

൩. ലൌകികരോടുകൂടെ പുരുക്കളെ സംസാരിക്കാവു. അയതും അവരുടെ ആത്മരക്ഷയേക്കുറിച്ചു് ആയിരിക്കണം; എന്നു് നമ്മുടെ അമ്മ ത്രേസ്യാ പുണ്യവതി ഉന്നതമായ ധ്യാനത്തിൽ നമ്മുടെ പഠനത്തിനായിട്ടു് സമീകരിച്ച സൽബുദ്ധിയെ ഓർത്തുകൊണ്ടു്, വ്യർത്ഥമായ സംസാരത്തിൽ നിന്നു് ജാഗ്രതയോടുകൂടെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഇതിനായിട്ടു് ധ്യാനഗുരുവായിരിക്കുന്ന അച്ചൻ, ധ്യാന നാളുകളിൽ സഹോദരന്മാർക്കു് പാപ്പാൻ തക്കവണ്ണം തിരിച്ചു്, ഒരു സ്ഥലം ചട്ടം കെട്ടുന്നതു് വളരെ പ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കുന്നു.

൪. അച്ചന്മാരിൽ യാതൊരുത്തനും യാതൊരു കാരണത്താലും, ഭക്തിക്കുറവുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അതായതു് കുമ്പാന വകയ്ക്കായിട്ടോ, ഉത്തരിപ്പു് വകയ്ക്കായിട്ടോ, മറവു് പുണ്യകാര്യത്തിനായിട്ടോ, ആയതു് സഭാനുഷ്ഠാനത്തിനു വേണ്ടി തന്നെ ആയിരുന്നാലും, യാതൊരു വിധത്തിലും പണം തന്റെ പക്കൽ വച്ചു് സൂക്ഷിച്ചുകൂടാ; പിന്നെയോ, ഏതൊരു് ന്യായം പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നാലും, വിശ്വാസികൾ തരുന്നതൊക്കയും ഉടനെ ധ്യാനത്തിൽ പ്രമാണിയായിരിക്കുന്ന അച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കണം. അയാൾ പൊതുശ്രുഷ്ഠനെ ബോധിപ്പിച്ചു്, ആ ദേഹം നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാറ്റിന്റെയും ഴം

തന്നവരുടെ നിയോഗപ്രകാരം വിശ്വസ്തതയോടെ ചിലവഴിക്കണം.

൯. സഹോദരന്മാരിൽ ആരും തനിക്കായിട്ടും, തനതു പെരുമാറ്റത്തിനായിട്ടും സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ വാങ്ങിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഉപചാരക്കേടാകുമെങ്കിൽ വാങ്ങിച്ചു്, മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം ധ്യാനഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കണം.

മുപ്പത്തിനാലാം അധ്യായം.

ശിക്ഷകൾ.

൧. നിയമങ്ങളിൽ ചില സംഗതികൾക്കു്, ഓരോ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ അവയുടെ തരവ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതു് യുക്തമായിരിക്കുന്നു.

൨. ചെറിയ പ്രായശ്ചിത്തം, ഒരു സങ്കീർത്തനമോ, ശ്ലൈഹീകനിശ്ചയിക്കുന്ന മറ്റുവല്ല നമസ്കാരമോ, എത്തിക്കുന്നതും, സഹോദരന്മാരുടെ കാലു് മുത്തുന്നതും, കൈക്കുരിശിന്റെ ഭാഷ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നതും, സഹോദരന്മാർ ഊട്ടുമുറിയിൽ കയറുകയോ, ഇറങ്ങുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, വാതുക്കൽ മുട്ടുകുത്തി അവരുടെ അപേക്ഷയെ, ഇരക്കുന്നതുമായിരിക്കുന്നു.

൩. മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തമെന്നതു്, സാമാന്യമല്ലാത്ത ഒ

രു പ്രായശ്ചിത്തം ഊട്ടുമുറിയിൽ എടുക്കുന്നതും, ഊട്ടുമുറിയുടെ നടുവിൽ മുട്ടുകുത്തി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതും, ഒരു ദിവസത്തേക്ക് പൊതുവായ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുമായിരിക്കുന്നു.

൪. വലിയ പ്രായശ്ചിത്തമെന്നത്, ഒരു ദിവസം കടമയുള്ള ഒരുനേരത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ എന്നപോലെ ഒരുനേരം നോൽക്കുന്നതും മൂന്നു ദിവസത്തേക്ക് കൂട്ടത്തിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികളിൽ സ്വന്ത ഇടം വിട്ട് എല്ലായിലും താഴ്ന്ന ഇടങ്ങിലാകുന്നതും, മദ്ധ്യമ പ്രായശ്ചിത്തം രണ്ട് പ്രാവശ്യം എടുക്കുന്നതുമായിരിക്കുന്നു.

൫. ശ്രേഷ്ഠനു് തന്റെ വിവേകംപോലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളെ മാറുന്നതിനും, കുറെയ്ക്കുന്നതിനും ഏകദേശം തുല്യമായ മറെറാന്ന് കല്പിക്കുന്നതിനും പാടുണ്ട്.

൬. സഭയിൽനിന്ന് തള്ളുന്നത് വലിയ പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കുന്നു. ഈ ശിക്ഷചെയ്യുന്നത് പൊതു ശ്രേഷ്ഠസംഘത്തോടുകൂടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠനായിരിക്കണം. എന്നതന്നെയുമല്ല, ആയതിന് ശ്ലീഹായ്ക്കുടത്ത സ്ഥാനപതിയുടെ അംഗീകരണവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രണപ്പെട്ടുമെന്ന് തീരെ ശരണമില്ലാത്തവനെ അല്ലാതെ, മറാരേയും സഭയിൽനിന്നു തള്ളിക്കൂടാ. ഗ്രണപ്പെട്ടുമെന്ന് ശരണമില്ലാത്തവൻ എന്ന് പറഞ്ഞതു, ദൈവപ്രമാണങ്ങളോടും, ശ്ര. പള്ളിയുടെ കല്പനകളോടും, സന്ന്യാസവ്രതങ്ങളോടും, അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്ത അന്തസ്സിന്റെ മറു് വലിയ കടമകളോടും മറുത്തു് വച്ചിയ കുററ

ക്കാരനായി തെളിയപ്പെടുകയും ഇങ്ങനെയുള്ള കുറ്റത്തിൽ നിന്നു് ഒഴിയുന്നതിനു് തക്കതായിട്ടു് ശ്രേഷ്ഠന്മാരു് കല്പിക്കുന്ന പോംവഴികളെ വിടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുന്നു. കുറ്റങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതിനു് തക്കതായ പോംവഴികൾ മുഖ്യമായിട്ടു് മുഴുവൻ ധ്യാനങ്ങളും, ഗുണദോഷങ്ങളും, കല്പനകളുമായിരിക്കുന്നു.

൭. അതുകൊണ്ടു് ഒരു സഹോദരൻ മുൻപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, വലുതായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റം ചെയ്യാൽ (ഇതുവരാതിരിപ്പാൻ ദൈവം ഇടവരുത്തട്ടെ) പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കും, വിവേകത്തിനും തക്കവണ്ണം, അയാളെ ഗുണപ്പെടുത്തുന്നതിനു് തക്കമാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കയും, മുമ്പു് പ്രാവശ്യം തക്ക സമയം കണ്ടു് അയാളോടു് ഗുണദോഷിക്കയും വേണം. ഇങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ വലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ആലോചനാസംഘത്തോടുകൂടെ കാര്യം കേട്ടു്, ഒരു സാക്ഷിയും വിചാരണ നടത്തി, സാക്ഷികളേയും, തെളിവുകളേയും പരിശോധിക്കണം. കുറ്റക്കാരൻ തന്റെ രക്ഷക്കായി പറയുന്ന പ്രതിവാദങ്ങളെ കേൾക്കണം. ഇതുമെന്നു കുറ്റക്കാരൻ വക്കീലിനെപ്പോലെ മുൻകൂട്ടി തെരിഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന അച്ചുമാരിൽ യോഗ്യനായ ഒരുത്തൻ പറയുന്ന ന്യായങ്ങളേയും കേൾക്കണം. എന്നാൽ കുറ്റക്കാരൻ മുൻകൂട്ടി തെരിഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ അധികാരത്താൽ ഒരുത്തനെ നിശ്ചയിക്കണം. അയാൾ വചനത്താലെയോ എഴുത്താലെയോ കുറ്റക്കാരനെ ആദരിക്കണം. ഇതെല്ലാം ചെയ്തിന്റെശേഷം പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും പോലെ വിധിക്ക

യും, ആ വിധിയെ, ചെയ്ത വിസ്താരത്തിന്റെ സംക്ഷേപമായ വിവരങ്ങളോടും ന്യായങ്ങളോടും കൂടെ, ശ്രീമഹാസ്സ്ഥാനപതിക്ക് അയക്കയും വേണം. ആ ദേഹം വിസ്താരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന്, കുറക്കാരൻ ഗ്രഹണപ്പെടാത്ത സ്ഥിതി തെളിവായി കണ്ട് ബോധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാളെ തള്ളുന്നതിനുള്ള കല്പന എഴുതുകയുമാം. എന്നാൽ, ഈ കല്പനയെ കുറക്കാരനോട് സ്വന്ത ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠൻ, കാഴ്ചപ്പെട്ട അച്ചന്മാരായ രണ്ട സാക്ഷിക്കാരുടെ മുമ്പാകെ, അറിവിക്കയും വേണം. ഒരു സഹോദരനെ സഭയിൽ നിന്ന് തള്ളുകയൊ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുവൻ മനസ്സാലെ സഭയെ വിട്ടുപോകയൊ ചെയ്യുമ്പോൾ, ക്വൻറ വ്യൂഷികം ൪-ലെ Auctis admodum എന്ന കല്പനയിൽ പറയുന്ന, ശേഷം കാര്യങ്ങളും അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൬. ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ ഒരുവൻ, തന്റെ സന്യാസനേച്ചുകളിൽ യാതൊന്നിനെ എങ്കിലും ഗൌരവമായി ലംഘിച്ചുവെന്ന് ന്യായമുറപ്പിച്ച് വിസ്തരിച്ച് തെളിഞ്ഞാൽ, കാനോനാ മുറയ്ക്ക തക്കവണ്ണം സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യപ്പെടണം.

൭. അപ്രകാരം തന്നെ, നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും, നമ്മുടെ ആളുകളിൽ യാതൊരുത്തന്ന് വേണ്ടിയൊ, തനിക്കവേണ്ടി തന്നെയൊ, സഭക്കകത്തൊ, പുറത്തൊ, ഒരു സ്ഥാനം ബലമായി ലഭിക്കുന്നതിന്ന്, അതായതു, ഭയപ്പെടുത്തലാലൊ, വഞ്ചനാപ്പുകളാലൊ, മുട്ടിപ്പായ അപേക്ഷകളാലൊ, ചതിവാലൊ, തന്ത്രത്താലൊ, ഇപ്പോലെയുള്ള മറ്റേതു വി

ധത്താലൊ, താല്പര്യപ്പെട്ടവനെന്ന വരികിൽ, സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യപ്പെടണം. ശേഷമുള്ളവര് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ആയവ് വൈദികരായിരുന്നാൽ ആലോചനാസംഘത്തിൽ കൂട്ടുകയും, സ്വന്ത ഇരിപ്പിടവ് ഇരിക്കയും ചെയ്യുകൂടായെന്നുള്ള ശിക്ഷയാലും, തുണസഹോദരന്മാരായിരുന്നാൽ, പൊതു ശ്രേഷ്ഠസംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു തക്കവണ്ണമുള്ള ശിക്ഷകളാലും, ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വേണം.

൫൦. കടശിയായി, തുടങ്ങിയ പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന്റെ വഴിയിൽ, ജാഗ്രതയോടെ മരണപര്യന്തം സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കുണമെന്നും, ശിക്ഷയുടെ ഭയത്താൽ എന്നതിനെക്കാൾ, പുണ്യത്തിന്മേലുള്ള സ്നേഹത്താൽ പറഞ്ഞൊപ്പുകളുടെ കടമകളെയും, അനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന ചട്ടത്തെയും, നിയമങ്ങളെയും വിശ്വസ്തതയോടും, സ്ഥിരതയോടും, ആചരിക്കുണമെന്നും, എല്ലാവരോടും, പൊതുവിലും, പ്രത്യേകമായും നാം ഉപദേശിക്കുന്നു.

അമലോത്ഭവയായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യകമറിയത്തിന്റെ,
മലയാളത്തിലെ നിഷ്പാദുക മൂന്നാം സഭക്കാരായ സഹോദരന്മാരുടെ സഭയിൽ, ചേരുവാനപേക്ഷിക്കുന്ന യോഗാർത്ഥികളുടെ പാഠശാലകളെ സംബന്ധിച്ച്, കിഴക്കൻ റീത്തുകളുടെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രചാരക തിരുസംഘം
പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ച

നിബന്ധനം.

ക-ാം സർഗ്ഗം.

യോഗാർത്ഥികളുടെ പാഠശാലകൾ.

ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവും, പ്രയോജനവും.

കാരണവനായിക്കഴിഞ്ഞ പ്രായം തികയുന്നതിനു മുമ്പ്, പൈതങ്ങളെ നവസന്ന്യാസാശ്രമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതു യുക്തമല്ലാത്തതു് ആയിരിക്കയാലും, ആ പ്രായം വരുന്നതുവരെ, ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനനുവദിച്ചാൽ, അവരിൽ ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യ വിളി, അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ, ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നതിനു സംഗതിയുള്ളതിനാലും, വിശ്വാസപ്രചാരക തിരുസംഘത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി, നമ്മുടെ സഭയ്ക്കായിട്ടു് യോഗാർത്ഥികളുടെ പാഠശാലകളെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു് നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു തോന്നി. എന്നാൽ, ഈ വിധ പാഠശാലകളെ ഭക്തിപൂർവ്വമായി ഏർപ്പെടുത്തി, ക്രമമായി നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, താഴെ വരു

ന്ന ചട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ച് അവയെ അനുവർത്തിക്കേണ്ടതായി ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

൨-ാം സൂത്രം.

യോഗാർത്ഥികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ.

൭൮ വയസ്സു തികഞ്ഞവരും, പൂർണ്ണമായ ദേഹബലമുള്ളവരും, ദീർഘമായതും, കൂടാതെ പാരമ്പര്യമായതും ആയ ദീനമില്ലാത്തവരും, ന്യായ വിവാഹത്തിൽ ജനിച്ചവരും ആയ പൈതങ്ങളെ, നമ്മുടെ പാഠശാലയിൽ കൈക്കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ കാഴ്ചക്ക് വിരൂപമുള്ളവരെയും, പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരൊ, ഉപ പാശ്വകന്മാരൊ, അപസ്മാര രോഗത്താലും, ചിത്ത ഭ്രമത്താലും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക ബാധിക്കപ്പെട്ടവരൊ, അപകീർത്തിയുള്ളവരൊ, വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ചിലവു ചെയ്യുന്നതിന് അപ്രാപ്തന്മാരൊ, മക്കളുടെ സഹായത്താലല്ലാതെ നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നതിനു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരൊ, ആയവരുടെ പുത്രന്മാരേയും ഈ പാഠശാലയിൽ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതല്ല. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ഭവിഷ്യത്തായ ദിവ്യ വിളിക്ക് അർഹന്മാരെന്നു ശരണപ്പെടാവുന്നവരും, വേദ പഠനങ്ങൾ യഥാക്രമം നിഷ്പ്രയാസമായി അഭ്യസിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവരെന്ന് ഊഹിക്കപ്പെടാവുന്നവരും, ആയ ബുദ്ധിക്രമമുള്ളവരും സൽഗുണവാന്മാരും, വിനയന്മാരും (Docile) ഭക്തന്മാരും ആയവരെയാണ് യോഗാർത്ഥികളായി സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

അദ്ധ്യക്ഷൻ.

പൊതു ശ്രേഷ്ഠൻ യോഗാർത്ഥികൾക്കു ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനെ നിശ്ചയിക്കണം. ഇയാളെ യുക്തംപോലെ തനിക്കു മാറാവുന്നതാകുന്നു. അയാൾ ഗുരുപ്പട്ടമുള്ളവനും മുപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സെങ്കിലും പ്രായമുള്ളവനും ആയിരിക്കണം. എന്നു മാത്രവുമല്ല, അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രത്തിലും, തന്റെ അതീത ജീവിത ദിഷ്ടാന്തത്തിലും ഉത്തമനും, ജപം, പ്രായശ്ചിത്തം, മുതലായ പ്രവൃത്തികളിൽ അതിതല്പരനും, വിവേകം, ഉപവി, സുശീലം ഇത്യാദികളാൽ പ്രശോഭിതനും ആയിരിക്കണം. തന്റെ ആജ്ഞയിലുള്ള കുട്ടികൾ തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ വണങ്ങുവാൻ തക്കവണ്ണം, സാധുശീലത്തോടുകൂടിയ ഭക്തി വൈരാഗ്യമുള്ളവനും, എല്ലാ മനക്കലക്കത്തിൽ നിന്നും, പ്രത്യേകം കോപത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവനും ആയിരിക്കണം.

ഇദ്ദേഹം, പൈതങ്ങൾ ജപം ചെയ്യാനും, ധ്യാനിപ്പാനും തങ്ങളുടെ ആത്മശുദ്ധിയിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരാകുവാനും, സ്ഥിരമായ പ്രാർത്ഥനകളാൽ ദൈവവിളിപ്പിന്റെ ദാനത്തെ പ്രാപിപ്പാനും ക്രമമല്ലാത്ത ആശകളേയും ദുർഗ്രണങ്ങളേയും അമർത്തുവാനും, അവരുടെ പ്രാപ്തിക്ക് തക്കവണ്ണം അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. സൂക്ഷ്മമായ കീഴ്വഴക്കത്താലും പാഠശാലയുടെ നിയമാനുസരണത്താലും, സന്ന്യാസആജ്ഞാനുസരണത്തിനും, സന്ന്യാസജീവിത സ്നേഹത്തിനും, അവരെ ഒരുക്കുകയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും വേണം. യോഗാർത്ഥികൾ തനിയെ ഇരിക്കുന്നതി

ന്ന് ഒരിക്കലും ഇടവരുത്താതെ, അധ്യക്ഷനോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയൊ, നമസ്കാരത്തിന്റെയും, പാനത്തിന്റെയും, ആശ്വാസത്തിന്റെയും, കളികളുടേയും, സമയങ്ങളിൽ അവരുടെ മേൽ എപ്പോഴും ജാഗ്രതകനായിരിക്കണം. ഇരുവർക്ക് കൂടിയുള്ള കളി ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുത്. സ്വസ്ഥമായിരുന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെ ദുർല്ലഭമായും, ദേഹവ്യായാമവും, ആയാസവും വരുത്തുന്ന കളികളെ മുഖ്യമായും അനുവദിക്കണം. കളിക്കാരുടെ സംഘങ്ങളെ അധ്യക്ഷൻ തന്നെ നിശ്ചയിക്കണം. എന്നാൽ രണ്ടുപേർ ക്രൂരം പിരിഞ്ഞ് തനിയെ നില്ക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കരുത്. ആശ്വാസ സമയത്ത് ഓരോരുത്തന്റെ സ്വാഭാവികമായ ശീലവിശേഷങ്ങളെ പ്രത്യേകം ശോധന ചെയ്യണം. പ്രത്യേക സ്നേഹങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിന് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കരുത്. തമ്മിൽ തമ്മിൽ തർക്കത്തിന് ഇടവന്നാൽ, തന്റെ അധികാരത്താൽ അതിനെ ഗൌരവമായി അമർത്തുകയും, അവർക്ക് യഥായോഗ്യം ശിക്ഷ കൊടുക്കയും വേണം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറി പൊതുവായ ശയനശാലയിൽ ആയിരിക്കണം. അവിടെ വച്ച് രാത്രിയിൽ വർത്തമാനിച്ച് വല്ലതും കേൾക്കുന്നതിനൊ, അറിയുന്നതിനൊ സംഗതിയായാൽ, അയത്ത് അപ്പോൾ തന്നെ അന്വേഷിക്കണം. ഇതിനായി രാത്രി മുഴുവനും നിദ്രശാലയിൽ ദീപം ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിനയത്തിന് വിരോധമായ യാതൊരു കാര്യത്തെയും ശിക്ഷിക്കാതെയിരിക്കരുത്. യോഗാർത്ഥികളിൽ ചിലരോട് അവരുടെ സ്വഭാവതുല്യതകൊണ്ട്, അധ്യക്ഷന് അധിക സ്നേഹവും, മറ്റു ചിലരോട് അവരുടെ സ്വഭാവ വിരോധംകൊണ്ട് സ്നേഹക്കുറവും തോന്നുന്നതിനിടയായാലും, തന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ അവരോ

ടു് എല്ലാവരോടും ഒന്നുപോലെ സ്നേഹമുള്ളവനും നിഷ്പക്ഷകനും ആണെന്നു് കാണപ്പെടണം.

൪-ാം സ്തംഭം.

ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങൾ.

കാലത്തും സന്ധ്യക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, എല്ലാവരുംകൂടി ഒരുമിച്ചു് നടത്തേണ്ടതും, അദ്ധ്യക്ഷനൊ വേറെ ഒരു അച്ചനൊ അവയെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാണു്. സന്ധ്യക്കുള്ള നമസ്കാരത്തോടുകൂടി ആത്മശോധനകഴിക്കണം. യോഗാർത്ഥികൾ ദിവസംതോറും ഭക്തിയോടുകൂടി കുർബ്ബാന കാണുകയും, മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തു ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണം. മാസംതോറുമുള്ള പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ദിവസം അടുക്കുമ്പോൾ, അദ്ധ്യക്ഷൻ ശുശ്രൂഷ്യാന്തിയോടും പിതാവിനോടുള്ള താല്പര്യത്തോടുംകൂടെ അതിനു അവരെ ഒരുക്കണം. അവരുടെ പ്രാപ്തിക്കു് തക്കവണ്ണം, ഉത്തമ മനസ്ഥാപത്തിന്റെ അതിസ്വാഭാവിക കാരണങ്ങളെ അവർക്കു് കാണിച്ചുകൊടുക്കയും, മേലിൽ പിഴെയ്ക്കയില്ലെന്നുള്ള സ്ഥിരമായും സഫലമായും ഉള്ള പ്രതിജ്ഞയെ അവരിൽ വരുത്തുന്നതിനു് ശ്രമിക്കയും, വിശ്വസ്തയോടും പരമാർത്ഥതയോടുംകൂടെ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്വാൻ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യണം. സന്ധ്യയ്ക്കു് ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം സംബന്ധിച്ചു്, അവരോടു് സംക്ഷേപമായും, തീണ്ണമായും, തെളിവായും ഉപദേശം പറകയും, ഈ മഹത്വമേറിയ ക്രിയാശയുടെ നേരെ വി

ശ്വാസത്തെയും പ്രത്യേകം സ്നേഹത്തെയും, അവരിൽ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് ഉത്സാഹിക്കയും വേണം. പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെയും ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ, അവരുടെമനസ്സു് അധികംചിതറാതെയിരിക്കുന്നതിനും എത്രയും പരിശുദ്ധമായ ഈ ക്രിയാശയുടെ സാഫല്യമായ കൈക്കൊള്ളപ്പാടിനെ തടുക്കുന്നതായ യാതൊരു കുറവും ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നതിനും ജാഗ്രതയായിരിക്കണം. കുമ്പസാരക്കാരെ തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം കുട്ടികൾക്കു് അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നു്, അനുഭവസിദ്ധിയാൽ ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു് വിദ്യാർത്ഥികൾ പാപസങ്കീർത്തനം കഴിക്കുന്നതിന്നു് പതിവുള്ള ദിവസത്തിൽ, കുമ്പസാരക്കാർ വേണ്ടടത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നു് ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷൻ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യാൻ വരുന്ന യോഗാർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു് എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും, വേറൊരു കുമ്പസാരക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പോകയൊ, പോകുന്നതിന്നു് അപേക്ഷിക്കയൊ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അതിന്നു് അസന്തോഷഭാവം കാണിക്കാതിരുപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണം.

യോഗാർത്ഥികൾ ജപമാലയുടെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം കൂട്ടമായിട്ടു് ജപിക്കയും, അദ്ധ്യക്ഷനൊ വേറൊരു അച്ചനൊ അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ ചൊല്ലുകയും ദിവസംതോറും എട്ടുവിനാഴിക നേരത്തേക്കു്, ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്നും പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ മറിയത്തിന്നും സന്ദർശനം കഴിക്കുന്നതുകൂടാതെ, കാൽമണിക്കൂർ നേരം ജ്ഞാനവായനക്കായിട്ടു് ചിലവഴിക്കയും വേണം.

പൈതങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളവയും യോജിക്കാത്തവയുമായ പുസ്തകങ്ങൾ അവക്ക് പ്രയോജനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളെ തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ സൂക്ഷവും വിവേകവും ഉള്ളവനായിരിക്കണം.

യോഗാത്ഥികൾ അതാതിൽ ഒരിക്കൽ ജ്ഞാനോപദേശം കേൾക്കയും, അത് ഉപദേശമുറയ്ക്കോ, സുവിശേഷം സംബന്ധമായി എളുപ്പമുള്ള വിവരണമുറയ്ക്കോ ആയിരിക്കയും വേണം. പ്രസംഗത്തിന്റെ ദീർഘത കൊണ്ടോ, തെളിവ് കേടുകൊണ്ടോ, കൂട്ടികൾക്ക് വിരസം ജനിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രസംഗക്കാരൻ സൂക്ഷിക്കണം.

അദ്ധ്യക്ഷൻ യോഗാത്ഥികളുടെ ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങളെ സംഖ്യയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കയോ, ദീർഘീകരിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ, സാക്ഷാലുള്ള ഭക്തിയും, ജ്ഞാനശ്രുശ്രൂഷയും അവക്കുണ്ടാകുവാൻ ഏറ്റവും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുകൂടാതെ, നമസ്കാരങ്ങൾ അധികവേഗതയോടും, അജാഗ്രതയോടും ക്രൂടി എത്തിക്കാതെ വിനയത്തോടും, ഗൌരവത്തോടും, അടക്കത്തോടും ക്രൂടി കഴിക്കുന്നതിനു്, അദ്ധ്യക്ഷൻ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിൽ അജാഗ്രതയുള്ള യോഗാത്ഥികളോട് വേണ്ടുംവണ്ണം ഗുണദോഷിച്ചിട്ടും, അവരെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടും, വലിയക്ഷമയോടെ പാത്തിരുന്നിട്ടും, ഗുണപ്പെട്ടുന്നില്ലെന്നു് കണ്ടാൽ, അവരെ അവരുടെ കാരണവന്മാരുടെ പക്കലേക്ക് വിട്ടുകളയണം.

കത്ത് സാൽക്കാരുടേയും, ധൂപക്കുറ്റിക്കാരുടേയും, പാട്ടുകാരുടേയും, ചമയമുറിക്കാരന്റേയും തൊഴിലുകൾ, തിരുക്കർമ്മ നിയമത്തിനു് തക്കവണ്ണം യോഗാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കണം. ഈ തൊഴിലുകൾ, പ്രത്യേകം ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തിരുക്കർമ്മം ചെയ്യുന്ന ആഘോഷ ദിവസങ്ങളിൽ അവക്ക് ഒരു സമ്മാനമായി നൽകപ്പെട്ടുന്ന എന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, മദ്ബഹായിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ മഹത്വത്തേയും മറ്റും അവരെ മനസ്സിലാക്കണം.

വല്ലിക്രമാനുഷ്ഠാനത്തിലും വിനയത്തിലും ഔചിത്യത്തിലും വിശേഷതയുള്ളവരായ യോഗാർത്ഥികളെ മാത്രമെ, പ്രധാന ദിവസങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും ശുശ്രൂഷക്കായി എടുക്കാവൂ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ശുശ്രൂഷകൾ അജാഗ്രതയോടെ നടത്തുന്നവരെ, പ്രായശ്ചിത്തമായി ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു് മുടക്കണം. ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റെ അഭിപ്രായംപോലെ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ, ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ, യോഗാർത്ഥികൾ ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിക്കണം.

൪—ാംസഭ.

വിദ്യാഭ്യാസം.

പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ആലോചനാസംഘത്തോടുകൂടെ, തക്കവരും ഉത്തമജീവിതക്കാരുമായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ യോഗാർത്ഥികളുടെ പാഠശാലയ്ക്കായി നിശ്ചയിക്കണം. പാഠശാലയ്ക്കു പുറമെ യോഗാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും തമ്മിൽ യാതൊരു സംസർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ.

(Matriculation) മുഖ്യ പരീക്ഷയ്ക്ക് അഥവാ, (Lower Secondary) മദ്ധ്യമ പരീക്ഷയ്ക്ക് ശരിയായി ക്രമത്തക്കവണ്ണം, അവശ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളേയും യോഗാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മുഖ്യപരീക്ഷയ്ക്കുള്ള പഠനങ്ങളെ പഠിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത യോഗാർത്ഥികളെ, മദ്ധ്യമ പരീക്ഷയ്ക്കുകൂടി ജയിക്കുന്നതിൽനിന്ന്, ഒഴിവ് കൊടുക്കുകൂടാ. സകല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വെച്ച് മുഖ്യമായി പഠിക്കേണ്ടതു് വേദപാഠമാകയാൽ, ആഴ്ച തോറും രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം, ഈ വിഷയത്തിൽ ചിലവഴിക്കണം. വിശേഷാൽ ഞായറാഴ്ച ഒരു മണിക്കൂർ കൂടി, ഇതിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കേണം.

പഠനങ്ങളുടെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ക്രമമനുസരിച്ച്, അലങ്കാരശാസ്ത്രം വരെ ഭാഷാസാഹിത്യവും, ഇംഗ്ലീഷ് മലയാള ഭാഷകളും, ലത്തീൻ സുറിയാനി ഭാഷകളുടെ മൂല അറിവും, വൈദികവും ലൌകികവുമായ ചരിത്രങ്ങളും, ഭൂമിശാസ്ത്രവും, ഗണിതശാസ്ത്രവും, പ്രകൃതിശാസ്ത്രവും പഠിക്കണം. യോഗാർത്ഥികളിൽ വെച്ച്, വല്ലോരുത്തനു് വിദ്യാഭ്യാസകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ്, പ്രത്യേകിച്ച് ഒഴിവ് കൊടുക്കുന്നതിന്, തന്റെ ആലോചനക്കാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, പൊതുശ്രേഷ്ഠനു് വാടുണ്ട്.

അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ്, നവസന്ന്യാസഗൃഹത്തിലേക്ക് വിടുന്നതിനു് മുമ്പിൽ, പൊതുശ്രേഷ്ഠനും, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും, അദ്ധ്യക്ഷനും, അദ്ധ്യാപകന്മാരും കൂടി, യോഗാർത്ഥികളെ നടപടിയും, ശാസ്ത്രവും സംബന്ധിച്ച് പരിക്ഷിക്കയും, രഹസ്യക്കുറികളാൽ അ

വരെ സ്വീകരിക്കയോ, സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയോ ചെയ്യുയും വേണം. അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്തവർ നന്നാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയില്ലെങ്കിൽ, അവരെ അവരുടെ കാരണവന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് വിടണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒന്നുകൂടി പരീക്ഷിച്ച് നോക്കാവുന്നതാണ്.

൬—ാം സർഗ്ഗം.

ശിക്ഷാക്രമം.

യോഗാർത്ഥികളെ സന്ന്യാസക്രൂട്ടത്തിൽനിന്ന്, വേർതിരിച്ച് വളർത്തണം. ഇടച്ചുണ്ടുള്ള യാതൊരു സംഗതിയും നേരിടായ്വാൻ, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടി വെക്കേണ്ടതാണ്. യോഗാർത്ഥികൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലവും, അവരുടെ സ്നാനകളും, ശയനശാലകളും, ഭക്ഷണശാലയും, അവരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നായിട്ടുള്ള സാമാനമുറികളും ഒരു പ്രത്യേക ആവൃതിക്കകത്തു് ആയിരിക്കണം. ശ്രേഷ്ഠന്മാക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും, അവിടെ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ല.

ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റേയും, അദ്ധ്യക്ഷന്റേയും അനുവാദം കൂടാതെ, സഹോദരന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും, ഈ ആവൃതിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, ആദ്യപ്രാവശ്യത്തേക്ക് കഠിനമായ പ്രായശ്ചിത്തം നിശ്ചയിക്കയും, രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ മറ്റാശ്രമത്തിലേക്ക് മാറുകയും, മൂന്ന് ദിവസത്തെ ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിപ്പിക്കയും വേണം. ശ്രേഷ്ഠന്മാരൊഴികെ സഹോദരന്മാരിലാരെങ്കിലും, യോഗാർത്ഥികളോട് അനുവാദംകൂടാതെ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവർ

ഗൌരവമായ ശിക്ഷക്ക് പാത്രീഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. യോഗാത്ഥികൾ അവരവരുടെ കാരണവന്മാരോടല്ലാതെ മറ്റു പുറമെയുള്ള യാതൊരുത്തരോടും അദ്ധ്യക്ഷനൊ അദ്ദേഹത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അച്ചനൊ, ഇല്ലാത്ത സമയത്തു് സംസാരിച്ചുകൂടാ. അദ്ധ്യക്ഷനെ കാണിച്ചല്ലാതെ എഴുത്തുകൾ അയക്കുകയൊ, കൈപ്പറ്റുകയൊ ചെയ്കൂടാ.

ആശ്രമവാസകാലത്തു് അവരെ വിട്ടിൽ വിടാതെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെയൊ മറ്റൊരു പ്രായംചെന്നവനും ഉത്തമനുമായ അച്ചന്റെയൊ സൂക്ഷത്തിൽ യാതൊരു അപകടവുമില്ലാതെ ആകാലാവധി കഴിയുന്നതിനു്, ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണു്.

യോഗാത്ഥികളുടെ വസ്ത്രം വൈദികക്കുട്ടത്തുള്ള സന്യാസികൾക്കുള്ളതുപോലെ ആയിരിക്കരുതു്. എങ്കിലും എല്ലാവർക്കും പൊതുവായ ഒരു രീതിയിലായിരിക്കണം. എടുക്കെട്ടിനൊട്ടുകൂടിയ ഒരു നീണ്ട വസ്ത്രാകൃതിയിൽ ആകണം.

യോഗാത്ഥികളിൽ ഒരുവൻ അന്യന്മാക്കു് ഉതപ്പു വരുത്താതെ ക്ഷമിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതായ വല്ല കുറ്റങ്ങളും ചെയ്യുകിൽ, അവനെ ആശ്രമസംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, ഉടനെ തള്ളിക്കളയണം.

യോഗാത്ഥികളിൽ ആരേയെങ്കിലും അപമാനംകൂടാതെ സംഘത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്ത വല്ല കുറ്റവും നിമിത്തമായി തള്ളിക്കളയേണ്ടിവന്നാൽ, ആ കാര്യം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും അദ്ധ്യക്ഷനും കൂടി പൊതുശ്രേഷ്ഠനെ അറിവിച്ചു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. യോഗാത്ഥികളിൽ

ആരേയെങ്കിലും സൌഖ്യക്കുറവു മൂലമായൊ ബുദ്ധിക്കുറവു മൂലമായൊ തള്ളിക്കളയാതെ, അവരുടെ കാരണവന്മാരെ വിളിച്ച്, അവരെ സഭയ്ക്ക് കൊള്ളുകയില്ലെന്ന് ബോധപ്പെടുത്തി, അപമാനം കൂടാതെ വീട്ടിലേക്ക്, പറഞ്ഞയക്കയും വേണം.

അനുബന്ധം.

സന്ന്യാസസഭാവസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്ന ആളുകളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സാക്ഷിപത്രം ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതിനെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പിതാവായ ൯-ാംപീയോസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്താൽ സന്ന്യാസസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച

വി. സംഘത്തിന്റെ കല്പന.

റോമാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ എപ്പോഴും സന്ന്യാസസഭകളുടെ നന്മയ്ക്കും ബഹുമാനത്തിന്നും വേണ്ടി, ഉപേക്ഷകൂടാതെ കാണിച്ചുവരുന്ന ഇടയന്മാർക്കുള്ള ജാഗ്രതയ്ക്കുത്തരവാണും, സഭാവസ്ത്രം അപേക്ഷിക്കുന്നവരെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് മുൻപ്, സന്ന്യാസകുടുംബങ്ങളുടെ വലിയ നാശഹേതുവായി അയോഗ്യരെ കൈക്കൊള്ളാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, അവരുടെ ജീവിതത്തേയും ജീവിതമുറയേയും മറ്റ് യോഗ്യതകളേയും ശീലഗുണങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച്, ഉത്സാഹപൂർവ്വം അന്വേഷണം നടത്തണം എന്ന് സഭാശ്രേഷ്ഠന്മാരോട് യഥാശക്തി ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ

മേലധികാരികൾ, ഇവകൾ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹം കാണിച്ചുവരുന്നു. എങ്കിലും സന്ന്യാസവസ്ത്രം അപേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ സംബന്ധമായി, സ്ഥലത്തെ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷൻമാരിൽ നിന്നും സാക്ഷിപത്രം ആവശ്യപ്പെടാത്ത വക്ഷം, പ്രായേണ വഞ്ചനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ഇടയന്മാരുടെ ഉദ്യോഗം മൂലമായി, തങ്ങളുടെ ആടുകളെ ശേഷംപേരെക്കാൾ അധികമായി അറിവാനും അന്യന്മാരറിയാത്ത വിഷ്ണങ്ങളെ പലപ്പോഴും അറിയിപ്പാനും, കഴിയുന്നതാണ്. ഇവകളെ, നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവായ ൻ–ാപീയോസ് മാപ്പാപ്പാ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വി. സംഘകാരായ തിരുസ്സഭയുടെ കർദിനാളന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറികയും, ചില മെത്രാന്മാരുടെ അപേക്ഷകളെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ട്, എല്ലായിടത്തും എല്ലാ ഭവിഷ്യൽകാലങ്ങളിലും അനുസരിക്കേണ്ടതായ ഈ കല്പനയാൽ താഴെ പറയുന്നവകളെ ശ്ലീഹായ്ക്കുള്ള അധികാരത്താൽ നിശ്ചയിക്കയും കല്പിക്കയും ചെയ്യു.

൧. ഏതു സഭയിലും, സംഘത്തിലും, സഖ്യതയിലും, സ്ഥാപനത്തിലും, ആശ്രമത്തിലും, ഭവനത്തിലും, അവയിൽ, ആഘോഷവ്രതങ്ങളാവട്ടെ സാമാന്യ വ്രതങ്ങളാവട്ടെ, അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടുവന്നാലും അവകളെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകിച്ചും തിരിച്ചും വിവരം പറയാത്ത വക്ഷം, നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ കൂടെയും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശേഷവരത്താലൊ മറ്റു വല്ല ന്യായത്താലൊ പൊതുവായ കല്പനകളിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത സഭകളും, സംഘങ്ങളും, സഖ്യതകളും, സ്ഥാപനങ്ങളും, ആശ്രമങ്ങളും, ഭവനങ്ങളും

തന്നെ ആയിരുന്നാലും, ജനനസ്ഥലത്തെ മേല്പട്ടക്കാരന്റെയും, അപേക്ഷക്കാരൻ പതിനഞ്ചുവയസ്സു തികഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഒരു സംവത്സരത്തിലധികം താമസിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പട്ടക്കാരന്റെയും സാക്ഷിപത്രം കൂടാതെ യാതൊരുത്തനേയും സഭാവസ്ത്രത്തിന്നു സ്വീകരിക്കുകുടാ.

൨. മേൽപ്പട്ടക്കാർ, പ്രസ്തുത സാക്ഷിപത്രങ്ങളിൽ, അപേക്ഷക്കാരന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു, രഹസ്യഅറിവു മൂലമായിക്കൂടെയും ഉത്സാഹമായി അന്വേഷിച്ചശേഷം, ഇവന്റെ ജനനത്തേയും പ്രായത്തേയും നടപ്പിനേയും ജീവിതത്തേയും കീർത്തിയേയും സ്ഥിതിയേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും അറിവിനേയും സംബന്ധിച്ചും, വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ സംശയംമൂലം വൈദിക കച്ചേരിയിൽ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടവനൊ (Inquisitus) വല്ല പള്ളി ശിക്ഷയിലൊ ക്രമവിരോധത്തിലൊ (Irregularis) മറു് കാരണമായുള്ളൊരു മുടക്കിലൊ ഉൾപ്പെട്ടവനൊ എന്നും, കടത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടവനൊ ചുമതലയുള്ള വല്ല ജോലികൾ ഏറ്റിട്ടുള്ളവനൊ എന്നും അറിയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും മേൽപ്പട്ടക്കാർ തങ്ങൾ അറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം ഉത്തരവാദികളാണെന്നും, ഇപ്രകാരമുള്ള സാക്ഷിപത്രങ്ങളെ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് തങ്ങൾക്കു് ഒരിക്കലും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ആ സാക്ഷിപത്രങ്ങളിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരൊ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു് തങ്ങൾക്കു് മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം ഉറപ്പുവരയാമെന്നു്, കൈവിൽ വിധിക്കുന്നവകളെ മാത്രമെ സാക്ഷികരിക്കാവു്.

൩. ഏതു് സ്ഥാനക്കാരായിരുന്നാലും ശരി, സന്ന്യാസശ്രേഷ്ഠന്മാരെല്ലാവരോടും, ഓരോരുത്തരോടും, മറ്റു് സന്ന്യാസികളോടും ഇവർ ഒഴിവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും, വിശേഷ വരവും ഉള്ളതും, ആവശ്യമായി തിരിച്ചു് പറയേണ്ടതുമായ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും ശരി, വി. ആജ്ഞാനുസരണത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അവർ ഈ കല്പനയെ അനുസരിക്കണമെന്നു് കണിശമായി കല്പിക്കുന്നു ഈ കല്പനയുടെ താല്പര്യത്തിനു് വിരോധമായി വല്ലവനേയും സഭയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളിടേയും തിരിഞ്ഞെടുപ്പധികാരത്തിന്റേയും രാഹിത്യശിക്ഷയിലും മറ്റു് സ്ഥാനങ്ങൾ പിന്നിട്ടു് പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള നിത്യമായ അപ്രാപ്തിശിക്ഷയിലും, ഇതിനാൽ തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ശിക്ഷയിൽനിന്നു് ഒഴിയുന്നതിനു് ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിനു് മാത്രം കഴിയുന്നതുമാകുന്നു.

൪. വല്ലൊരു സഭയാവട്ടെ സ്ഥാപനമാവട്ടെ ശ്രേഷ്ഠനാവട്ടെ, സന്ന്യാസിയാവട്ടെ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള വിശേഷ വരത്തിന്റേയും, അധികാരത്തിന്റേയും അനുവാദത്തിന്റേയും, വിമോചനത്തിന്റേയും, ചട്ടനിയമങ്ങളുടെ അംഗീകരണത്തിന്റേയും ശക്തിയാൽ, അനുവാദപത്രത്തിൽ പൊതുവായി എതു വിസ്തരിച്ചുമായ മോചന സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നാലും, തെളിവായും പേരു് തിരിച്ചും പറയാത്ത വകഷം, അവർ ഈ കല്പനയിൽ നിന്നു് ഒഴിക്കപ്പെട്ടവരായി ഒരിക്കലും വിചാരിക്കുകൂടാ. വല്ല സ്ഥാപനത്തിന്നും, സ്പഷ്ടമായും പേരു തിരിച്ചും ഈ കല്പനയിൽനിന്നു് വല്ലപ്പോഴും വി

മോചനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതു് ഏതൊരു് വിശേഷവാദത്തിന്റെ ശക്തിയാലും, വിശേഷ വാദങ്ങളുടെ സംബന്ധശക്തിയാലും, മറ്റു് സഭകളോടു് ഒരു നാളും സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല.

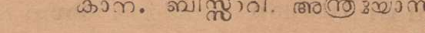
൭. ആണ്ടുതോറും മകരമാസം ൧-ാനു- പൊതുഭക്ഷണസമയത്തിൽ ഈ കല്പന വായിക്കണമെന്നു, ശ്രേഷ്ഠന്മാർ പ്രവൃത്തിയാൽതന്നെ വീഴ്ചയും, ഉദ്യോഗത്തിന്റേയും, തെരിഞ്ഞെടുപ്പാനും, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അധികാരത്തിന്റേയും രാഹിത്യശിക്ഷയിൻകീഴ്, നാം കല്പിക്കുന്നു.

ഈ കല്പനയുടെ അനുസരണം വല്ല ന്യായത്താലൊ കാരണത്താലൊ അപന്യായത്താലൊ തടയപ്പെടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, ഈ കല്പനയ്ക്ക് വിപരീതമായുള്ള ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്താൽ വിശേഷരീതിയായിരുന്നെയും, സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതൊരു സഭയുടേയും സംഘത്തിന്റേയും സംഘ്യതയുടെയും സ്ഥാപനത്തിന്റേയും ആശ്രമത്തിന്റേയും ഭവനത്തിന്റേയും നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നിശ്ചയങ്ങളും, നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ശ്ലീഹായുടെ നിയമങ്ങളാലും കല്പനകളാലും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതും, സ്പഷ്ടമായി, പ്രത്യേകമായി, വിശേഷമായി, വിശേഷതമമായിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയ്ക്കു യോഗ്യമായതും ആയ ഏതൊരു വിശേഷവരവും മറ്റു വിരോധങ്ങളൊക്കയും ഈ സംഗതിയിൽ ദുർബലമായുള്ളതാകുന്നു എന്നും ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എ

ന്നും പരിശുദ്ധ പിതാവു് അറിയിക്കുന്നു.

റോമ്മായിൽ സന്ന്യാസസ്ഥിതിയേ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരു സ്സംഘം കവ൪വ്വ മകരമാസം ൨൭-൦൦൩-.

കാന. ബിസ്സാറി. അന്തുയാസ്.
കാര്യദർശി,

മെത്രാന്മാരേയും സന്ന്യാസികളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ കവ൯ാ ധന ക൧-൦൦൩-ലെ

കല്പന.

എല്ലാ മാനുഷകാര്യങ്ങളും സ്വഭാവത്താൽ എത്ര മാനമുള്ളവയും ശുദ്ധമുള്ളവയും ആയിരുന്നാലും, ഇവയെ പ്പോലെതന്നെ ജ്ഞാനത്തോട്ടത്തോട ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ആയിരിക്കയാൽ ഇവയെ മനുഷ്യർ അയുക്തങ്ങളും അസംബന്ധങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. തന്നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ പ്രമാണകർത്താക്കൾ കരുതിയിരിക്കുന്നലാക്കു് സാധിക്കാതെ വരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ചിലസമയത്തു് വിപരീതമായ ഫലംകൂടെ ഉണ്ടാകയുംചെയ്യുന്നു.

സാമാന്യമായതൊ ആഘോഷമായതൊ ആയ വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടേയും, തൊഴിൽകൊണ്ടും ഭരണരീതികൊണ്ടും കേവലം ലൌകികന്മാരായ പുരുഷന്മാരുടേയും അനേക സഭകളുടെയും സഖ്യതകളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രമാണങ്ങൾ സംബന്ധമായി ഇപ്പ്ര

കാരം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ വളരെ വ്യസനിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചിലപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളിൽ പൂർണ്ണപരിപൂർണ്ണതയുടെ അതിപ്രയാസമുള്ള വഴിയെ പരിജ്ഞാനമുള്ള തലവന്മാരിൽനിന്നു നിഷ്പ്രയാസേന പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അവരുടെ നിയമങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെ പെരിപ്പെടുത്തൽ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇതിനു വിരോധമായി ഇവരിൽ ചിലർ പാപസങ്കീർത്തനം എന്ന ക്രിയാശബ്ദമാത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായ മനസ്സാക്ഷിയുടെ പൂർണ്ണമായ പരിശോധന നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരംതന്നെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സഭകളിൽ ക്രിയാശബ്ദത്തെ പാപോച്ചാരണം സാധാരണയൊ അസാധാരണയൊ ആയിട്ടുള്ള അവരവരുടെ കുമ്പസാരക്കാരോട് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് വൈദിക നീതിശാസ്ത്രത്തിനൊത്തവണ്ണം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇതിനു വിപരീതമായി ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവർ സ്വന്ത ആത്മകാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യപ്പെട്ട സംഗതിയിൽ ക്രമേയും അസാമാന്യ കുമ്പസാരക്കാരനെ അവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു വിസമ്മതം കാണിച്ചുവരുന്നു.

കടശി, പ്രത്യേക പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും, മറ്റു ഭക്തകൃത്യങ്ങളും സംബന്ധമായി തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവരെ ശരിയായും ക്രമമായും നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി തിരിച്ചറിവിന്റെയും, വിവേകത്തിന്റെയും, ഒരു ക്രമം അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ ക്രമത്തെയും അതിസ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ച്, അവരുടെ മനോ

ഹിതംപോലെ ദിവ്യകാരുണ്യം കൈക്കൊൾവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനും, ചിലപ്പോൾ മുഴുവനായി മുടക്കുന്നതിനും തുനിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മികവർദ്ധനയേയും ക്രൂത്തിൽ ഐകൃതയുടെ സമാധാനത്തെയും ഐകമത്യത്തേയും കാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രക്ഷാകരമായും, വിവേകപൂർവ്വമായും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ആത്മനാശത്തിനും, മനസ്സാക്ഷിയുടെ വിഷാദത്തിനും, വിശേഷാൽ, ബാഹ്യസമാധാന ന്യൂനതയ്ക്കും ഹേതുവായി തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു്, തിരുസിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള കീഴുള്ളവരുടെ അവലാധികളും അപേക്ഷകളുംകൊണ്ടു് തെളിവായിരിക്കുന്നു.

തന്നിമിത്തം ദൈവവിചാരണയാൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ ൧൩-ാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ, തന്റെ അടിൻക്രൂത്തിന്റെ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈ ഗണത്തിന്റെ നേരെയുള്ള തന്റെ പ്രത്യേകമായ ജാഗ്രതയാൽ മെത്രാന്മാരുടെയും സന്ന്യാസികളുടേയും കായ്ങ്ങൾക്കും, ആലോചനകൾക്കുംവേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെട്ട തിരുസ്സംഘത്തിൻ കർത്തിനാൽ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ എനിക്കു് ഫ്രൻസ് ധനഫ്രനു- നൽകിയ ക്രൂടിക്കാഴ്ചയിൽ കായ്ങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷത്തോടും ജാഗ്രതയോടുംകൂടെ പരിശോധിച്ചുകണ്ടു്, താഴെവരുന്നവകളെ സ്വമനസ്സാലെ നിശ്ചയിക്കയും കല്പിക്കയുംചെയ്തു.

൧. സാമാന്യമുള്ളതോ, ആശ്ലോഷമുള്ളതോ ആയ സന്ന്യാസവ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും, കേവലം ലൌകികന്മാരായ പുരുഷന്മാരും ചേർന്നിരിക്കുന്ന പുണ്യ

സഭ്യതകളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ന്യായപ്രമാണങ്ങളിലെ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും, തിരുസിംഹാസനത്തിങ്കൽനിന്നു ഏതു രീതിയിലുള്ളതും പ്രത്യേകതമാം എന്നു പറയപ്പെടുന്നതുമായ അംഗീകരണം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയായിരുന്നാലും, അവ ഏതുവിധത്തിലെങ്കിലും ഹൃദയപൂർവ്വമായ മനസ്സാക്ഷിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ അവയെ പരിശുദ്ധ പിതാവു് ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും നീക്കികളകയും, മേലാൽ അവകൾക്കു് യാതൊരുശക്തിയുമില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ന്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും, സഭകളുടെയും, സഭ്യതകളുടേയും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടും, ശ്രേഷ്ഠത്തികളോടും തങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകളെ അശേഷം മായിച്ചുകളയണമെന്നും, മുഴുവനായിട്ടു് വെട്ടിക്കളയണമെന്നും, ഗൌരവമായി ല്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നടപ്പും, പാരമ്പര്യവും ഏതു പുരാതനമായിരുന്നാലും ശരി, അവകളെ എല്ലാം ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ഇ്രാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൨. വിശേഷിച്ചും, പ്രസ്തുത ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, ശ്രേഷ്ഠത്തിമാരും, ഏതു സ്ഥാനവും ശ്രേഷ്ഠതയും ഉള്ളവരായിരുന്നാലും, പ്രത്യക്ഷമായോ, പേറെ പ്രകാരത്തിലൊ, കല്പനയാലൊ, ഉപദേശത്താലൊ, പേടിയാലൊ, ഭയപ്പെടുത്തലാലൊ നയവാക്കുകളാലൊ, തങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം ആത്മകാര്യം പറയുന്നതിനു്, തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവരെ മനസ്സാക്ഷിവാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നു് അവരോടു് കഠിനമായി കല്പിക്കുന്നു. മറിച്ചു്, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് മനസ്സു് വരുത്തുവാൻ തുനിയുന്ന ഉപശ്രേഷ്ഠന്മാ

രെ മേൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാരോട്ട് അറിയിക്കണമെന്നും, എന്നാൽ, ഇതു ചെയ്യുന്നത് പൊതുശ്രേഷ്ഠനോ, പൊതുശ്രേഷ്ഠത്തിയൊ ആയിരുന്നാൽ, ഈ തിരുസ്സംഘത്തിലേക്കു തന്നെ അറിയിക്കണമെന്നും, കീഴുള്ളവരോട്ട കല്പിക്കുന്നു.

൩. എന്നുവരികിലും പുണ്യസമ്പാദത്തിന്നും, പുണ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടി, തങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളിലും കലക്കങ്ങളിലും വിവേകമുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ആലോചനയും, നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയും ചോദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കീഴുള്ളവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായും, സമനസ്സായേയും, ആത്മാവസ്ഥയെ അവരോട്ട് അറിയിക്കുന്നതിനു് ഇതു് ഒട്ടും തടവു ചെയ്യുന്നില്ല.

൪. വിശേഷിച്ചും, സന്യാസക്രൂട്ടങ്ങളുടെ സാധാരണയൊ അസാധാരണയൊ ആയിട്ടുള്ള കുമ്പസാരക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള പരിശുദ്ധ ത്രേന്തോസ് സംഘത്തിൽ ൨൪-൦ യോഗത്തിൽ പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ സന്യാസികളെ സംബന്ധിച്ചു് നിശ്ചയിക്കഴിപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതു് വിശുദ്ധ ഓമ്മ്നു യോഗ്യനായ ൧൭-൦ ബെനദിക്തോസ് "Pastoralis Cura" എന്നാരംഭിക്കുന്ന നിയമത്തിൽ കല്പിച്ചവകളും ബലമായിരിക്കുമ്പോൾ, വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരും തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവർ, അവരുടെ ആത്മകാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിന്നായി അസാധാരണ കുമ്പസാരക്കാരനെ ആവശ്യപ്പെട്ടുമ്പോൾ എക്കയും പ്രസ്തുത ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവർ ഇപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള കാരണം അന്വേഷിക്കാതെയും, ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതിന്മേൽ വിരസം കാണിക്കാതെയും, അസാധാരണ കുമ്പസാരക്കാരനെ കൊടുക്കുന്നതിന്നു് പരിശുദ്ധ പിതാവു് ഉപദേശിക്കുന്നു.

൭. ശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൈക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനോ, മുടക്കുന്നതിനോ ഉള്ള സംശയിയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരമുള്ള അനുമതി കൊടുക്കുന്നതിനോ, കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള അധികാരം അവരുടെ സാമാന്യമൊ അസാമാന്യമൊ ആയിട്ടുള്ള കുമ്പസാരക്കാക്കുമാത്രം സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാകുന്നുവെന്നും, തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവരിൽ വല്ലൊരുത്തൻ കഴിഞ്ഞ കുമ്പസാരത്തിന്റെ ശേഷം, ക്രൂത്തിനു് ദുർമ്മാതൃക കൊടുക്കുകയൊ, പുറമെയുള്ള യാതൊരു് പ്രവൃത്തിയാൽ ഗൌരവമായ വിഘ്നമുകയൊ ചെയ്യാൽ, വിണ്ടും പാപോച്ചാരണം കഴിക്കുന്നതുവരയും അല്ലാതെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ അധികാരമില്ലാത്തതാകുന്നു എന്നും പരിശുദ്ധ പിതാവു് കല്പിക്കുന്നു.

൮. ഇതിനാൽ എല്ലാവരോടും തങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിൽ ജാഗ്രതയോടെ ഒരുങ്ങി ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളേണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുന്നു. യാതൊരുത്തന്റെ ജ്ഞാനശ്രുഷ്ടാന്തിയും പുണ്യവർദ്ധനവും മുഖാന്തിരം, കൂടെക്കൂടെ പരിശുദ്ധ ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു് നല്ലതെന്നു് കുമ്പസാരക്കാരന്നു് തോന്നുന്നെങ്കിൽ, അതിനു് അനുവദിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പാടുണ്ടു്. എന്നാൽ, അടുക്കലടുക്കെ അഥവാ ദിവസംതോറും ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് അനുവാദം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ആൾ ഈ വിവരം ശ്രേഷ്ഠനെ അറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അടുക്കലടുക്കലുള്ള സൽപ്രസാദ സ്വീകരണത്തിനു് വിരോധിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതും, ഗൌരവമുള്ളതുമായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ശ്രേഷ്ഠനു് തോന്നിയാൽ അവകളെ കുമ്പസാര

ക്കാരനെ അറിയിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിക്ക് പൂ
ർണ്ണമായി അനുസരിക്കയും ചെയ്യണം.

൫. വിശേഷിച്ചും, സ്ത്രീകളുടേയൊ, പുരുഷന്മാരു
ടേയൊ പ്രസ്തുത സഭകളുടെ പൊതുവായുള്ളതും, പ്രാദേ
ശികമായുള്ളതും, സ്ഥലത്തിന്നടുത്തതും ആയ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ
ല്ലാവരോടും, ഓരോരുത്തരോടും ഈ കല്പനകളുടെ വ്യ
വസ്ഥകളെ, ശ്ലീഹായുടെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്ന
ശ്രേഷ്ഠന്മാർ പ്രവൃത്തിയാൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ശിക്ഷയിൻകീഴ്
ഉത്സാഹത്തോടും സൂക്ഷ്മത്തോടുംകൂടെ കാക്കേണമെന്നു
പരിശുദ്ധ പിതാവു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

൬. കടശിയായി ഈ കല്പനയുടെ പ്രതികൾ സ
ദേശ ഭാഷയിൽ പൊരുൾ തിരിച്ചു്, മേൽ പറഞ്ഞ പു
ണ്യസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളിൽ ചേർക്കണമെ
ന്നും, ഓരോ ഭവനങ്ങളിൽ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും
നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു് പൊതുവായ ഊട്ടുമുറിയി
ലൊ, ഇതിന്നായി പ്രത്യേകം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സംഘത്തി
ലൊ ഗ്രഹിക്കത്തക്ക ഉച്ചസ്വരത്തിൽ വായിക്കണമെന്നും
ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പരിശുദ്ധ പിതാവു് നിശ്ചയിക്കയും ക
ല്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു് വിരോധമായുള്ളവ പ്രത്യേ
കിച്ചും, തിരിച്ചും പറയേണ്ടവ ആയിരുന്നാലും, അവ
യൊന്നും ഈ കല്പനയുടെ ഒട്ടും തടസ്ഥമായി വരുന്നതല്ല.

ഏന്നു് റോമയിൽനിന്നും മെത്രാന്മാരേയും, സന്ന്യാസി
കളേയും സംബന്ധിക്കുള്ള പ്രസ്തുത തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ

കായ്ദശി സഭയിൽ നിന്നും ക്വൻ ധനു ക്ര-ാംനു-
അഗ്രാസനൻ- കർദ്ദിനാൽ- വേർഗാ.
കായ്ദശി- കള്ളിനിക്യായിലെ മെത്രാനായ ലൂയിസ്.

മെത്രാന്മാരെയും, സന്യാസികളെയും
സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ
ക്വൻവ വൃശ്ചികം ര-ാംനു-ലെ
കല്പന.

വിശേഷ ദൈവകൃപയാൽ സാമാന്യ വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സഭകൾ അധികമായി വർദ്ധിക്കയാൽ, ഇതിൽനിന്നു വളരെ നന്മകൾ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ തന്നെ, ഈ സഭാംഗങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ സഭയെ വിട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടും, പിന്നീട് നീതിശാസ്ത്രനിശ്ചയപ്രകാരം തങ്ങളുടെ ജനന കൃപതയിൽ പിന്തിരിയുന്നതുകൊണ്ടും, ഏതാനും ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ തിരുസ്സഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന ലൌകിക വസ്തുക്കളുടെ ദാരിദ്ര്യം ഈ ദോഷങ്ങളെ അധികരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ മേല്പട്ടക്കാർ പലപ്പോഴും ഇവർ മാന്യജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനു സഹായിപ്പാൻ അശക്തന്മാരായി തീരുന്നു. ഇവകളേയും മറ്റിതിനു തുല്യമായവകളേയും, അസാധാരണ വ്രതക്കാരായ സന്യാസികളെ സംബന്ധിച്ചും, സ്ഥലത്തെ ചില മേല്പട്ടക്കാർ കണ്ടുകൊണ്ട്, ക്രൈസ്തികഗണത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കും, വിശ്വാസികളുടെ ജ്ഞാനവർദ്ധനവിനുംവേണ്ടി വല്ല മാ

ക്രൂവും നോക്കേണമെന്നു ശ്രീഹായുടെ സിംഹാസനത്തോട് ജ്ഞാനശ്രുശ്രൂഷിപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു.

ആകയാൽ ഈ കാര്യമെല്ലാം നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ ഫ്രാ-ാം ലെഒൻ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സ് കൊണ്ട് മെയ്യാന്മാരുടേയും, സന്യാസികളുടേയും കാര്യങ്ങളിലും ആലോചനകളിലും, മേൽ വിചാരണയുള്ള ഈ തിരുസ്സംഘത്തെ അറിയിച്ചാറെ ഫ്രൻറെ ചിങ്ങം ഫൻറ- വത്തിക്കാൻ അരമനയിൽ അത്യുന്നത പിതാക്കന്മാർ പൂർണ്ണസംഘമായിക്കൂടി വിവേകപൂർവ്വം പരിശോധനയും തർക്കവും നടത്തി, കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമെല്ലാം പരിശോധിച്ച ശേഷം എല്ലായിടത്തും എല്ലാഭവിഷ്യല്ലാലങ്ങളിലും അനുസരിക്കേണ്ടതായ പൊതുകല്പന മൂലം, യുക്തങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകളെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇവകളെ ഫ്രൻറെ കന്നി ഫൻറ- താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കാര്യദർശിക്കു കല്പിച്ചു് അനുവദിച്ച ക്രുടിക്കാഴ്ചയിൽ ന. പരിശുദ്ധ പിതാവു് അംഗീകരിക്കയും സ്ഥിരീകരിക്കയുംചെയ്തുകൊണ്ട് താഴെ പറയുന്നവകളെ ഈ കല്പന മൂലം ശ്രീഹായുടെ അധികാരത്താൽ നിശ്ചയിക്കയും കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൧. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെനാമത്തിൽ തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ ഏല്പാൻവേണ്ടി പുതുസന്യാസികൾക്കോ, മുന്നുവർഷത്തെ സാമാന്യ വ്രതാനുഷ്ഠായികൾക്കൊ, (Litteræ dimissoriales) പ്രേഷണപത്രംകൊടുത്തുക്രൂടാ എന്നു സന്യാസിസഭകളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടു വിലക്കുന്ന "Romanus Pontifex" എന്നാരംഭിക്കുന്നതായി ഇതിനു മുമ്പുള്ള ഫ്രാ-ാംനാ-

ലെ വിശുദ്ധ ൪-ാം പീയൂസിന്റെ നിയമവും, ക്വദ്വ മിഥുനമാസം ൧൨-ാംനു-യിലെ, വിശുദ്ധ ഓമ്മസ്സ് യോഗ്യനായ ൯-ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പായുടെ വ്യാഖ്യാനവും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വ്യവസ്ഥകൾ, സാമാന്യ വ്രതങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന സഭകളേയും സംബന്ധിക്കുന്നവകളാകുന്നു. ഇതിനാൽ ഈ സഭകളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക്, മേലാൽ തിരുപ്പട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രേഷണപത്രം കൊടുക്കുന്നതിനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതുപ്രകാരത്തിലെങ്കിലും പൊതുഭോജന നാമത്തിലോ, ത്രുപതയുടെ നാമത്തിലോ, തിരുപ്പട്ടങ്ങളെല്പിക്കുന്നതിനോ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ സാമാന്യ നേർച്ചകൾ ആയിരുന്നാലും അവയെ നിത്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കയും, സ്വന്ത സഭയിൽ സ്ഥിരമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കയും, അല്ലെങ്കിൽ നിത്യവ്രതാനുഷ്ഠാനത്തെ മൂന്നുവർഷത്തിനപ്പുറം നീട്ടിവെക്കുന്ന സഭകളായിരുന്നാൽ, അ നിത്യ സാമാന്യ വ്രതങ്ങളിൽ മൂന്ന് വർഷത്തേക്കെങ്കിലും സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭാംഗങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രസ്തുത പ്രേഷണം കൊടുക്കാം. തിരുസിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷാനുവാദങ്ങളും വിശേഷ വരങ്ങളും, സഭയുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ ശ്ലീഹാസ്ഥാപിത സിംഹാസനത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവകളായിരുന്നാലും, അവയിൽ ഈ കല്പനയ്ക്ക് വിരോധമായുള്ള എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളേയും ഇതിനാൽ നീക്കിയിരിക്കുന്നു.

൨. ഇതിനാൽ ആഘോഷവ്രതങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്ന സഭയിൽ ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥി ആഘോഷമായ വ്രതോച്ചാരണം കഴിച്ചിട്ടും, അല്ലെങ്കിൽ സാമാന്യവ്രതം

അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സഭയുടെ അംഗമായിരുന്നാലും, അവയിൽ മൂന്നുവർഷം മുഴുവൻ സാമാന്യ വ്രതങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായിരുന്നിട്ടും അല്ലാതെ, വലിയ പട്ടങ്ങളിലേക്കു് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനു് ഈ സാധാരണ ചട്ടത്തിൽ നിന്നു് മേലാൽ ഒഴിവു് കൊടുക്കയില്ലെന്നു് അറിയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ മൂന്നു വർഷം തികയുംമുമ്പു് യാതൊരുത്തൻ തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു് ന്യായമായ കാരണമുണ്ടായാൽ, വൈദികവിദ്യാർത്ഥി മൂന്നു വർഷം തികയുംമുമ്പു്. ആലോഷവ്രതങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിലേക്കു്, ശ്ലീഹാസ്ഥാനത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും വിമോചനം അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാകുന്നു. സാമാന്യവ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സഭകളായിരുന്നാൽ, അതാതു് സഭയുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളിൽ സാമാന്യ നിത്യവ്രതങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലാവധി തികയും മുമ്പു്, സാമാന്യ നിത്യവ്രതങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു്, പ്രസ്തുത വിമോചനം തന്നെ അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

൨. "Sacra Congregatio" എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഫെബ്രുവരി കന്നിമാസം ൨൨-ാംനു-, വിശുദ്ധ ഓമ്മയ്ക്കു് യോഗ്യനായ ഏട്ടാം ഉർബാനോസിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസിന്റെ തിരുസ്സംഘ കല്പനയിലും "Instantibus" എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഫെബ്രുവരി കർക്കടകമാസം ൨൪-ാംനു- വിശുദ്ധ ഓമ്മയ്ക്കു് യോഗ്യനായ പന്ത്രണ്ടാം ഇന്നൊച്ചെൻസ്യോസിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്തുത തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ കല്പനയിലും, സ്വന്ത സഭാംഗങ്ങളെ രള്ളുമ്പോൾ സന്യാസ സഭാ

ദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ആചരിക്കേണ്ട ക്രമത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്ന മ
റു പൊതുവായ കല്പനകളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന
വ്യവസ്ഥകൾ ബലമായി നില്ക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, സാ
മാന്യമായവയെങ്കിലും നിത്യമായ വ്രതങ്ങളെ ഉച്ചരി
ച്ചവരോ അല്ലെങ്കിൽ സാമാന്യ അനിത്യവ്രതങ്ങളെ
അനുഷ്ഠിക്കയും തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ ഏറ്റിരിക്കയും ചെയ്ത വ
രോ ആയ സഭാംഗങ്ങളെ തള്ളുന്നതിനു സംഗതി വ
രുമ്പോഴൊക്കെയും സാമാന്യവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സഭയു
ടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ക്രമേണയും ഇവ ആചരിക്കേണ്ടതായി
കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ആകയാൽ കൂറാം ഗൌരവമുള്ളതും
ബാഹ്യമായുള്ളതും പ്രസിദ്ധമായുള്ളതും ആയിരിക്കയും കൂ
റാക്കാരൻ നന്നാകുമെന്നു് ആശയില്ലാതിരിക്കയും ചെ
യ്താലൊഴികെ, ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇവരിൽ
യാതൊരുത്തനെയും പിരിച്ചു വിടുവാൻ അവർക്കും
അധികാരമില്ല.

ഒരുവൻ വാസ്തവത്തിൽ നന്നാകയില്ല എന്നു് വി
ചാരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, ശ്രേഷ്ഠന്മാർ മൂന്നു പ്രാവ
ശ്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട അവസരങ്ങളിൽ മുൻകൂട്ടി ഉപ
ദേശിക്കയും ശാസിക്കയും ചെയ്തിരിക്കണം. ഇതുകൊ
ണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ലെങ്കിൽ കൂ
റാക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചു് വിസ്താരം നടത്തുകയും, വി
സ്താരത്തിന്റെ ഫലം, കൂറാക്കാരനെ തിരിയപ്പെടുത്തു
കയും, തന്റെ പ്രതിവാദങ്ങളെ തന്നത്താൻ അല്ലെ
ങ്കിൽ അതേ സഭയിലെ, മറെറാരു സന്യാസിമൂലം പ്ര
സ്താവിപ്പാൻ കഴിയുന്നതിനുവേണ്ടി, അവന്നു് വേണ്ട
സമയം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കയും വേണം. എന്നാൽ
കൂറാക്കാരൻതന്നെ, തന്റെ പ്രതിവാദങ്ങളെ ഹാജ

രാക്കുകയില്ലെങ്കിൽ, ശ്രേഷ്ഠൻ അഥവാ ന്യായാസനം, മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള അതാതു സഭയുടെ ഒരു അംഗം തന്നെ, വക്കീലായി അധികാരപ്പെടുത്തുകയും നിശ്ചയിക്കണം. ഇതിന്റെശേഷം ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ആലോചനാ സഭയോടുകൂടെ, ബഹിഷ്കാരത്തിന്റെ അഥവാ പിരിച്ചുവിടുതലിന്റെ വിധി പ്രസ്താവിക്കണം. കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ, പ്രസ്താവിച്ച വിധിയെപ്പറ്റി എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ തിരുസ്സംഘത്തിൻ പക്കൽ, ക്രമമായ അവധാധി പറയുമെങ്കിൽ, ഈ തിരുസ്സംഘം പരിച്ഛേദകവിധി പറയുംവരെ, ഈ വിധിക്കു് യാതൊരു ശക്തിയും ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ഗൌരവമേറിയ കാരണങ്ങളാൽ, മേൽപറയപ്പെട്ട വ്യവഹാരക്രമം അവലംബിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പക്ഷം, പ്രസ്തുതാഘോഷങ്ങളിൽനിന്നു് മോചനവും, ഈ തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ ചട്ടപ്രകാരം സംക്ഷേപവിചാരണ നടത്തുവാനുള്ള അധികാരവും കിട്ടുന്നതിലേക്കായി, ഈ തിരുസ്സംഘത്തോടു് അപേക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൫. ആഘോഷവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവരും, നിത്യമോ അനിത്യമോ ആയ സാമാന്യവ്രതങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചവരും ആയി, തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടവരുമായ സഭാംഗങ്ങൾ സഭയിൽനിന്നു് തള്ളപ്പെടുകയോ, പിരിച്ചു് വിടപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, തിരുസിംഹാസനം മാറ്റ് വിധത്തിൽ, അവരുടെ കാര്യം ആലോചിക്കുന്നതുവരെ നിത്യമായി, (Suspensi) അധികാരമുടക്കുള്ളവരായി താമസിക്കണം. വിശേഷിച്ചും, അവർ തങ്ങളെ ദയവായി, സ്വീകരിക്കുന്നതെന്തെന്നു അന്വേഷിച്ചു്,

പള്ളിസ്ഥടത്ത പിതൃധനത്തിൽനിന്ന്, തങ്ങളുടെ ഉപ ജീവനമാർഗ്ഗം നോക്കുകയും വേണം.

൭. തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയും, നിത്യമോ, അനിത്യമോ ആയുള്ള സാമാന്യ വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുവർ, സ്വമനസ്സാലെ ശ്രീഹാസ്ഥടത്ത സിംഹാസനത്തോട്ട്, വിടുതൽ ചോദിച്ചു ലഭിക്കയോ, അല്ലെങ്കിൽ, അന്യഥാ ശ്രീഹാസ്ഥടത്ത വിശേഷ വരത്താൽ നിത്യമോ, അനിത്യമോ ആയ സാമാന്യ വ്രതങ്ങളിൽനിന്ന്, മോചനം പ്രാപിക്കയോ ചെയ്താൽ, തങ്ങളെ ദയാപൂർവ്വം കൈക്കൊള്ളുന്ന മെത്രാനെ അന്വേഷിക്കയും പള്ളിസ്ഥടത്ത പിതൃധനത്തിൽ നിന്ന്, തങ്ങൾക്ക് നിത്യവൃത്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുന്നവരെ, ആശ്രമാവൃതിയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുകൂടാ. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഏറ്റിരിസ്സുന്ന പട്ടങ്ങളുടെ അംശം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ, അധികാരമുടക്കുള്ളവരായി താമസിക്കണം. തങ്ങൾ വ്രതോച്ചാരണം ചെയ്ത കാലാവധികഴിക നിമിത്തം, വ്രതോച്ചാരണത്തിന്റെ ഏതുതരം ബന്ധനത്തിൽനിന്നും, മോചിക്കപ്പെട്ടവരായ സാമാന്യമായുള്ള അനിത്യ വ്രതങ്ങൾ, അനുഷ്ഠിച്ചവരേയും ഇത് സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു.

൮. ആത്മോഷവ്രതങ്ങളും, സാമാന്യവ്രതങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചവർ, നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു സംഗതികൾ കൂടാതെ, അഞ്ചാംപട്ടത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു എങ്കിൽ, മുരുങ്ങിയാൽ ഒരു വർഷവും, ആറാംപട്ടത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു എങ്കിൽ, മുരുങ്ങിയാൽ രണ്ടു വർഷവും, ഗുരുപ്പട്ടത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നാൽ, ക്രമമായുള്ള

പഠന നിബന്ധന അനുസരിച്ച്, മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചശേഷം, കുറഞ്ഞാൽ മൂന്നു വർഷവും, വേദ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സാക്ഷിപത്രം കാണിച്ചല്ലാതെ, സ്ഥലത്തെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, ഇവരെ തിരുപ്പട്ടങ്ങൾക്ക് സ്വീകരിച്ചുകൂടാ.

പ്രസ്തുത തിരുസ്സംഘം, വിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ തിരിച്ചുള്ള ആജ്ഞാനുസരണം ഇവയെ നിശ്ചയിക്കയും, കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കല്പനയ്ക്ക് വിരോധമായുള്ളവ, പ്രത്യേകിച്ചും, തിരിച്ചും പറയേണ്ടവ ആയിരുന്നാലും, അവയൊന്നും ഇതിന് തടസ്ഥമായി വരുന്നതല്ല.

എന്ന് കർദ്ദിനാൾ വ്യഞ്ജിക്കും പ്രകാരം-

റോമയിൽ മെത്രാന്മാരേയും, സന്ന്യാസികളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുസ്സംഘത്തിൽ നിന്നും.

അഗ്രാസനർ, കർദ്ദിനാൾ- ഇ. വേർഗാ.

കേസറിയായുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ

എം. യൗസേപ്പ്. കയ്യൊപ്പു.

ദിവസത്തോടുമുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു സൂനഹദോസിൻ തിരുസംഘത്തിന്റെ ൧൯൦൫ — ധനു ൨൦-ാം നു- ലെ

കല്പന.

ദിവ്യകാരുണ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾക്ക് സിദ്ധിക്കുന്ന അവർണ്ണനീയങ്ങളായ വ

രപ്രസാദ സമ്പത്തുകളെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന, വിശുദ്ധ ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതായ തു്:– (൨൨-ാം യോഗം ൩-ാം അദ്ധ്യായം) വിശ്വാസികൾ കാണുന്ന എല്ലാ ദിവ്യ പൂജയിലും അത്ഭുതപ്രകാരം മാത്രമല്ല, ക്രദാശയ്ക്കുള്ളത്ത പ്രകാരം ക്രൂടെയും, ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളേണമെന്നു് വിശുദ്ധ സൂനഹദോസ് ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളാൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ഏവരും ദിവസന്തോറും ഈ സ്വർഗ്ഗീയ വിരുന്നു ഭക്ഷിക്കയും, തൻമൂലം ഏറ്റവും സംപൂർണ്ണമായ ഫലങ്ങൾ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യേണമെന്നുള്ള തിരുസ്സഭയുടെ ആഗ്രഹം സ്പഷ്ടമായി തെളിയുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള തിരുസ്സഭയുടെ ആഗ്രഹവും ഈ ദിവ്യ ക്രദാശയെ സ്ഥാപിക്കയിൽ, മ്ശിഹാ കർത്താവിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചിരുന്ന ആ ദിവ്യാഗ്രഹവും ഒന്നു തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അങ്ങുന്നു ക്രൂടെക്രൂടെ തന്റെ തിരുശ്ശരീരം ഭക്ഷിക്കയും തന്റെ തിരുരക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തവണയായും, തെളിവായും, താഴെ വരുന്ന വചനങ്ങളാൽ പ്രത്യേകിച്ചും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ അപ്പമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു മരിച്ചതുപോലെയല്ലാ, ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ നിത്യമായി ജീവിക്കും. (യോഹന്നാൻ ൬. ൫൮.)

ഇവിടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവു്, മാലാഖാമാരുടെ ഭക്ഷണമായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയെ, അപ്പത്തോടും മന്നായോടും, താരതമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അരുളിച്ചെയ്ത ഉപമയിൽനി

ന്നു് അപ്പംകൊണ്ടു് ശരീരം ദിവസംതോറും പോഷിക്കപ്പെടുന്നതും, യൂദന്മാർ വനത്തിൽ വച്ചു് മന്നായെന്ന വദാത്ഥം ദിവസന്തോറും ഭക്ഷിച്ചതും, എപ്രകാരമൊ, അപ്രകാരം തന്നെ, ക്രിസ്തീയ ആത്മാവു്, ഈ സാഗ്രീയ അപ്പത്തെ ദിവസേന ഭക്ഷിക്കയും ശക്തി പ്രാപിക്കയും ചെയ്യാൻ പാടുണ്ടെന്നു് ശിഷ്യർക്കു് എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, കർത്താവിന്റെ നമസ്കാരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അന്നന്നെയപ്പം അപേക്ഷിക്കണമെന്നു് കല്പിക്കുന്നതിനാൽ, ശരീരത്തിന്റെ ആഹാരമായ സാധനത്തിന്നടുത്ത അപ്പത്തെക്കാൾ ദിവ്യകാരുണ്യ അപ്പം, നാം ദിവസേന ഭക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു് വിശുദ്ധ സഭയുടെ പിതാക്കന്മാർ ഏകാഭിപ്രായമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഏന്നാൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ദിനംപ്രതി ഈ ദിവ്യ വിരുന്നിന്നു് അണയണമെന്നു് ഈശോമിശിഹായും തിരുസ്സഭയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു്, പ്രധാനമായി ഈ ദിവ്യ ക്രമാശ മൂലം, അവർ ദൈവത്തോടു ചേർന്നു് തങ്ങളുടെ മോഹാഗ്നിയെ കെടുത്തുന്നതിന്നും, ദിവസേന സംഭവിക്കുന്ന അല്പ പാപങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കുന്നതിന്നും, മാനുഷ കെല്പുക്ഷയത്തിന്നു് തക്കവണ്ണം വന്നുകൂടുന്ന ചാവുദോഷങ്ങളിൽ വീഴാതിരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ശക്തിയെ ഇതിൽനിന്നു് പ്രാപിക്കുന്നതിന്നും വേണ്ടിയാകുന്നു. അതല്ലാതെ, കർത്താവിന്റെ സ്മൃതി ബഹുമാനമൊ അഥവാ, ഇതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരുടെ സുകൃതങ്ങൾക്കുള്ള ക്രിയൊ സമ്മാനമൊ ആയിരിക്കണം എന്നല്ലാ, ഇതിന്റെ പ്രധാനലാക്കു്. (S. Aug. Serm. 57. in Math De orat Domin 3. 7.) ഇതിനാലാണു് വി. ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസ് ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ നമ്മുടെ പ്രതിദിന

കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നു് രക്ഷപെടുന്നതിനു് ചാവുദോഷങ്ങളിൽ നിന്നു് കാക്കപ്പെടുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പ്രത്യൗഷധമെന്നു പേർ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (Sessio 13. Cap. 2.)

ദൈവത്തിന്റെ ഈ മനസ്സിനെ നല്ലതിന്മണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പൂർവ്വ ക്രിസ്തിയാനികൾ, ദിവസേന ഈ ജീവന്റെയും, ശക്തിയുടെയും, ദിവ്യ വിരുന്നിനു് അത്യാശയോടുകൂടി അണഞ്ഞിരുന്നു. അതു് "അവർ ശ്ലീഹന്മാരുടെ പഠനത്തിലും, അപ്പത്തിന്റെ ഒരുമ്മരി അനുഭവിക്കുന്നതിലും സ്ഥിരമായി നിന്നിരുന്നു" എന്നു് വിശുദ്ധ ലൂക്കാ (നടപടി ൨. ൪൨.) എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് തെളിയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ, പിൻകാലങ്ങളിലും, ദിവസന്തോറുമുള്ള സൽപ്രസാദ സ്വീകരണം നടപ്പായിരുന്നു എന്നും, അതിനാൽ, പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന്റെയും, പരിശുദ്ധതയുടെയും, വലിയ വർദ്ധനവ് വിശ്വാസികളിൽ ഉളവായിരുന്നു എന്നും, വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും, തിരുസ്സഭാ ഗ്രന്ഥാകർത്താക്കളും സാക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ക്രമേണ, വിശ്വാസികളുടെ ഭക്തി തീഷ്ണത കുറയുകയും, പ്രത്യേകം ജൻസെനിയൊസിന്റെ അബദ്ധ പഠനം എല്ലായിടത്തും, പടർന്നു പിടിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ ക്രൂശുകൊണ്ടു ഉള്ളതും, ദിനംപ്രതി ഉള്ളതുമായ ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണത്തിനു് ആവശ്യമായ ഒരുക്കങ്ങളെപ്പറ്റി തക്കം ഉത്ഭവിക്കയും, ഒരു കൂട്ടർ, മറ്റെ കൂട്ടരെക്കാൾ ഏറ്റം വലിയതും, പ്രയാസമുള്ളതുമായ ഒരുക്കങ്ങൾ വേണമെന്നു് വാദിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള തക്കം മുഖാന്തിരം, ദിനംപ്രതി ദിവ്യകാരുണ്യം

ൾക്കൊള്ളുന്നതിനും, ഇതു രക്ഷാവഹമായ ക്രമാശയിൽ നിന്ന്, സംപൂർണ്ണമായ ഫലങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നതിനും, യോഗ്യതയുള്ളവരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ, തലോം മുരുക്കം പേരു മാത്രമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരൊ എന്നാൽ, ആണ്ടിലൊരിക്കൽ, അഥവാ, മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ, ഏറിയാൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം, ശുദ്ധ കുബ്ബാന കൈക്കൊണ്ടാൽ മതി എന്നും വച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ലാ, കച്ചവടക്കാർ, വിവാഹ അന്തസ്സുകാർ മുതലായവരെ അശേഷവും, ഈ ദിവ്യ വിരുന്നിന്റെ അടുക്കലടുക്കലുള്ള കൈക്കൊള്ളലിൽ നിന്ന് വിലക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ ചിലർ ഇതിന്ന് നേരെ വിപരീതാഭിപ്രായം പിടിച്ചിരുന്നു. ദിവസന്തോറുമുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണം ഒരു ദിവസമെങ്കിലും മുടക്കിക്കൂടാത്തവണ്ണം ദൈവപ്രമാണത്താൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാകുന്നു എന്ന് ഇവർ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട്, തിരുസ്സഭയുടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചട്ടത്തിന്ന് പ്രതികൂലങ്ങളായ മറ്റു പല സംഗതികളും പറഞ്ഞുപിച്ചിരുന്നതിനും പുറമെ, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെയും ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അപ്രകാരം നടത്തിവരികയും ചെയ്തുവന്നു.

ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് ശ്ലീഹായുടെ തിരുസിംഹാസനം, തന്റെ ഉദ്യോഗത്തെ നിറവേറ്റാതിരുന്നില്ലാ. എന്തെന്നാൽ, ക്ലമന്റ്–ാമാണ്ട് കൃതമാസം ക്ല–ാമത്തെ ഇന്നൊച്ചെൻസ് മാപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്തോടെ ഈ തിരുസ്സംഘത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട "Cum ad aures" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശാസനത്താൽ ഇപ്രകാരമു

ള്ള അബദ്ധവാദങ്ങളെ ശപിക്കയും, ദുഷ്പ്രയോഗങ്ങളെ അമർത്തുകയും, ഏതു കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു കളകൾക്കും, കച്ചവടക്കാർക്കും, വിവാഹ അന്തസ്സുകാർക്കും എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ ഭക്തിയും കുമ്പസാരക്കാരുടെ വിധിയും അനുസരിച്ചു് കൂടക്കൂടെ ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ പാടുണ്ടെന്നു് പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു. ഫ്രാൻസ്വാമാണ്ടു് ധന്യവാസം ഒ-ാനു- "Sanctissimus Dominus Noster" എന്നാരംഭിക്കുന്ന കല്പനയാൽ എല്ലാം അല്പം സാന്ത്വാമാപ്പാ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിനണയുന്നവരിൽ യാതൊരു കുറവും കൂടാതെയുള്ള ഒരുത്തയും വിശുദ്ധമായ ദൈവസ്നേഹം വേണമെന്നു് പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ബായിയോസിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ശപിച്ചു.

എന്നാലും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ നേരെ കാണിക്കേണ്ട ബഹുമാനവണക്കങ്ങളുടെ ഭാവം നടിച്ചു്, സജ്ജനങ്ങളുടെ ബോധത്തെ ക്രമേയും വഷളാക്കിയിരുന്ന ജൻസേനിയൂസിന്റെ വിഷം നിറഞ്ഞ പഠിനം മുഴുവനും നിർമ്മൂലമായില്ല, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന യോഗ്യമാംവണ്ണം അടുക്കലടുക്കെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു് വേണ്ടിയ ഒരുക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദം വിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ നിഷ്കൃഷ്ടയശേഷവും നിലനിന്നിരുന്നു. ഇതിനാൽ യോഗ്യമാരായ ചില വേദശാസ്ത്രികൾ ക്രമേയും ദിവസന്തോറുമുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തെ ദുർല്ലഭമായും വളരെ ക്ലിപ്തങ്ങളോടുകൂടിയും മാത്രമെ വിശ്വാസികൾക്കു് അനുവദിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു.

എങ്കിലും പഠിതാവും പുണ്യവുമുള്ള മറ്റു് ചിലർ ഈ വിഷയത്തിൽ സഭാപിതാക്കളുടെ പഠിനത്തെ അ

ടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, ആഴ്ചതോറുമുള്ളതും മാസന്തോറുമുള്ളതുമായ സൽപ്രസാദസ്വീകരണത്തിന് വേണ്ടതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും വലിയ ഒരുക്കങ്ങൾ ദിവസന്തോറുമുള്ള സൽപ്രസാദസ്വീകരണത്തിന് ക്രിയെ കഴിയും എന്ന നിബന്ധിക്കുന്നതായി യാതൊരു പള്ളിക്കെട്ടും നിയമവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ആഴ്ചതോറുമുള്ളതും മാസന്തോറുമുള്ളതുമായ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽ നിന്ന് ഉളവാകുന്നതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും സംപൂർണ്ണമായ ഫലങ്ങൾ ദിനംപ്രതിയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽ നിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്നും പഠിപ്പിക്കയും എത്രയും രക്ഷാകരവും ദൈവത്തിന്നു ഏറ്റവും പ്രസാദകരവും ആയ ഈ സുകൃതം അനുസരിച്ചുവരുന്നതിന്ന് വിശ്വാസികൾക്ക് ഏറ്റവും എളുപ്പത്തിൽ അനുവദിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ കാലങ്ങളിലും ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കം അധികമായി വർദ്ധിക്കയും തീണ്ടാപ്പാടും വാദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു മുഖാന്തിരം പാപസങ്കീർത്തനക്കാരുടെ ബോധവും വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സാക്ഷിയും കലങ്ങുന്നതിന്നും ക്രിസ്തീയഭക്തിക്കും തീണ്ടലത്തും വലിയ കേടു ഭവിക്കുന്നതിന്നും സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാൽ എത്രയും രക്ഷാകരവും ദൈവത്തിന്ന് അത്യന്തം പ്രസാദകരവുമായ ഈ ചട്ടം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ കുറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുമാത്രമല്ല, സത്യവേദവും കുഞ്ഞാലിക്കാ വിശ്വാസവും നാനാവശത്തുനിന്നും നിരോധിക്കപ്പെടുകയും നേരായ ദൈവസ്നേഹവും ഭക്തിയും വളരെ കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്തിൽ വിശേഷമായി പ്രബലപ്പെട്ട്, എണ്ണം പരമവർദ്ധിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദിനംപ്രതിയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീക

രണത്തിനു് അവശ്യം വേണ്ടിയ ഒരുക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച തക്കം തന്റെ ഉന്നതാധികാരത്താൽ ദയവായി തിരുമനിക്കണമെന്നു്, പല മഹാന്മാരും ആത്മപാലകന്മാരും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവു് പത്താം പീയോസു് മാപ്പാപ്പായോടു് ശുശ്രൂഷിപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ഏറ്റവും അടുക്കലുള്ളവർ മാത്രമല്ല, ദിനംപ്രതിയും ഈ ദിവ്യവിരുന്നിനണഞ്ഞു്, അതിൽ നിന്നു് എത്രയും സംപൂർണ്ണമായ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കേണമെന്നുള്ളതു് പരിശുദ്ധ പിതാവിനു് അത്യന്തം ആഗ്രഹമുള്ള ഒരു കാര്യമാകയാൽ, ടി. തക്കവിഷയത്തെ പരിശോധിച്ചു് തിരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതിനു് ഈ തിരുസ്സംഘത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. അകയാൽ സൂനഹദോസിന്റെ എന്നു് പറയപ്പെടുന്ന തിരുസ്സംഘം ഫൻാ ധനു ഫന്നനു- നടത്തിയ ക്രൂടിയാലോചനയിൽ ഈ വിഷയത്തെ എത്രയും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കയും ഇരു ഭാഗത്തെയും ന്യായങ്ങൾ കേട്ടു് യഥോചിതം പര്യാലോചിക്കയും താഴെ കാണുന്നവകളെ നിശ്ചയിച്ചു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു.

൧. ക്രൂടക്രൂടെ ഉള്ളതും ദിവസംതോറുമുള്ളതുമായ ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണം ഈശോമ്ശിഹായ്ക്കും കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയ്ക്കും അത്യന്തം ആഗ്രഹമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരിക്കയാൽ ഏതൊരു വക അന്തസ്സിലും അവസ്ഥയിലും ഉള്ള എല്ലാ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾക്കും അതു് അനുവദിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. അകയാൽ വാത്സല്യാദരത്തോടും ചൊവ്വുള്ളതും, പുണ്യമുള്ളതുമായ നിയോഗത്തോടുംകൂടെ ഈ വിശുദ്ധ വിരുന്നിനു് അണയുന്ന യാതൊരുത്തനെയും അതിൽ നിന്നു മുടക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

൨. എന്നാൽ ചൊവ്വുള്ള നിയോഗം എന്നു പറഞ്ഞതു്, യാതൊരുത്തനും താഴക്കമായിട്ടും, മായസ്തുതിക്കായിട്ടും, മറ്റു വല്ല ലൌകിക മുഖാന്തിരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ഈ ദിവ്യ വിരുന്നിന്നു് അണയാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, ഉപവിയാൽ ദൈവത്തോടു ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും, ഈ ദിവ്യ ഔഷധിയാൽ സ്വന്ത ആത്മ വ്യാധികളേയും കുറവുകളേയും തിക്കുന്നതിന്നും ഉള്ള മനസ്സോടുകൂടി ഇതിന്നു് അണയുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

൩. ക്രൂടക്കൂടെ ഉള്ളതും ദിനംപ്രതിയുള്ളതുമായ സൽപ്രസാദ സ്വീകരണം നടത്തുന്നവർ, അല്പ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും കുറഞ്ഞപക്ഷം പൂർണ്ണ മനസ്സറിവോടുകൂടിയ അല്പ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും, അവയുടെമേലുള്ള പക്ഷത്തിൽ നിന്നും, ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എത്രയും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നാലും, ചാവദോഷം ഇല്ലാതിരിക്കയും, ഇനിയൊരിക്കലും പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ മതിയായിരിക്കുന്നു. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള സത്യമായ പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി ദിവസന്തോറും, ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർ അല്പ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും, അവയുടെ നേരെയുള്ള പക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും, ക്രമേണ രക്ഷപെടാതിരിയ്യുകയില്ല.

൪. പുതിയ നിയമത്തിലെ ക്രദാശകൾ പ്രവൃത്തിക്കപ്പെട്ട പ്രവൃത്തിയാൽ തന്നെ, സ്വന്ത ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണെങ്കിലും, അവയെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരുടെ ഒരുക്കങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം ഏറ്റവും സംപൂർണ്ണമായ ഫലങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാകയാൽ സൽപ്രസാദ സ്വീകരണത്തിന്നു്

മുൻപും പിൻപുമുള്ള ഒരുക്കവും, ഉപകാരസ്മരണയും ഓരോരുത്തരുടെ ശക്തിക്കും, സ്ഥിതിക്കും, ഉദ്യോഗത്തിനും, യോഗ്യമായ വിധത്തിൽ കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൭. കുടക്കുടെ ഉള്ളതും ദിവസേന ഉള്ളതുമായ സൽപ്രസാദസ്വീകരണം, ഏറ്റവും വിവേകത്തോടും ഫലപ്രാപ്തിയോടുംകൂടി നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു്, കുമ്പസാരക്കാരന്റെ ആലോചനയും ചോദിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ കുമ്പസാരക്കാർ വരപ്രസാദത്തോടും ചൊവ്വുള്ള നിയോഗത്തോടുംകൂടി ഈ വിശുദ്ധ ഭക്ഷണത്തിന്നു് കുടെക്കുടെയോ ദിനംപ്രതിയോ അണയുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നവരിൽ ആരേയും മുടക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

൮. എന്നാൽ ഈ സുകൃതാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നു് മ്ശിഹായോടുള്ള ഐക്യത വർദ്ധിക്കയും, ജ്ഞാനജീവൻ ഏറ്റവും സംപൂർണ്ണമായി പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ആത്മാവു് ഏറ്റം ധാരാളമായി പുണ്യങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെടുകയും, കൈക്കൊള്ളുന്നവരിൽ നിത്യഭാഗ്യത്തിന്റെ അച്ചാരം ഏറ്റവും ബലമായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാകയാൽ, വികാരിമാരും, കുമ്പസാരക്കാരും, പ്രസംഗികളും, ഈ വിഷയത്തിൽ റോമ്മാ വേദോപദേശം രണ്ടാം ഭാഗം ൪-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ൩൦, ൩൧-ാം ലക്കങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പഠനം അനുസരിച്ചു്, കൂസ്തീയ വിശ്വാസികളെ ഇതു ഭക്തിജനകവും രക്ഷാകരവുമായ സൽകൃത്യത്തിന്നു് കുടക്കുടെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഉപദേശിച്ചു് ജാഗ്രതപ്പെടുത്തണം.

൬. ക്രൂടെക്രൂടെയുള്ളതും ദിവസത്തോടുമുള്ളതുമായ ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണം വിശേഷമായി എല്ലാ സന്ന്യാസ സഭകളിലും ഉത്സാഹിതമായി നടത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. എന്നുവരികിലും അവക്കുവേണ്ടി, മവ്വൻ൦–ാമാണ്ട് ധന്വ൧–ന- മെത്രാന്മാരുടെയും സന്ന്യാസികളുടെയും കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന തിരുസ്സംഘത്താൽ പ്രസിദ്ധികരിക്കപ്പെട്ട "Quemadmodum" എന്നാരംഭിക്കുന്ന കല്പന ഇപ്പോഴും സ്ഥിരമായിട്ടതന്നെ ഇരിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ, ബലിപീഠത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സെമ്മനാരികളിലും മറ്റെല്ലാവക ക്രിസ്തീയ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, ഇതു് ഏറ്റം ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടെ നടത്തേണ്ടതാണ്.

൭. ആഘോഷമുള്ളതോ സാമാന്യമുള്ളതോ ആയ പ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വല്ല സന്ന്യാസ സഭകളുടെ ചട്ടങ്ങളിലോ, ന്യായപ്രമാണങ്ങളിലോ, പഞ്ചാംഗങ്ങളിലോ, ചില ദിവസം ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണത്തിന്നായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു് അന്നേ ആകാവു എന്നു് പ്രമാണമായിട്ടല്ല, ഉണർത്തോഷമായിട്ടു മാത്രമെ എടുക്കാവുള്ളു. ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണത്തിന്റെ നിശ്ചിത സംഖ്യ, സന്ന്യാസികളുടെ ഭക്തിക്കു് തുലോം കുറഞ്ഞതായിട്ടത്രേ വിചാരിക്കേണ്ടതു്. അതുകയാൽ അടുക്കലടുക്കെ ഉള്ളതും, ദിവസേന ഉള്ളതുമായ സൽപ്രസാദ സ്വീകരണം, ഈ കല്പനയിൽ, മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടപ്രകാരം അവക്കും ഏറ്റവും ധാരാളമായി എല്ലായ്പോഴും അനുവദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇരുവർഗ്ഗത്തിലുമുള്ള എല്ലാ സന്ന്യാസ അന്തസ്സുകാരും ഈ കല്പനയുടെ വ്യവസ്ഥകളെ വിവരമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു

വേണ്ടി, എല്ലാ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്മാരും ഇതിന്റെ തഞ്ച മസ്ഥദേശഭാഷയിൽ ആണ്ടുതോറും വിശുദ്ധ കുർബാന യുടെ തിരുനാളിൻ എട്ടാമിടസ്സ് ക്രൂത്തിൽ വായിക്കേണ്ട താകുന്നു.

൯. ഈ കല്പന പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം, ക്രൂടെക്കുടെയുള്ളതും, ദിനംപ്രതിയുള്ളതുമായ സൽപ്രസാദ സ്വീകരണത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തക്കവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് സകല വൈദിക ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ സംഗതികളൊക്കയും താഴെ കയ്യൊപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ കായ്യദർശിവഴിയായി ഫൻറ ധന ഫെ-ന്ന--ലെ ക്രൂടിക്കാഴ്ചയിൽ വിശുദ്ധ പിതാവ് പത്താം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചതിൽ, അങ്ങുന്ന് അത്യുന്നത കർത്തിനാളന്മാരുടെ, ഈ കല്പനയെ സ്വീകരിച്ച് എല്ലായ്പോഴത്തേക്കും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്ന് ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കല്പനയ്ക്ക വിരോധമായുള്ളവ യാതൊന്നും ഇതിന്ന് തടസ്സമായി വരുന്നതല്ല.

എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ കല്പനയെ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാർക്കും സന്ന്യാസസഭാ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും അയച്ചുകൊടുക്കയും, അവർ ഇതിനെ തങ്ങളുടെ കീഴുള്ള വൈദിക വിദ്യാലയങ്ങളിലും, ഇടവകകളിലും, സന്ന്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും, പട്ടക്കാരുടെ ഇടയിലും അറിയിക്കയും ഈ കല്പനയിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളുടെ നടത്തൽ സംബന്ധമായി, രൂപതകളുടേയോ സ്ഥാപനങ്ങളുടേയോ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം അറിയിക്കുന്ന അ

വസരത്തിൽ, തിരുസിംഹാസനത്തെ തെയ്പ്പെടുത്തുകയും വേണം എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു.

എന്ന്

കർത്തിനാൽ, മെത്രാൻ– പ്ലെൻ. പിൻസന്റ്

അഗ്രാസനാർ.

സി. ഡി. ലായി. കാഥ്ദശി.

റോമ്മായിൽ നിന്നും,
ഫൻഠ ധന ഫഠാംന–

വിഷയാനുക്രമണികാ.

വിഷയം. പുറം.

കിഴക്കൻ ദീത്തുകളുടെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന വിശ്വാസ പ്രചാരക തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ കല്പന. ക

എ. ഭാ. കർമ്മല കന്യകമറിയത്തിന്റെ സഭയുടെ പൂർവ്വചട്ടം. ക

ക-ാം അദ്ധ്യായം. ഈ സഭയുടെ സ്വഭാവവും, ഉദ്ദേശവും. കക

ഖ-ാം അ. ആജ്ഞാനുസരണം. കഞ

ഗ-ാം അ. ബ്രഹ്മചര്യം. കവ

ഘ-ാം അ. ദ്രവ്യപരിത്യാഗം, ഖക

ങ-ാം അ. ധ്യാനം. ഞ൪

ച-ാം അ. കായേനാ നമസ്കാരം. ഞഒ

ഛ-ാം അ. പാപസങ്കീർത്തനം. ൪൦

ജ-ാം അ. ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെ കുറിച്ച്. ൪൨

ഝ-ാം അ. ആത്മശോധന. ൪ഞ

ഞ-ാം അ. നോമ്പും, മിതഭോജനവും. ൪൪

ട-ാം അ. സഹോദരന്മാരുടെ ഉടമ്പ്. ൫൦

ഠ-ാം അ. മിണ്ടാടക്കം. ൫ഞ

ഡ-ാം അ. മിനക്കേടിൽ നിന്ന് ഒഴിയേണ്ടതിനേയും, മുറിയിൽ ഏകാന്തനായിരിക്കേണ്ടതിനേയും കുറിച്ച്. ൫൭

വകുപ്പ്.

൧൪-ാം അ. ആശ്രമത്തിന്നു് പുറത്തു് പോകേണ്ടും പ്രകാരം. ൫൧

൧൫-ാം അ. ക്രൂട്ടമായിട്ടുള്ള സന്യാസ ജീവിതം. ൫൨

൧൬-ാം അ. സഹോദരന്മാരുടെ സ്ഥാനഭേദങ്ങളും ഇരിപ്പിടങ്ങളും ൫൩

൧൭-ാം അ. സഹോദരന്മാരുടെ അടക്കുമായുള്ള ആശ്വാസം. ൫൫

൧൮-ാം അ. മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചുള്ള ശേഷക്രിയകൾ. ൫൮

൧൯-ാം അ. ഭിനക്കാരുടെ നേരെയുള്ള ഉപവി. ൬൧

൨൦-ാം അ. അതിഥി സൽക്കാരം. ൬൫

൨൧-ാം അ. പ്രസംഗവും, കുമ്പസാരവും. ൬൭

൨൨-ാം അ. സഭ്രക്രുടി കുറ്റങ്ങളെ തീർക്കേണ്ടും പ്രകാരം. ൭൦

൨൩-ാം അ. നവസന്യാസികളെ വളർത്തേണ്ടുന്ന ആശ്രമം. ൭൫

൨൪-ാം അ. അപേക്ഷകരെ നവസന്യാസ ഗൃഹത്തിൽ കൈയ്ക്കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പു് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പരീക്ഷ. ൭൭

൨൫-ാം അ. നവസന്യാസികളുടെ വളർത്തലും, വ്രതാനുഷ്ഠാനവും. ൭൭

൨൬-ാം അ. വിദ്യാഭ്യാസാശ്രമത്തിൽ വച്ചു് അഭ്യസിക്കേണ്ട വിദ്യകൾ. ൮൨

൨൭-ാം അ. തുണസഹോദരന്മാരെ ക്രൂടി വളർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്. ൮൭

൨൮-ാം അ. പൊതുശ്രേഷ്ഠൻ. ൯൦

൨൯-ാം അ. പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാരും, അവരുടെ സംഘവും. ൯൩

൩൦-ാം അ. സഭയുടെ പൊതുസംഘം. ൯൯

വക്ഷം.

൩-ാം അ. പ്രിയോരിനേറ്റയും, വികാരിയുടേയും ഉദ്യോഗം. ൨൨

൩൨-ാം അ. ആശ്രമസംഘവും ആലോചനക്കാരും ൨൩

൩൩-ാം അ. ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങൾ. ൨൪

൩൪-ാം അ. ശിക്ഷകൾ. ൨൫

നിബന്ധനം.

൧-ാം സ്ഥം. യോഗാർത്ഥികളുടെ പാഠശാലകൾ. ൨൫

൨-ാം സ. യോഗാർത്ഥികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ. ൨൬

൩-ാം സ. അദ്ധ്യക്ഷനെക്കുറിച്ച്. ൨൭

൪-ാം സ. ജ്ഞാനാഭ്യാസങ്ങൾ. ൨൮

൫-ാം സ. നിദ്ര്യാഭ്യാസം. ൨൯

൬-ാം സ. ശിക്ഷാക്രമം. ൨൯

അനുബന്ധം.

൧൯൯൯ മകരം ൨൫-ാംനു- ലെ കല്പന. ൨൯

൧൯൦൦ ധനു ൧൫-ാംനു- ലെ കല്പന. ൩൧

൧൯൦൨ വൃശ്ചികം ൪-ാംനു- ലെ കല്പന. ൩൨

൧൯൦൪ ധനു ൨൦-ാംനു- ലെ കല്പന. ൩൬

Printed and Published
for the Proprietor, by A. P. Mani, at
St. Joseph's Press, Mannanam.
11. 12. 08. 200.

DC Archives
00005234
K93 C629

Indic Digital Archive Foundation
K93 C629
00005234
gpura.org